ΣΥΛΛΟΓΗ 335 ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΤΡΑΓΟΥΔΙΩΝ ΠΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΟΥΣΑΝ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ ΣΕΡΒΟΥ ΤΟΝ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟ ΑΙΩΝΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΙΩΡΓΟ Δ. ΒΕΡΓΟ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2019

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΑ ΠΕΝΤΕ Α

ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΑ ΠΕΝΤΕ ΕΓΓΟΝΙΑ ΜΟΥ

ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 2019

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Όταν κανείς μεγαλώνει και είναι πια συνταξιούχος, δεν έχει τις υποχρεώσεις που είχε ως εργαζόμενος. Έτσι έχει κάποιο χρόνο για να αφιερώσει από τον ελεύθερο χρόνο και σε άλλα πράγματα που του αρέσουν. Εγώ λοιπόν σκέφτηκα, μέρος από το χρόνο μου να κάνω μια συλλογή, να συγκεντρώσω όσα μπορώ και όσα βέβαια θυμάμαι και να γράψω τα τραγούδια που κατά καιρούς τραγουδούσαν στο χωριό μας, το Σέρβου.

Βέβαια, όλα αυτά που γράφω πιο κάτω, δεν είναι όλα γνήσια της περιοχής μας, αλλά λόγω του επαγγέλματός τους, οι πατριώτες μας, ερχόμενοι *από* τους τόπους που δούλευαν, έφερναν *και* από ένα-δυο τραγούδια. Δεν ήταν και εύκολη δουλειά, έκανα περισσότερο από είκοσι μήνες να τα γράψω. Πολλά, είναι τραγούδια θαλασσινά και υπ' όψη, μέχρι το 1950, αμφιβάλω ότι όχι μόνο θάλασσα δεν είχαν δει οι γυναίκες του χωριού μας, αλλά ούτε σε αυτοκίνητο δεν είχε μπει σχεδόν καμία. Το ίδιο βέβαια, θα συνέβαινε και για τους άντρες αλλά, λόγω του ότι πήγαιναν στρατιώτες και του επαγγέλματός τους, που όπως είναι γνωστό, όλοι σχεδόν οι πρόγονοί μας ασχολούντο με τις οικοδομικές εργασίες κυρίως στην Πελοπόννησο, αλλά και σε όλη την Ελλάδα, είχαμε επίσης και πολλούς μικροπωλητές στα νησιά και στις Λουτροπόλεις σχεδόν σε όλη την Ελλάδα. Γι αυτό, θεωρούνταν «κοσμογυρισμένοι». Άρα, τα θαλασσινά τραγούδια, τα νησιώτικα κλπ, τα έφεραν οι άντρες από τον τόπο που είχαν πάει για εργασία.

Στο χωριό μας χόρευαν μόνο τρεις χορούς, συρτό, τσάμικο και συρτό στα τρία. Όπως θα δείτε πιο κάτω, τραγουδούσαν διάφορα τραγούδια Καλαματιανά, Ρουμελιώτικα, Κλέφτικα, Νησιώτικα και διάφορα άλλα και σπάνια Ηπειρώτικα. Όλα όμως τα είχαν προσαρμόσει στα μέτρα τους και τα χόρευαν στους πιο πάνω χορούς.

Στο χωριό μας, μουσικούς δεν είχαμε, κανένας δεν έπαιζε κάποιο μουσικό όργανο, ούτε στις μέρες μου, ούτε παλαιότερα είχα ακούσει κάτι. Το μόνο μουσικό όργανο που έχω ακούσει στο χωριό μας είναι η φλογέρα των τσοπάνηδων, (ζουρνά), όταν φύλαγαν τα γίδια τους στα βουνά και καμιά φορά στα μαγαζιά, όταν έπιναν τα ποτηράκια τους και έρχονταν στο κέφι.

Τα τραγούδια που γράφω πιο κάτω, είναι των αρραβώνων, του γάμου, τραγούδια των πανηγυριών, τους χορούς που χόρευαν τις αποκριές στα σπίτια και γενικά σε όποια εκδήλωση γινόταν. Δεν περίμενα, όταν άρχισα να τα γράφω, ότι, θα ήταν τόσα πολλά. Έχω καταγράψει περισσότερα από τριακόσια **(335!)** Και ασφαλώς υπάρχουν και άλλα που δεν θυμάμαι. Τα πιο πολλά τα τραγουδούσαν πριν το 1955, που θυμάμαι, είναι όμως και αρκετά τα οποία τα έμαθαν μετά το 1955-1960 που κυκλοφόρησαν τα ραδιόφωνα και οι δίσκοι τραγουδιών. Τα υπόλοιπα είναι παραδοσιακά τραγούδια του χωριού μας, Σέρβου, και των γειτονικών χωριών.

Αυτά που γράφω, είναι «από μνήμης», τα πιο πολλά τα θυμάμαι μόνος μου και για τα υπόλοιπα, είναι από την αδελφή μου τη Μαρία, η οποία η συμβολή της είναι μεγάλη, καθώς και της Κατερίνας και τις ευχαριστώ πολύ. Πιθανόν να έχει κάνει και κάποιος άλλος συλλογή, εγώ πάντως δεν γνωρίζω κάποιον να έχει κάνει και δεν έχω διαβάσει, τίποτα από κανέναν. Δεν είναι γραμμένα με σειρά, αλλά όποιο θυμόμουν το έγραφα. Δεν ήταν και εύκολη δουλειά, δυσκολεύτηκα αρκετά.

Καλό θα είναι, όποιος πατριώτης θυμάται και άλλα τραγούδια, να τα γράψει και να τα δημοσιεύσουμε κι αυτά στην ιστοσελίδα, ώστε οι επερχόμενες γενιές να γνωρίζουν περισσότερα για τον τόπο μας. Ευχαριστώ το φίλο μου γιατρό, Χρήστο Μαραγκό, για την εργασία που έκανε για να τα προσαρμόσει ώστε να δημοσιευτούν στην ιστοσελίδα του Συνδέσμου μας **servou.gr**. και το Δ.Σ. του Συνδέμου, καθώς και τους διαχειριστές της Ιστοσελίδας.

Όλα αυτά που γράφω τα αφιερώνω στα πέντε εγγόνια μου, τα οποία υπέρ αγαπώ και δεν μπορώ να ξεχωρίσω κανένα. Τους εύχομαι να είναι πάντα καλά, ευτυχισμένα και αγαπημένα.

Οκτώβριος 2020. Γ. Δ. Βέργο

Στον αγαπητό φίλο και συνεργάτη στο Δ.Σ. του Συλλόγου μας για περίπου μια δεκαετία (2002-2011) Θοδωρή Τρουπή και στην οικογένειά του με σεβασμό και εκτίμιση, για να θυμούμαστε τα τραγούδια που βτραγουδούσαν στ χωριό μας και την καλή συνεργασία που είχαμε κατά τη διάρκεια της θητείας μας που πιστεύω ότι προσφέραμε μαζί με τα υπόλοιπα μέλη και ντον αείμνηστο Ηλία Χειμώνα ότι μπορούσαμε.

Ζωγράφου 20/09/2026
Γιώργος Δ. Βέργος

ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΠΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΟΥΣΑΝ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ (ΣΕΡΒΟΥ)

Στους αρραβώνες, στους γάμους, στα πανηγύρια, τις αποκριές και γενικά σε κάθε εκδήλωση.

1. ΑΣ ΠΑΝ ΝΑ ΔΟΥΝ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΟΥ

(Συρτός και περπατητός)

Ας πάν' να δουν, ας πάν να δουν,
Τα μα...τα μάτια μου.
Ας πάν να δουν τα μάτια μου,
Πως τα περνά η αγάπη μου.

Μην βρήκε αλλού, μην βρήκε αλλού,
Κι αγα.. κι αγάπησε.
Μην βρήκε αλλού κι αγάπησε,
Κι εμένα με παράτησε.

Ποιος το 'πε δε...ποιος το 'πε,
Δεντρουλά...ντρουλάκι μου,
Ποιος το 'πε δεντρουλάκι μου,
Δεν μ' αγαπάει η αγάπη μου.

Αν το 'πε ο η... αν το 'πε,
Ο ήλιος να βρε να μη βγει.
Αν το είπε ο ήλιος να μην βγει,
Τ' άστρο να μην ξημερωθεί.

Κι αν το 'τόπε το.. κι αν το 'πε,
Το βρε το Ρηγόπουλο.
Κι αν το 'πε το Ρηγόπουλο,
Της Πάτρας τ' αρχοντόπουλο.

Χήρα να δω...χήρα να δω,
Τη μα...τη μάνα του.
Χήρα να δω τη μάνα του,
Στα μαύρα την κουνιάδα του.

Την αδερφή.. την αδερφή του,
Κα...βρε καλογριά.
Την αδερφή του καλογριά,
Στων καλογήρων τα κελιά....

2. ΚΙΤΡΟΛΕΜΟΝΙΑ

(Συρτός και περπατητός)

-Κιτρολεμονιά βρε, κιτρολεμονιά,
Κιτρολεμονιά και μαντζουράνα μου,
Αρνήσου τους γονείς σου κι έλα αντάμα μου.

-Πως να τους αρνηθώ, πως να τους αρνηθώ.
Πως να τους αρνηθώ και πως να τους το πω,
Που είμαι κοριτσάκι δέκα οκτώ ετών.

-Έχε γεια μανούλα, έχε γεια μανούλα,
Έχε γεια μανούλα και πατέρα μου.
-Στο καλό παιδί και θυγατέρα μου...

3. ΑΛΛΟ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

(Σ' αυτό το σπίτι πού ρθαμε)

Σ' αυτό το σπίτι που ρθαμε, καλέ σήμερα,
Πολλοί 'ναι μαζεμένοι, κάτι καλό θα γί(ε)νει.
Παντρεύεται ο αυγερινός, καλέ σήμερα,
Την πούλια κάνει ταίρι και τ' άστρα συμπεθέροι.

-«Νύφη, πόσο το αγόρασες, καλέ σήμερα,
Αυτό το παλικάρι, να τ' αγοράσουν κι άλλοι».
-«Χίλια φλουριά τ' αγόρασα, καλέ σήμερα,
Και πεντακόσια γρόσια, για την καλή του γλώσσα».

4. ΕΝΑ ΜΗΛΟ ΚΟΚΚΙΝΟ

(Τραπεζιού)

Το τραγουδούσαν την Κυριακή το βράδυ, μετά τα στέφανα στο τραπέζι, που έκανε ο γαμπρός στο σπίτι του

Ένα μήλο κόκκινο,
Σε τούτο το τραπέζι,
Πέφτουν τ' άνθη πέφτει ο μόσχος,
Και μοσχομυρίζει ο τόπος.

Γύρισε κυρ' πεθερέ,
Και φίλησε την πεθερά,
Που έχεις στο πλευρό σου.

Γύρισε κυρ' πεθερά,
Φίλησε τον κουμπάρο,
Που έχεις στο πλευρό σου.

Γύρισε κουμπάρε μας,
Φίλησε το γαμπρό μας,
Που έχεις στο πλευρό σου.

Γύρισε κι εσύ γαμπρέ,
Και φίλησε τη νύφη,
Που κάθεται κοντά σου.

Γύρισε νυφούλα μας,
Φίλησε τον κουνιάδο,

Που κάθεται κοντά σου.....
Και συνέχιζαν μέχρι να τελειώσουν όλοι όσοι κάθονταν στο τραπέζι.

5. ΣΤΗ ΒΡΥΣΗ ΤΗΝ ΚΡΥΟΒΡΥΣΗ

(Συρτός)

Στη βρύση την κρυόβρυση,
Στη βρύση την κρυόβρυση,
Που ειν' το κρυονέρι,
Μια βλαχοπούλα πήγαινε,
Με το σταμνί στο χέρι.

Τη βλάχα την απάντησε,
Τη βλάχα την απάντησε,
Ένα παλικαράκι,
Και τ' όνομά της ρώτησε,
Της πιάνει το χεράκι.

Αυτή ξεροκοκκίνισε,
Αυτή ξεροκοκκίνισε,
Και το κεφάλι σκύβει
Και βάζει το μαντήλι της,
Το πρόσωπό της κρύβει.

-Πάρε καλέ βλαχούλα μου,
Πάρε καλέ βλαχούλα μου,
Το άσπρο σου μαντήλι,
Για να σου δώσω ένα φιλί,
Στα κόκκινά σου χείλη.

-Σύρε λεβέντη στο καλό,
Σύρε λεβέντη στο καλό,
Κι άσεμε να γεμίσω,
Την Κυριακή παντρεύομαι,
Τον άντρα μ' θα τιμήσω.

6. Η ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ

(Συρτός)

Μια αυγούλα Σταυρούλα,
'Θέλα σηκωθώ.
Μια αυγούλα 'θέλα σηκωθώ,
Να μπω σε περιβόλι,
Να μπω σε περιβόλι.

Να κόψω Σταυρούλα,
Μήλο της μηλιάς.
Να κόψω μήλο της μηλιάς,
Κυδώνι της αγάπης,
Κυδώνι της αγάπης.

Να κόψω Σταυρούλα,
Κι ένα ελιόφυλλο.
Να κόψω κι ένα ελιόφυλλο,
Να παίζω το γιογκάρι,
Να παίζω το γιογκάρι.

Γιογκάρι Σταυρούλα,
Δε βαράς καλά.
Γιογκάρι δε βαράς καλά,
Δε βαράς γεμάτα,
Σταυρούλα μαυρομάτα.

7. ΟΛΑ ΤΑ ΠΟΥΛΑΚΙΑ

(Συρτός)

Όλα τα πουλάκια κι αμάν-αμάν,
Όλα τα πουλάκια, ζυγά, ζυγά,
Όλα τα πουλάκια ζυγά, ζυγά
Τα χελιδονάκια ζευγαρωτά.

Το έρημο τ' αηδόνι κι αμάν-αμάν,
Το έρημο τ' αηδόνι το μοναχό,
Το έρημο τ' αηδόνι το μοναχό,
Περπατεί στους κάμπους με τον αητό.

Περπατεί και λέει, κι αμάν-αμάν,
Περπατεί και λέει και κελαηδεί.
Περπατεί και λέει και κελαηδεί,
Ανδριανουπολίτη πραγματευτή.

-«Που την επέτυχες κι αμάν-αμάν,
Που την επέτυχες αυτή τη νια.
Που την επέτυχες αυτή τη νια,
Την ξανθομαλλούσα την Πατρινιά;»

-«Απ' την Πόλη ερχόμουν, κι αμάν-αμάν,
Απ' την πόλη ερχόμουν κι απ' τα νησιά.
Απ' την Πόλη ερχόμουν κι απ' τα νησιά,
Κι απ' τη γειτονιά της επέρασα.

Τα βασιλικά της κι αμάν-αμάν,
Τα βασιλικά της επότιζε.
Τα βασιλικά της επότιζε,
Και τις μαντζουράνες εδρόσιζε.

Ζήτησα κλωνάρι, κι αμάν-αμάν,
Ζήτησα κλωνάρι και μου 'δώσε.
Ζήτησα κλωνάρι και μου 'δώσε,
Μου 'πε κι ένα λόγο και μ' άρεσε».

-«Βρε πραγματευτή μου, κι αμάν-αμάν,
Βρε πραγματευτή μου αν μ' αγαπάς.

Βρε πραγματευτή μου αν μ' αγαπάς,
Τι περνοδιαβαίνεις και με ρωτάς;

Στείλε συμπεθέρους, κι αμάν-αμάν,
Στείλε συμπεθέρους στη μάνα μου.
Στείλε συμπεθέρους στη μάνα μου,
Και προξενητάδες στον μπάρμπα μου».

8. Η ΚΥΡΑ ΔΑΣΚΑΛΑ

(Συρτός, αργός)

Είμαστε ορκισμένα τα καημένα,
Είμαστε ορκισμένα τα καημένα.
Καμιά δεκαριά παιδιά, κυρά δασκάλα.
Καμιά δεκαριά παιδιά.

Να πάρουμε τη δασκάλα, τη δασκάλα,
Να πάρουμε τη δασκάλα τη δασκάλα.
Να την πάμε στα νησιά, κυρά δασκάλα,
Να την πάμε στα νησιά.

Κι εκείνη δεν το δέχτει, δεν το δέχτει,
Κι εκείνη δεν το δέχτει, δεν το δέχτει.
Να την πάνε στα νησιά, κυρά δασκάλα,
Να την πάνε στα νησιά.

Χίλια φλουριά της τάξαν' της δασκάλας,
Χίλια φλουριά της τάξαν' της δασκάλας.
Να την πάνε στα νησιά, κυρά δασκάλα,
Να την πάνε στα νησιά.

Κι εκείνη δεν το δέχτει, δεν το δέχτει,
Κι εκείνη δεν το δέχτει, δεν το δέχτει.
Να την πάνε στα νησιά, κυρά δασκάλα,
Να την πάνε στα νησιά.

Και άλλα πεντακόσια, πεντακόσια,
Και άλλα πεντακόσια, πεντακόσια.
Να της κόψουν τα μαλλιά, κυρά δασκάλα,
Να της κόψουν τα μαλλιά.

Κι εκείνη δεν το δέχτει, δεν το δέχτει,
Κι εκείνη δεν το δέχτει, δεν το δέχτει.
Να της κόψουν τα μαλλιά, κυρά δασκάλα,
Να της κόψουν τα μαλλιά.

9. ΤΟ ΜΗΛΟ

(Συρτός, χορευτικό)

Να είχα ένα μήλο να, μωρέ, να 'ρίχνα,
Στο πε... μωρέ στο πέρα παραθύρι.
Να τσάκιζα, τσάκιζα το μαστραπά, αγάπη μου.

Να τσάκιζα το μα...αστραπά που ‘χει μωρέ,
Που ‘χει το μόσχο μέσα.
Το μόσχο το, μόσχο το βασιλικό, αγάπη μου.

Το μόσχο το βασι...ιλικό και το μωρέ,
Και το μακεδονήσι.
Και μέσα η κό...μέσα η κόρη κάθεται, αγάπη μου.

Και μέσα η κόρη κα...άθεται,
Κεντά, μωρέ, κεντά χρυσό μαντήλι,
Το μαντηλά...μαντηλάκι που κεντάς, αγάπη μου.

Το μαντηλάκι που κεντάς εμέ μωρέ,
Εμένα να το στείλεις.
Και μην το στει...μην το στείλεις μοναχό, αγάπη μου.

Και μην το στείλεις μο...οναχό,
Παρά μωρέ, παρά με την αγάπη.
Κι η κόρη το, κόρη το παράκουσε, αγάπη μου,

Κι η κόρη το παρά...παράκουσε,
Και μο.. μωρέ, και μοναχό το στέλνει.
Στα γόνατα στα γόνατα το κάθισα, αγάπη μου,

Στα γόνατα το κα...άθισα και το μωρέ,
Και το συχνορωτούσα.
Για πες μου μα.. πες μου μαντηλάκι μου, αγάπη μου,

Για πες μου μαντηλά...ακι μου,
Αν με μωρέ, αν μ’ αγαπάει η κυρά σου.
Όταν σε συ... όταν σε συλλογίζεται, αγάπη μου

-Όταν σε συλλογί...ιζεται
Κι όταν μωρέ, κι όταν σε φέρνει ο νους της.
Σαν θάλασσα, σαν θάλασσα βουρλίζεται, αγάπη μου.

Σαν θάλασσα βουρλί...ιζεται,
Σαν κύμα, μωρέ, σαν κύμα δέρνει ο νους της.
Κι όλο εσε... κι όλο εσένα σκέφτεται, αγάπη μου.

10. ΤΟΥ ΛΙΟΝΤΑΡΙΟΥ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ

(Συρτός)

-Κορίτσια καλέ, κορίτσια,
Τι αγναντεύτε.
Κορίτσια τι αγναντεύτε,
Κοπέλες τι κοιτάτε;.

- Κοιτάμε καλέ, κοιτάμε
Την Τριπολιτσά.

Κοιτάμε την Τριπολιτσά,
Του λιονταριού την πόρτα.

Που ξε… καλέ που ξέβγαινε,
Μια πεθερά.
Που ξέβγαινε μια πεθερά,
Με δέκα οχτώ νιφάδες.

Τις βγα…καλέ, τις βγάζει,
Στον περίπατο.
Τις βγάζει στον περίπατο,
Τις βγάζει στο σεργιάνι.

Κι από… καλέ κι απόστασε,
Η μικρότερη.
Κι απόστασε η μικρότερη,
Δεν πάει κοντά στις άλλες.

-Περπα… καλέ περπάτα, άστρο,
Περπάτα αυγή.
Περπάτα άστρο περπάτα αυγή,
Περπάτα νιο νυφούλα.

Μην σε καλέ, μην σε βαραίνουν,
Τα φλουριά;
Μην σε βαραίνουν τα φλουριά,
Μην σε βαραίνει η φούντα;.

-Δεν με καλέ, δεν με βαραίνουν,
Δεν με βαραίνει η φούντα.
Μα με καλέ, μα με βαραίνει το παιδί,
Που είμαι γκαστρωμένη.

11. ΤΑ ΓΗΡΑΤΙΑ

(Συρτός)

Κρίμα ήταν, μωρέ παιδιά,
Κρίμα ήταν που γέρασα.
Κρίμα ήταν που γέρασα,
Τα νιάτα μου δεν γλέντησα.

Εγέρασα, μωρέ παιδιά,
Εγέρασα και δεν μπορώ.
Εγέρασα και δεν μπορώ,
Τα τραγούδια για να ‘πω.

Βλέπω νιες, μωρέ παιδιά,
Βλέπω νιες κι είμαι ζηλιάρης.
Βλέπω νιες κι είμαι ζηλιάρης,
Γέρος και παραπονιάρης.

-Σώπα γέρο, γέροντα,
Σώπα γέρο και μην κλαις.
Σώπα γέρο και μην κλαις,
Θα γεράσουνε κι αυτές

.

Και θα δεις, γέροντα,
Και θα δεις άσπρα μαλλιά.
Και θα δεις άσπρα μαλλιά,
Στα ματάκια τους γυαλιά.

Και στη μέση, γέροντα,
Και στη μέση τους καμπούρα.
Και στη μέση τους καμπούρα,
Στα χεράκια τους μαγκούρα.

12. ΘΑ ΧΟΡΕΨΕΙΣ ΘΕΣ ΔΕ ΘΕΣ

(Συρτός)

Θα χορέψεις γέρο, κι αμάν-αμάν,
Θα χορέψεις γέρο θέλεις δε θες.
Θα χορέψεις γέρο θέλεις δε θες,
Και θα ‘πεις τραγούδι για τις ξανθιές.

Για θυμήσου γέρο, κι αμάν-αμάν,
Για θυμήσου γέρο τα νιάτα σου.
Τα καμώματά σου τα νάζια σου,
Πως σε περιμέναν οι φίλοι σου.

Για θυμήσου γέρο, κι αμάν-αμάν,
Για θυμήσου γέρο που ήσουν παιδί.
Για θυμήσου γέρο που ήσουν παιδί,
Και που κυνηγούσες μια λυγερή.

13. Η ΠΕΡΔΙΚΑ

(Συρτός)

Πέρδικα κι αμάν-αμάν,
Πέρδικα ημέρευα.
Πέρδικα ημέρευα,
Κι αυτή αγριευότανε.
Αυτή αγριευότανε,
Και παραπονευότανε.

Μια αυγή, κι αμάν-αμάν,
Μια αυγή μια Κυριακή.
Μια αυγή μια Κυριακή,
Την ακώ να κελαηδεί.
Την ακώ να κελαηδεί,
Στου εχθρού μου την αυλή.

-Πέτα πε... κι αμάν-αμάν,
Πέτα περδικούλα μου.
Πέτα περδικούλα μου,

Κι έλα στην πορτούλα μου.
Κι έλα στην πορτούλα μου,
Μικρή μου περδικούλα μου.

Κι αν σε ξα… Κι αμάν-αμάν,
Κι αν σε ξανά δείρω εγώ.
Κι αν σε ξανά δείρω εγώ,
Σ' εκκλησιά να μην εμπώ.
Σ' εκκλησιά να μην εμπώ,
Ούτε και να εκκλησιαστώ.

14. Η ΠΑΠΑΔΙΑ

(Συρτός, γρήγορος)

Μια παπαδιά, στρίγκλα παπαδιά,
Μια παπαδιά, παπαδιά στον αργαλειό.
Μια παπαδιά στον αργαλειό,
Υφαίνει και τραγουδάει.

Και με το νου, στρίγκλα παπαδιά,
Και με το νου, το νου της έλεγε.
Και με το νου της έλεγε,
Και με το νου της λέγει:

-Να παρατή…στρίγκλα παπαδιά,
Να παρατ…ήσει τον παπά.
Να παρατήσει τον παπά,
Τον τράγο με τα γένια.

Να πάρει τσο… στρίγκλα παπαδιά,
Να πάρει τσο…οπανόπουλο.
Να πάρει τσοπανόπουλο,
Να παίζει τη φλογέρα.

Να του πηγαι…στρίγκλα παπαδιά,
Να του πηγαι…αίνει το φαϊ.
Να του πηγαίνει το φαϊ,
Να τον βοηθάει στη στάνη.

Να παίρνει το, στρίγκλα παπαδιά,
Να παίρνει το, το τυρόγαλο.
Να παίρνει το τυρόγαλο,
Να κάνει τη μυζήθρα.

15. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥΛΑ

(Συρτός)

-Παναγιωτού…κι αμάν-αμάν,
Παναγιωτούλα του παπά.
Παναγιωτούλα του παπά,
Ποιον αγαπάς καλλίτερα;

-Τον άντρα μου κι αμάν-αμάν,
Τον άντρα μου αγαπώ καλά.
Τον άντρα μου αγαπώ καλά,
Το φίλο μου καλλίτερα.

Άντρας να γι.. κι αμάν-αμάν,
Άντρας να γίνει μάρμαρο.
Άντρας να γίνει μάρμαρο,
Κι ο φίλος μου τριαντάφυλλο.

Για να πατώ, κι αμάν-αμάν,
Για να πατώ στο μάρμαρο.
Για να πατώ στο μάρμαρο,
Να βλέπω το τριαντάφυλλο.

16. ΣΠΙΡΙ ΠΙΠΕΡΙ ΕΣΠΕΡΝΑ

(Συρτός)

Σπυρί πιπέ...σπυρί πιπέρι έσπερνα,
Μες των κοριτσιών τα χείλη,
Δυόσμος ειν' και καρυοφύλλι.

Κι ανάρια ανά, κι ανάρια-ανάρια το 'σπέρνα,
Για να μη δασύ φυτρώσει,
Και την κόρη βαλαντώσει.

Κι εκείνο δα, και κείνο δασύ φύτρωσε,
Κι έγινε δεντρί μεγάλο,
Και στον κόσμο δεν ειν' άλλο.

Κορίτσια το, κορίτσια το θερίζανε,
Και παιδιά το κουβαλούνε,
Αηδόνια και πουλιά λαλούνε.

Κι ένας παπάς, κι ένας παπάς τ' αλώνιζε,
Με μια τσίλικη φοράδα,
Δυόσμος ειν' και μαντζουράνα.

17. ΤΟ ΠΑΠΑΚΙ

(Συρτός)

Παπάκι πάει, καλέ παπί,
Παπάκι πάει στην ποταμιά.
Παπάκι πάει στην ποταμιά,
Βοήθα Χριστέ και Παναγιά.

Κι άλλο παπί, καλέ παπί,
Κι άλλο παπί τ' αντάμωσε.
Κι άλλο παπί τ' αντάμωσε,
Κάθισε και το ρώτησε:

-Που πας παπί, καλέ παπί,
Που πας παπάκι δεν μας λες;

Που πας παπάκι δεν μας λες,
Κι αναστενάζεις κι όλο κλαις;

- Πάω στα ό...καλέ παπί,
Πάω στα όρη στα βουνά.
Πάω στα όρη στα βουνά,
Να βρω για να ‘χω συντροφιά.

18. ΟΤΑΝ ΣΕ ΓΕΝΑ Η ΜΑΝΑ ΣΟΥ

(Συρτός, του Γάμου)

Χόρεψε λεβεντάκο μου,
Με το βαρύ σου νάζι.
Αμάν κι εγώ τραγούδι θα σου πω,
Λεβέντη μ’ να σου μοιάζει.

Όταν σε γέννα η μάνα σου,
Ο ήλιος ε κατέβει.
Αμάν και σου ‘δωσε την ομορφιά,
Και πάλι επάνω ανέβει.

Όταν σε γέννα η μάνα σου,
Ήταν ημέρα σχόλη.
Αμάν και λειτουργούσε ο παπάς
Κι οι δώδεκα Αποστόλοι.

Όταν σε γέννα η μάνα σου,
Χρυσή ήταν η μιλιά της.
Αμάν εσύ ‘σε το καλύτερο,
Απ’ όλα τα παιδιά της.

19. ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ

(Συρτός)

Σαν πήρα έναν κατήφορο,
Στην α, στην άκρη το ποτάμι.
Και το ποτα...άντε ρούσα παπαδιά,
Και το ποτα...άμι ήταν θολό.

Και το ποτάμι ήταν θολό,
Θολό, θολό κατεβασμένο.
Φέρνει λιθα... άντε ρούσα παπαδιά,
Φέρνει λιθα...άρια ριζιμιά.

Φέρνει λιθάρια ριζιμιά,
Δέντρα, δέντρα ξεριζωμένα.
Φέρνει και μια άντε ρούσα παπαδιά,
Φέρνει και μια... γλυκομηλιά.

Φέρνει και μια γλυκομηλιά,
Τα μη...τα μήλα φορτωμένη.
Κι ανάμεσα, άντε ρούσα παπαδιά,
Κι ανάμεσα, α στους κλώνους της.

Κι ανάμεσα στους κλώνους της
Δυο αδε... αδέρφια αγκαλιασμένα.
Κι άλλοι τα λεν', άντε ρούσα παπαδιά,
Κι άλλοι τα λεν', λεν' αντρόγυνο.

Κι άλλοι τα λεν' αντρόγυνο,
Κι άλλοι, κι άλλοι πρώτα 'ξαδέρφια.
Κείνα δεν ειν'...άντε ρούσα παπαδιά,
Κείνα δεν ειν', ειν' αντρόγυνο.

Κείνα δεν ειν' αντρόγυνο,
Δεν ειν' πρώτα ξαδέρφια.
Παρά ειν' αδε... άντε ρούσα παπαδιά,
Παρά ειν' αδέ...αδέρφια αληθινά.

Παρά ειν' αδέρφια αληθινά,
Αδε...αδέρφια αγαπημένα.
Το 'να το λεν...άντε ρούσα παπαδιά,
Το 'να το λένε Θοδωρή.

Το 'να το λένε Θοδωρή,
Και τ' άλλο Δημητράκη.
Κι η μάνα τους, άντε ρούσα παπαδιά,
Κι η μάνα τους τ' αγνάντευε.

20. ΘΕΛΩ ΝΑ ΣΚΙΣΩ ΤΑ ΒΟΥΝΑ

(Τσάμικος)

Θέλω να σκίσω τα βουνά,
Με της ελιάς το φύλλο.
Αμάν, να βρω πουλάκι έμπιστο,
Να σου παραγγείλω.

Στο είπα και στο παρήγγειλα,
Στο λέω και μοναχός μου.
Αμάν, αυτά τα μαύρα που φοράς,
Είναι ο θάνατός μου.

Αυτά τα μαύρα που φοράς,
Εγώ θα σου τα βγάλω.
Αμάν, θα σου φορέσω ολόλευκα,
Και θα 'ρθω να σε πάρω.

21. ΣΤΟΥ ΠΑΠΑ ΤΑ ΠΑΡΑΘΥΡΙΑ

(Συρτός, γρήγορος)

(Το τραγουδούσαν συνήθως σε γαμήλια τραπέζια)

Στου παπά, στράγκα τα ποτήρια,
Στου παπά τα παραθύρια.
Στου παπά τα παραθύρια,
Κάθονται δυο μαύρα φρύδια.

Να χα γω, στράγκα τα ποτήρια,
Να χα γω τα μαύρα φρύδια.
Να χα γω τα μαύρα φρύδια,
Κι ο παπάς τα παραθύρια.

Στου παπά, στράγκα τα ποτήρια,
Στου παπά το μπαλκονάκι.
Στου παπά το μπαλκονάκι,
Κάθεται ένα κοριτσάκι.

Να χα γω, στράγκα τα ποτήρια,
Να χα γω το κοριτσάκι.
Να χα γω το κοριτσάκι,
Κι ο παπάς το μπαλκονάκι.

22. ΕΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΘΑ ΣΑΣ ΠΩ

(Συρτός του Γάμου)

Ωραία που ειν' η νύφη μας,
Κι ωραία τα προικιά της.
Ωραία κι η παρέα της,
Που κάνει τη χαρά της.

Ένα τραγούδι θα σας πω,
Επάνω στο κεράσι.
Τ' αντρόγυνο που έγινε,
Να ζήσει να γεράσει.

Ένα τραγούδι θα σας 'πω,
Επάνω στο ρεβίθι.
Χαρά στα μάτια του γαμπρού,
Που διάλεξαν τη νύφη.

Ένα τραγούδι θα σας 'πω,
Επάνω στη δεκάρα,
Να ζήσει η νύφη κι ο γαμπρός,
Κουμπάρος και κουμπάρα.

Ένα τραγούδι θα σας πω,
Επάνω στο λεμόνι,
Να ζήσει η νύφη κι ο γαμπρός
Κι οι συμπεθέροι όλοι.

23. ΕΜΕΙΣ ΕΔΩ ΔΕΝ ΗΡΘΑΜΕ

(Συρτός, το τραγουδούσαν στο σπίτι της Νύφης)

Εμείς εδώ δεν ήρθαμε,
Να φάμε και να πιούμε.
Αμάν, παρά σας αγαπήσαμε,
Κι ήρθαμε να σας δούμε.

Γαμπρέ τη νύφη ν' αγαπάς,
Να μην την ε μαλώνεις.

Αμάν, σαν κόκκινο τριαντάφυλλο,
Να την ε, καμαρώνεις.

24. Ο ΕΝΩΜΑΤΑΡΧΗΣ

(Συρτός, γρήγορος)

Βαρέθηκα μανούλα μου,
Αυτόν τον ενωματάρχη,
Κάθε μερου, ωρέ μερούλα,
Σπίτι μας.

Κάθε μερούλα σπίτι μας,
Και κάθε μεσημέρι,
Με το λαού...ωρέ λαούτο,
Παίζοντας.

Με το λαούτο παίζοντας,
Και το βιολί βαρώντας,
Κι όλο με συ...ωρέ με,
Συχνορώταγε.

Κι όλο με συχνορώταγε,
Και με συχνορωτούσε:
-Πότε θα γι..ωρέ θα γίνει,
Ο γάμος μας.

-Πότε θα γίνει ο γάμος μας,
Πότε και η χαρά μας;
-Το Μάη θα γι...ωρέ θα γίνει,
Ο γάμος μας.

- Το Μάη θα γίνει ο γάμος μας,
Το Θεριστή η χαρά μας
Και το Δεκά...ωρέ,
Δεκαπενταύγουστο.

Και το Δεκαπενταύγουστο,
Της Παναγιάς περνώντας,
Τότε σ' αφή...ωρέ σ' αφήνω,
Το έχε γεια.

Τότε σ' αφήνω το έχε γεια,
Μηλιά μου με τα μήλα.
Κι εγώ θα πα... ωρέ θα πάω,
Στον τόπο μου.

Κι εγώ θα πάω στον τόπο μου,
Θα πάω στους δικούς μου.
Να βρεις κι εσύ, ωρέ και συ,
Να παντρευτείς.

25. ΤΡΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΒΟΛΙΩΤΙΚΑ

(Συρτός)

Τρία παιδιά, τρία παιδιά,
Βολιώτικα.
Και τρία από τη Σάμο,
Αννούλα μας γλυκιά.

Μας πήραν την, μας πήραν,
Την Αννούλα μας.
Μας πήραν την Αννιώ μας,
Αννούλα μας γλυκιά.

Την πήραν και, την πήραν,
Και την πήγανε,
Στα κλέφτηκα λημέρια,
Αννούλα μας γλυκιά.

-Πες μας Αννιώ, πες μας,
Αννιώ ποιόν αγαπάς;
Και ποιόν θα πάρεις άντρα;
Αννούλα μας γλυκιά.

-Εγώ το Γιω...εγώ το,
Γιώργο αγαπώ,
Κι αυτόν θα πάρω άντρα,
Αννούλα μας γλυκιά.

26. Η ΜΑΝΑ ΜΟΥ ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ

(Συρτός, αργός)

Η μάνα μου αποφάσισε,
Το γάμο μου να κάνει,
Κι όλο τον κόσμο κάλεσε.

Κι όλο τον κόσμο κάλεσε,
Κι όλη την οικουμένη,
Την πρώτη μου αγαπητικιά.

Την πρώτη μου αγαπητικιά,
Ακάλεστη την έχει,
-Σύρε μανούλα κάλεστη.

Σύρε μανούλα κάλεστη,
Να ‘ρθει να στεφανώσει,
Να ‘ρθει ν’ αλλάξει στέφανα.

Παίρνει κουφέτα στην ποδιά,
Και πάει να την καλέσει.
Κόρη ο γιος μου σε καλεί.

Κόρη ο γιος μου σε καλεί,
Να ‘ρθεις να στεφανώσεις,
Να ‘ρθεις να αλλάξεις στέφανα.

Ν’ αλλάξεις στέφανα,
Ν’ αλλάξεις δαχτυλίδια,
Τρεις μέρες στολιζότανε.

Τρεις μέρες στολιζότανε,
Τρεις μέρες και τρεις νύχτες,
Βάζει τον ήλιο πρόσωπο.

Βάζει τον ήλιο πρόσωπο,
Και το φεγγάρι στέμμα,
Κι όλα τ’ αστέρια τ’ ουρανού.

Κι όλα τ’ αστέρια τ’ ουρανού,
Τα βάζει φορεσιά της,
Πήρε τα στέφανα χρυσά.

Πήρε τα στέφανα χρυσά,
Και τα κεριά ασημένια,
Και τη λαμπάδα του γαμπρού.

Και τη λαμπάδα του γαμπρού,
Χρυσή μαλαματένια,
Κινάει και πάει στην εκκλησιά.

Κινάει και πάει στην εκκλησιά,
Τα στέφανα ν’ αλλάξει,
Πρώτα τη βλέπει ο παπάς.

Πρώτα τη βλέπει ο παπάς,
Και ύστερα ο διάκος,
Μετά ο δόλιος ο γαμπρός.

Μετά ο δόλιος ο γαμπρός,
Λιποθυμάει και λέει,
-Παπά μ’ άλλαξε στέφανα.

-Παπά μ’ άλλαξε στέφανα,
Και βαλ’ τα στην κουμπάρα,
Την πρώτη μ’ αγαπητικιά.

Την πρώτη μ’ αγαπητικιά,
Την πρώτη φιλενάδα,
Παπά μ’ άλλαξε στέφανα…

27. Η ΓΚΟΛΦΩ

(Συρτός)

Τ’ αρνιά βελάζουν, Γκόλφω φωνάζουν,
Τ΄ αρνιά βελάζουν στο μαντρί.
Τ’ αρνιά βελάζουν στο μαντρί,
Κι η Γκόλφω άργησε ν’ ‘ρθει.

-Που ήσουν Γκόλφω, καημένη Γκόλφω,
Που ήσουν Γκόλφω κι άργησες;
Που ήσουν Γκόλφω κι άργησες,
Και νύχτωσες και βράδιασες;

-Ήμουν επάνω, καημένη μάνα,
Ήμουν επάνω στο Χελμό.
Ήμουν επάνω στο Χελμό,
Τον Τάσο πήγα για να δω.

-Ο Τάσος σε, καημένη Γκόλφω,
Ο Τάσος σε παράτησε.
Ο Τάσος σε παράτησε,
Και τη Σταυρούλα αγάπησε.

-Σώπα βρε μάνα, καημένη μάνα,
Σώπα βρε μάνα μην το λες.
Σώπα βρε μάνα μην το λες,
Αυτό δεν γίνεται ποτέ(ς).

28. ΤΑ ΤΣΑΜΟΠΟΥΛΑ

(Συρτός και περπατητός)
Κινη…μωρέ, κινή…κινήσαν,
Τα Τσαμόπουλα.
Κινήσαν τα Τσαμόπουλα,
Και κυνηγούν τους κλέφτες.

Και κυ…μωρέ και κυ…και κυνηγούν,
Το Ζαχαριά.
Και κυνηγούν το Ζαχαριά,
Το φοβερό τον κλέφτη.

-Π’ ανα…μωρέ π’ ανα…π’ ανάθεμά σε,
Ζαχαριά.
Π’ ανάθεμά σε Ζαχαριά,
Με το ζακόνι που ‘χεις.

Κάθε… μωρέ κάθε…κάθε,
Μερούλα Πόλεμο.
Κάθε μερούλα πόλεμο,
Κάθε μήνα γυναίκα.

Μήπως.. μωρέ μήπως…Μήπως,
Και παίρνεις βλάχισσες.
Μήπως και παίρνεις βλάχισσες,
Μήπως και βλαχοπούλες.

Μα παι…μωρέ μα παι…μα,
Παίρνεις τις Λαγκαδιανές.
Μα παίρνεις τις Λαγκαδιανές,
Τις Δεληγιαννοπούλες.

29. Σ' ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΡΑΧΕΣ

(Τσάμικος)

Σ' αυτές τις ράχες τις ψηλές,
Λεβέντες μου που πάτε.
Σας βλέπει ο γέρο-τσέλιγκας.
Τα νιάτα του θυμάται.

-Τσέλιγκα, γέρο-τσέλιγκα,
Του λεν' δυο βλαχοπούλες.
-Πόσες φορές ανέβηκες,
Σε κείνες τις ραχούλες;

-Πολλές φορές ανέβηκα,
Και σαν το λεοντάρι,
Μα τώρα πια εγέρασα,
Δεν είμαι παλικάρι.

30. Ο ΓΙΩΡΓΟΣ Ο ΜΑΡΑΘΙΑΝΟΣ

(Ένα ιδιόμορφο τραγούδι, ο μισός στοίχος συρτός, και ο άλλος μισός τσάμικο)

(Όπως στον πρώτο στοίχο, συνεχίζει ως το τέλος)

Ο Γιω.. μωρέ, ο Γιώργος,
Ο Μαραθιανός. **(συρτός, 1)**
Ο Γιω…ώργος ο…Μαραθιανός,
Που περπα…ατεί… περη…ήφανος**. (τσάμικος,2)**

Όλες , μωρέ, όλες οι νιες,
Τον αγαπούν**.(1)**
Όλες οι.. νιες….τον αγαπούν,
Και ντρέπονται… να του το 'πουν**.(2)**

Και μια, μωρέ και μια,
Μαραθιανιώτισσα.(**1)**
Και μια… Μαραθιανιώτισσα,
Μια πέρα… μαχαλιώτισσα**.(2)**

Βάζει, μωρέ, βάζει,
Βάζει τα δαχτυλίδια της.**(1)**
Βάζει…τα δα…χτυλίδια της
Και όλα τα.. στολίδια της**.(2)**

Και μια, μωρέ, και μια,
Αυγή μια Κυριακή**.(1)**
Και μια… αυγή… μια Κυριακή,
Μια γιορτινή… ημέρα**.(2)**

31. ΠΕΡΑΣΑ, ΞΑΝΑ ΠΕΡΑΣΑ

(Συρτός)

-Πέρασα, ξανά πέρασα,
Ξανά πέρασα.
Πέρασα, ξανά πέρασα,
Σε βλέπω ντερτιασμένη.

Σ’ ένα κλωνάκι, σ’ ένα κλωνί,
Βασιλικό.
Σ’ ένα κλωνί βασιλικό,
Σε βλέπω ακουμπισμένη.

-Για πες μας, τ’ είναι για πες μας,
Τ’ ειν’ το ντέρτι σου.
Για πες μας τ’ ειν’ το ντέρτι σου,
Και το παράπονό σου.

-Μου ‘παν πως άλλη, μου ‘παν,
Πως άλλη αγάπησες.
Μου ‘παν πως άλλη αγάπησες,
Και μένα μ’ απαρνήθεις.

-Με όλες παίζω, με όλες παίζω,
Και γελώ.
Με όλες παίζω και γελώ,
Μα σένα δεν σ’ αρνούμαι.

32. Ο ΔΥΟΣΜΟΣ ΚΙ Ο ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ

(Συρτός)

Ο δυο… λέει, ο δυόσμος κι ο βασιλικός.
Και το μακεδονήσι, δεν βγαίνεις να σε ‘δω;
Έβγα, έβγα να σε ‘δω, τι θα σκάσω σαν τ’ αυγό.

‘Κείνα, λέει, ‘κείνα τα δυο μαλώνανε.
‘Κείνα τα δυο τρωγόσαν δεν βγαίνεις να σε ‘δω;
Έβγα, έβγα να σε ‘δω, τι θα σκάσω σαν τ’ αυγό.

Το πιο, λέει, το πιο είναι το καλλίτερο,
Και πιο είναι πιο ωραίο, δεν βγαίνεις να σε ‘δω;
Έβγα, έβγα να σε ‘δω, τι θα σκάσω σαν τ’ αυγό.

Γυρι, λέει, γυρίζει το τριαντάφυλλο,
Και λέει στ’ άλλα δύο, δεν βγαίνεις να σε ‘δω;
Έβγα, έβγα να σε ‘δω, τι θα σκάσω σαν τ’ αυγό.

Γιατί, λέει, γιατί καλέ μαλώνετε;
Γιατί καλέ τρωγώστε, δεν βγαίνεις να σε ‘δω;
Έβγα, έβγα να ‘δω, τι θα σκάσω σαν τ’ αυγό.

-Εγώ, λέει, εγώ είμαι το τριαντάφυλλο,
Στον κόσμο ξακουσμένο, δεν βγαίνεις να σε δω;
Έβγα, έβγα να σε ‘δω, τι θα σκάσω σαν τ’ αυγό.

33. Η ΒΑΜΠΑΚΙΑ

(Συρτός)

Άσπρη βαμπακιά, την Παναγιώτα μου,
Άσπρη βαμπακιά, είχα στην πόρτα μου,
Κι έγνεθα βαμπάκι με τη ρόκα μου.

Μα ήρθαν και μου τη, την Παναγιώτα μου,
Μα ήρθαν και μου την, μου την κλέψανε.
Σ' άλλη γειτονιά την εφυτέψανε.

Μου 'μείναν κι εμέ... την Παναγιώτα μου,
Μου 'μείναν κι εμένα οι κλώνοι της,
Οι αναστεναγμοί κι οι πόνοι της.

Μου 'μείναν κι εμέ...την Παναγιώτα μου,
Μου 'μείναν κι εμένα οι ρίζες της,
Τα φαρμάκια και οι πίκρες της.

34. ΑΣΠΡΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ

(Συρτός)

Άσπρο τριαντάφυλλο βαστώ,
Και θέλω να το βάψω.
Αμάν κι αν το πετύχω στη βαφή,
Πολλές καρδιές θα κάψω.

Θα κάψω νιες, θα κάψω νιους,
Θα κάψω παλικάρια.
Αμάν θα κάψω την αγάπη μου,
Μέσα στα φυλλοκάρδια.

35. ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΑΚΙ

(Συρτός, αργός)

Φώτα το φε,.. φώτα το φεγγαράκι μου.
Φώτα το φεγγαράκι μου,
Να πάω στην αγάπη μου.

Φώτα ψηλά.. φώτα ψηλά και χαμηλά.
Φώτα ψηλά και χαμηλά,
Γιατί έχει λάσπες και νερά.

Εγώ φωτά...εγώ φωτάω ως το πρωί.
Εγώ φωτάω ως το πρωί,
Κι όπου 'χει αγάπη ας πάει να βρει.

36. Σ' ΟΣΟΥΣ ΓΑΜΟΥΣ ΚΙ ΕΠΗΓΑ

(Συρτός, του Γάμου)

Σ' όσους γα...κι αμάν-αμάν,
Σ' όσους γάμους κι επήγα.
Σ' όσους γάμους κι αν επήγα,
Τέτοιο αντρόγυνο δεν είδα.

Να 'χει η νυ... κι αμάν-αμάν,
Να 'χει η νύφη τόση χάρη.
Να 'χει η νύφη τόση χάρη,
Κι ο γαμπρός τόσο καμάρι.

Στο γαμπρού… κι αμάν-αμάν,
Στου γαμπρού μας τη χαρά.
Στου γαμπρού μας τη χαρά,
Λαλούν αηδόνια και πουλιά.

Και στης νυ… Κι αμάν-αμάν,
Και στης νύφης το τσεμπέρι.
Και στης νύφης το τσεμπέρι,
Κάθεται ένα περιστέρι.

37. ΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΗΣΩ ΚΙ ΑΣ ΧΑΡΩ

(Συρτός)

Ας τραγουδήσω κι ας χαρώ,
Του χρόνου ποιος το ξέρει;
Αμάν ή ζούμε ή πεθαίνουμε,
Ή πάμε σ' άλλα μέρη.

Βαρέθηκα τα νιάτα μου,
Θέλω να τα πουλήσω.
Αμάν, θέλω να βρω έναν μερακλή,
Να μην τα χαραμίσω.

Πάν' τα νιάτα, πάν' τα νιάτα,
Τα 'φαγε μια μαυρομάτα.
Πάν' τα νιάτα και τα κάλλη,
Μας τα φάγαν οι δασκάλοι.

Θεέ μου να πουλιόσαντε,
Τα νιάτα στο παζάρι.
Αμάν, για να τα πούλαγα κι εγώ,
Να ιδώ ποιος θα τα πάρει.

38. ΤΟ ΒΛΕΠΕΙΣ ΚΕΙΝΟ ΤΟ ΒΟΥΝΟ

(Συρτός)

Το βλέπεις 'κείνο το βουνό,
Που είναι ψηλά από τ' άλλα,
Που 'χει ανταρι…καημένη Αναστασιά,
Αμάν! Που 'χει ανταρίτσα στην κορυφή.

Που 'χει ανταρίτσα στην κορυφή,
Και καταχνιά στον κάμπο.
Εκεί είναι πυ… καημένη Αναστασιά,
Αμάν! εκεί είναι πυ… βρε πύργος γυάλινος.

Εκεί είναι πύργος γυάλινος,
Με κρυσταλλένια τζάμια,
Μέσα κοιμα…καημένη Αναστασιά,
Αμάν! μέσα κοιμα…κοιμάται μια ξανθιά.

Μέσα κοιμάται μια ξανθιά,
Μιας χήρας θυγατέρα,

-Ξύπνα καημέ...καημένη Αναστασιά,
Αμάν! ξύπνα κι ανα... ανάψε τη φωτιά.

-Ξύπνα κι ανάψε τη φωτιά,
Κι ανάψε το λυχνάρι,
Γιατί μας πη...καημένη Αναστασιά,
Αμάν! γιατί, μας πήρε η χαραυγή.

Γιατί μας πήρε η χαραυγή,
Μας πήρε μεσημέρι,
Και που θα λη...καημένη Αναστασιά,
Αμάν! και που θα λη...θα λημεριάσουμε.

Και που θα λημεριάσουμε,
Θα στήσουμε λημέρι,
Να μείνω σε.. καημένη Αναστασιά,
Αμάν! να μείνω σε...βρε σε κορφή βουνού.

Να μείνω σε κορφή βουνού,
Φοβάμαι από το κρύο,
Θα μείνω στην...καημένη Αναστασιά,
Αμάν! θα μείνω στην.. στην αγάπη μου.

39. ΠΟΙΟΣ ΕΙΔΕ ΨΑΡΙ ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ

(Συρτός)

Ποιος είδε ψα... γεια σου Αρκαδιανή,
Ποιος είδε ψα...ψάρι στο βουνό.
Και θάλασσα σπαρμένη,
Αρκαδιανή καημένη.

Ποιος είδε τη... γεια σου Αρκαδιανή,
Ποιος είδε τη.. την Αρκαδιανή.
Στα κλέφτικα ντυμένη,
Αρκαδιανή καημένη.

-Εγώ είδα ψα...γεια σου Αρκαδιανή,
Εγώ είδα ψα...ψάρι στο βουνό,
Και θάλασσα σπαρμένη,
Αρκαδιανή καημένη.

Εγώ είδα τη...γεια σου Αρκαδιανή,
Εγώ είδα τη...την Αρκαδιανή.
Στα κλέφτικα ντυμένη,
Αρκαδιανή καημένη.

Δώδεκα χρο... γεια σου Αρκαδιανή
Δώδεκα χρο... χρόνους έκανε.
Στους κλέφτες καπετάνιος,
Αρκαδιανή καημένη.

Κανείς δεν την...γεια σου Αρκαδιανή,
Κανείς δεν την.. την εγνώρισε.
Πως ήτανε γυναίκα,
Αρκαδιανή καημένη.

40. ΕΚΕΙ ΨΗΛΑ ΠΟΥ ΠΑΣ ΣΤΗ ΦΤΕΡΗ

(Συρτός)

Εκεί ψηλά ματάκια μου
Εκεί ψηλά που πας στη φτέρη.
Εκεί ψηλά που πας στη φτέρη,
Κι εμένα νες κοντό καρτέρει.

Παίζοντας ματάκια μου,
Παίζοντας να πάμε οι δυο μας.
Παίζοντας να πάμε οι δυο μας,
Μην μας ‘δουν απ’ το χωριό μας,

Μην μας ‘δουν ματάκια μου,
Μην μας δούνε τα πουλιά.
Μην μας δούνε τα πουλιά,
Γεια σ’ αγάπη μου παλιά.

Μην μας ‘δουν ματάκια μου,
Μην μας δούνε τα λουλούδια,
Μην μας δούνε τα λουλούδια,
Γεια ‘αγάπη μου καινούρια.

41. Τ’ ΑΗΔΟΝΙ

(Συρτός)

Ένα πουλί κελάηδαγε,
Τ΄ Αηδόνι, τ’ αηδόνι,
Τ’ Αηδόνι, τ’ αηδονάκι,
Σε πέτριν’ αλωνάκι.

Αρχοντοπούλα αγνάτευε,
Τ’ αηδόνι, τ’ αηδόνι
Τ’ αηδόνι, τ’ αηδονάκι,
Από το μπαλκονάκι:

-Να ‘χα πουλί το στόμα σου,
Τ’ αηδόνι, τ’ αηδόνι.
Τ’ αηδόνι, τ’ αηδονάκι,
Να ‘χα και τη λαλιά σου;

-Πως να ‘χεις εσύ το στόμα μου,
Κυρά αρχοντοπούλα.
Α! Κυρά αρχοντοπούλα,
Πως να ‘χεις τη λαλιά μου.

Που συ τρως χάσικο ψωμί,
Κυρά αρχοντοπούλα.

Α! Κυρά αρχοντοπούλα,
Κι εγώ τρώω χορταράκι.

Που συ κοιμάσαι στα χρυσά,
Κυρά αρχοντοπούλα.
Α! Κυρά αρχοντοπούλα,
Κι εγώ στο μπαλκονάκι.

42. ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΤΙ ΜΑΡΑΘΗΚΕΣ

(Συρτός)

-Λουλούδι τι μαράθηκες,
Λουλούδι, λουλούδι.
Λουλούδι μαραμένο,
Και αργοποτισμένο.

Για πες μου ποιος σε φύτεψε,
Λουλούδι, λουλούδι.
Λουλούδι μαραμένο,
Και αργοποτισμένο.

-Η αγάπη μου με φύτεψε,
Λουλούδι, λουλούδι.
Ταξίδεψε στα ξένα,
Και ξέχασε και μέσα.

Καινούρια αγάπη θε να βρω,
Λουλούδι, λουλούδι.
Και πάλι θε να ανθήσω,
Και να καρποφορήσω.

43. ΜΠΗΚΑΝ ΤΑ ΓΙΔΙΑ ΣΤΟ ΜΑΝΤΡΙ

(Συρτός)

Μπήκαν, μωρέ, μπήκαν,
Τα γίδια στο μαντρί.
Τα πρόβατα στη στρούγκα,
Χρυσούλα κι αδερφούλα.

Ροβόλατα, ροβόλατα,
Τα γίδια και τα πρόβατα.

Κι η Χρύσα δε, κι η Χρύσα,
Δεν εφάνηκε.
Να ροβολάει στη στάνη,
Με το μακρύ φουστάνι.

Ροβόλατα, ροβόλατα,
Τα γίδια και τα πρόβατα.

Μην μωρέ, μην είδατε,
Τη Χρυσαυγή.

Να ροβολάει στη στάνη,
Με το φαρδύ φουστάνι.

Ροβόλατα, ροβόλατα,
Τα γίδια και τα πρόβατα.

Εχτές μωρέ, εχτές,
Προχτές την είδαμε.
Να ροβολάει στη στάνη,
Μαζί με τον τσοπάνη.

Ροβόλατα, ροβόλατα,
Τα γίδια και τα πρόβατα.

44. ΒΙΟΛΕΤΑ ΑΝΘΗΣΜΕΝΗ

(Συρτός)

Το τραγουδούσαν συνήθως όταν πήγαιναν να πάρουν τη νύφη για την εκκλησία.

Βιολέτα μ' ανθισμένη,
Βιολέτα μ' ανθισμέ...νη.
Βιολέτα μ' ανθισμένη,
Με φύλλα πράσινα.

Βάστα τον έρωτά σου,
Βάστα τον έρω...τά σου.
Βάστα τον έρωτά σου,
Με χίλια βάσανα.

45. Ο ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ

(Τσάμικος)

Για δε...καλέ, για δε...για δες τε,
Τον αμάραντο.
Για δες τε τον αμάραντο,
Σε τι βουνά φυτρώνει, καλέ.

Φυτρω.. καλέ φυτρω...φυτρώνει,
Μες στα δύσβατα,
Φυτρώνει μες στα δύσβατα,
Στους βράχους, στα λιθάρια, καλέ.

Τον τρων'... καλέ τον τρων', τον τρων',
Τα 'λάφια και ψοφούν.
Τον τρων' τα 'λάφια και ψοφούν,
Τ' αρκούδια και ημερεύουν, καλέ.

Τον τρων'...καλέ τον τρων', τον τρων',
Τα μαύρα πρόβατα.
Τον τρων' τα μαύρα πρόβατα,
Και λησμονούν τ' αρνιά τους, καλέ.

46. ΔΙΑΜΑΝΤΙ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ

(Συρτός)

Διαμάντι, δαχτυλίδι,
Διαμάντι δαχτυ...λίδι.
Διαμάντι δαχτυλίδι,
Αμάν, φορείς στο χέρι σου.

Και πάνω γράφει η πέτρα,
Και πάνω γράφει η πέ...τρα.
Και πάνω γράφει η πέτρα,
Αμάν, να γίνω ταίρι σου.

47. ΕΡΟΔΙΣΕ Η ΑΝΑΤΟΛΗ

(Συρτός)

Ερόδισε, Φωτούλα μου,
Ερόδισε η ανατολή.
Αχ! Ερό...ερόδισε κι η δύση,
Ψηλό, λιγνό μου κυπαρίσσι.

Πάν' τα πουλά... Φωτούλα μου,
Πάν' τα πουλάκια για νερό.
Αχ! Κι οι λυ...οι λυγερές στη βρύση,
Ψηλό, λιγνό μου κυπαρίσσι.

Πάει κι εμέ, Φωτούλα μου,
Πάει κι εμέ η αγάπη μου
Αχ! Τη στα.. τη στάμνα να γεμίσει,
Ψηλό, λιγνό μου κυπαρίσσι.

48. ΑΥΤΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΑ ΓΛΑΡΑ

(Συρτός)

Αυτά τα μάτια, τα μάτια τα γλαρά.
Τα φρύδια τα γραμμένα,
Μπιρμπιλομάτα μου,
Σα βρύση το Γενάρη σε κλαιν' τα μάτια μου.

Αυτά με ρίξαν' με ρίξαν' σ' αρρωστιά,
Και δεν μπορώ να 'γειάνω,
Μπιρμπιλομάτα μου,
Σα βρύση το Γενάρη, σε κλαιν' τα μάτια μου.

49. ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΜΠΗΚΑ ΣΤΟ ΧΟΡΟ

(Συρτός)

Τώρα που μπήκα, τώρα που μπήκα,
Στο χορό, μωρ' Ελενιώ.
Τώρα που μπήκα στο χορό,
Να τραγουδήσω θέλω.

Να ειπώ τραγούδι, να ειπώ τραγούδι,
Του σεφτά, μωρ' Ελενιώ.

Να ειπώ τραγούδι του σεφτά,
Και των παλικαριώνε.

Ο σεφταλής, ο σεφταλής
Γνωρίζεται, μωρ' Ελενιώ.
Ο σεφταλής γνωρίζεται,
Φορεί στραβά το φέσι.

Κακιώνει η κόρη, κακιώνει η κόρη,
Μια βραδιά, μωρ' Ελενιώ.
Κακιώνει η κόρη μια βραδιά,
Κλειδώνει κι αμπαρώνει.

Βάζει το δυόσμο, βάζει το δυόσμο,
Κλειδαριά, μωρ' Ελενιώ.
Βάζει το δυόσμο κλειδαριά,
Τη μαντζουράνα αμπάρα.

Μα 'κείνος πήγε, μα 'κείνος πήγε,
Κι ανοιξε, μωρ' Ελενιώ.
Μα 'κείνος πήγε κι άνοιξε,
Με της ελιάς το φύλλο.

50. ΛΕΜΟΝΑΚΙ ΜΥΡΩΔΑΤΟ

(Συρτός)

Λεμονάκι μυρωδάτο,
Λεμονάκι μυρωδάτο.
Λεμονάκι μυρωδάτο..
Από περιβόλι αφράτο.

Μην παρά μυρίζεις τόσο,
Μην παρά μυρίζεις τόσο.
Μην παρά μυρίζεις τόσο...
Και με κάνεις και νυχτώσω.

Κι αν νυχτώσεις παλικάρι,
Κι αν νυχτώσεις παλικάρι.
Κι αν νυχτώσεις παλικάρι...
Κάτσε να 'βγει το φεγγάρι.

Να σε δω, να σε γνωρίσω,
Να σε δω, να σε γνωρίσω.
Να σε δω, να σε γνωρίσω...
Να σε διπλό-χαιρετίσω.

Από ποια σειριά κρατιέσαι,
Από ποια σειριά κρατιέσαι.
Από ποια σειριά κρατιέσαι....
Π' όλο σειέσαι και λυγιέσαι.

-Του σειστή του λυγιστή μαι,
Του σειστή του λυγιστή μαι.
Του σειστή του λυγιστή μαι…
Του ταβέρνο-κεραστή μαι.

Που κερνάει με τις κανάτες,
Που κερνάει με τις κανάτες.
Που κερνάει με τις κανάτες…
Και φιλεί τις μαυρομάτες.

51. ΕΝΑΣ ΑΗΤΟΣ

(Τσάμικος)

Ένας μωρέ, ένας, ένας αητός,
Καθότανε μωρέ, καθότανε.
Ένας αητός καθότανε,
Στον ήλιο και λιαζότανε μωρέ, λιαζότανε.

Και ‘λια…μωρέ, και ‘λια…και ‘λιαζε,
Τα νυχάκια του μωρέ, νυχάκια του.
Και ‘λιαζε τα νυχάκια του,
Τα νυχοποδαράκια του, μωρέ ποδαράκια του.

-Νύχια, μωρέ, νύχια, νύχια μου,
Και νυχάκια μου μωρέ, νυχάκια μου,
Νύχια μου και νυχάκια μου,
Και νυχοποδαράκια μου μωρέ, ποδαράκια μου.

Την πε… μωρέ, την πε.. την πέρδικα,
Που πιάσατε μωρέ, που πιάσατε.
Την πέρδικα που πιάσατε,
Να μην τήνε χαλάσετε μωρέ, χαλάσετε.

Τι θα, μωρέ, τι θα, τι θα την βάλω,
Στο κλουβί μωρέ, στο κλουβί.
Τι θα την βάλω στο κλουβί,
Να με ξυπνά κάθε πρωί μωρέ, κάθε πρωί.

52. ΙΤΙΑ

(Τσάμικος)

Ιτιά, ιτιά μοσχοϊτιά,
Μου ‘χεις μαράνει την καρδιά.
Ιτιά, ιτιά λουλουδιασμένη,
Σ’ όλον τον κόσμο ξακουσμένη

.

Για σου, χαρά σου λεβεντιά,
Που μας χορεύεις την ιτιά.
Ιτιά, ιτιά μέσα στο ρέμα,
Σ’ αγαπώ, δεν είναι ψέμα.

53. ΣΤΗΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ ΤΟΝ ΠΛΑΤΑΝΟ

(Τσάμικος)

Ώρε! στης Αρκαδιάς, στης Αρκαδιάς,
Τον πλάτανο, μωρ' Ελένη.
Αμάν-αμάν, Ελένη,
Πολλοί είναι μαζεμένοι.

Ώρε! ο δήμαρχος, ο δήμαρχος,
Κι ο ανακριτής, μωρ' Ελένη.
Αμάν-αμάν, Ελένη,
Κι ανακρίναν την Ελένη:

Τον έκανες μωρ' Ελένη.
-Ώρε! Ελένη τι, Ελένη τι,
Αμάν-αμάν, Ελένη,
Τον πρώτο σου τον άντρα.

-Ώρε! στρατιώτες τον, στρατιώτες,
Τον επιάσανε μωρ' Ελένη.
Αμάν-αμάν, Ελένη,
Στη φυλακή τον πήγαν.

Ώρε! δεν τον δικάσαν, δεν τον δικάσαν,
Εξάμηνο, μωρ' Ελένη.
Αμάν-αμάν, Ελένη,
Δεν τον δικάσαν χρόνο.

Ώρε! μα τον δικάσαν, μα τον δικάσαν,
Επί ζωής, μωρ' Ελένη. (εννοεί ισόβια)
Αμάν-αμάν, Ελένη,
Κι ακόμα πέντε ημέρες.

54. ΠΕΝΤΕ ΑΔΕΛΦΑΚΙΑ ΕΙΜΑΣΤΕ

(Τσάμικος)

Ώρε! πέντε αδερφάκια, πέντε αδερφάκια,
Είμαστε, μώρε Κώστα.
Κώστα, λεβέντη Κώστα,
Κι οι πέντε αγαπημένοι.

Ώρε! οι τέσσερεις, οι τέσσερεις,
Ήταν αδερφοί, μώρε Κώστα.
Κώστα, λεβέντη Κώστα,
Κι ο Κώστας ήταν ξένος.

Ώρε! οι τέσσερεις, οι τέσσερεις,
Αποφάσισαν, μώρε Κώστα.
Τον Κώστα να χαλάσουν,
Τη ζωή του να την χάσουν.

55. ΠΑΝΩ ΣΕ ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΒΟΥΝΟ

(Τσάμικος)

Πάνω σε τρι.. κι αμάν, αμάν,
Πάνω σε τρίκορφο βουνό.
Ώρε! πάνω σε τρίκορφο βουνό,
Μάνα και θυγατέρες δυο.

Μαζεύαν τον κι αμάν, αμάν,
Μαζεύαν τον αμάραντο.
Ώρε! μαζεύαν τον αμάραντο,
Και το σερνικοχόρταρο.

Κι εκεί που τον.. κι αμάν, αμάν,
Κι εκεί που τον μαζεύανε.
Ώρε! κι εκεί που τον μαζεύανε,
Βρίσκουν έναν λαβωμένονε.

-Μάνα μου να...κι αμάν, αμάν,
Μανούλα να τον πάρουμε.
Ώρε! μανούλα να τον πάρουμε,
Τον ξένο να τον γειάνουμε.

-Εμείς ψωμί, κι αμάν, αμάν,
Εμείς ψωμί δεν έχουμε.
Ώρε! εμείς ψωμί δεν έχουμε,
Τον ξένο πως να γειάνουμε;

-Μάνα το μι.. κι αμάν, αμάν,
Μάνα το μιραδάκι μου.
Ώρε! μάνα το μιραδάκι μου,
Το δίνω στον ξενάκη μου.

56. ΣΥΝΝΕΦΙΑΣΕ ΣΤΟΝ ΠΑΡΝΑΣΣΟ

(Τσάμικος, Ρουμελιώτικο)

Ώρε! συννέφιασε, συννέφιασε,
Στον Παρνασσό.
Συννέφιασε στον Παρνασσό,
Βρέχει στα καμποχώρια.

Ώρε! και συ Αγγέ... και συ Αγγέλω,
Νύχτωσες.
Κι εσύ Αγγέλω νύχτωσες,
Που πας αυτή την ώρα.

Ώρε! πάω για αθα.. πάω για,
Αθάνατο νερό.
Πάω γι αθάνατο νερό,
Γι αθάνατο βοτάνι.

Ώρε! να δώσω της, να δώσω,
Της αγάπης μου.

Να δώσω της αγάπης μου,
Ποτέ να μην πεθάνει.

57. ΚΟΡΗ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΙΣΑ

(Συρτός)

Κόρη Μαγου.. κόρη,
Κόρη Μαγουλιανίτισσα.
Κόρη Μαγουλιανίτισσα,
Τι μου κουνάς το χέρι.

Μαζί θα το...μαζί,
Θα το γλεντήσουμε.
Μαζί θα το γλεντήσουμε,
Αυτό το καλοκαίρι.

Θυμάσαι που...θυμάσαι,
Που σε φίλησα.
Θυμάσαι που σε φίλησα,
Στον πλάτανο στη βρύση.

Και βάλαμε και βάλαμε,
Και μάρτυρες.
Και βάλαμε και μάρτυρες,
Τα φύλλα του πλατάνου.

Τώρα τα φύλλα, τώρα,
Τα φύλλα πέσανε.
Τώρα τα φύλλα πέσανε,
Και ποιος θα μαρτυρήσει.

Θα μαρτυρι...θα μαρτυρήσει,
Ο πλάτανος.
Θα μαρτυρήσει ο πλάτανος,
Θα μαρτυρήσει η βρύση.

58. ΚΑΡΑΒΟΜΠΟΓΙΑ

(Συρτός)

Μες του Τσιαχτή, κι αμάν-αμάν,
Μες του Τσιαχτή τον έλατο.
Μες του Τσιαχτή τον έλατο,
Και την καινούρια βρύση.

Χαϊδούλα εμοσχο...κι αμάν-αμάν,
Χαϊδούλα εμοσχόπλενε.
Χαϊδούλα εμοσχόπλενε,
Σε μαρμαρένια σκάφη.

Αρχόντου γιος, κι αμάν-αμάν,
Αρχόντου γιος επέρασε.
Αρχόντου γιος επέρασε,
Με τ' άλογο καβάλα.

Και τ' άλογο, κι αμάν-αμάν,
Και τ΄ άλογο κοντοκρατεί.
Και τ' άλογο κοντοκρατεί,
Και της Χαϊδούλας λέει:

-Χαϊδούλα τα, κι αμάν-αμάν,
Χαϊδούλα τα μαλλάκια σου.
Χαϊδούλα το μαλλάκια σου,
Με τι τα 'χεις βαμμένα;

-Τα 'χω με κα...κι αμάν-αμάν,
Τα 'χω με καραβομπογιά.
Τα 'χω με καραβομπογιά,
Που βάφουν τα καράβια.

59. ΜΟΥ ΠΑΡΗΓΓΕΙΛΕ Τ' ΑΗΔΟΝΙ

(Συρτός)

Μου παρη...το χαϊδεμένο μου,
Μου παρη...παρήγγειλε τ' αηδόνι.
Μου παρη... παρήγγειλε τ' αηδόνι,
Με το πε...το πετροχελιδόνι.

Να του πλε... το χαϊδεμένο μου,
Να του πλε... του πλέξω τη φωλιά του.
Να του πλε...του πλέξω τη φωλιά του,
Και τα ε... τα έξοδα δικά του.

Με μπιρσι...το χαϊδεμένο μου,
Με μπιρσι...μπιρσίμι και μετάξι.
Με μπιρσι...μπιρσίμι και μετάξι,
Και πλεγμε...πλεγμένη με την τάξη.

Του παρη...το χαϊδεμένο μου,
Του παρη...παρήγγειλα κι εγώ.
Του παρη...παρήγγειλα κι εγώ,
Το μπιρσι...μπιρσίμι ειν' ακριβό.

Δεν υπα...το χαϊδεμένο μου,
Δεν υπα...υπάρχει και μετάξι.
Δεν υπα...υπάρχει και μετάξι,
Να την πλε... την πλέξω με την τάξη.

60. ΑΦΗΝΩ ΓΕΙΑ ΣΤΙΣ ΟΜΟΡΦΕΣ

(Συρτός και περπατητός)

Αφήνω γεια, βρε γεια στις όμορφες,
Και γεια στις μαυρομάτες.
Κι εγώ θα πα... θα πάω στα Γιάννενα.

Κι εγώ θα πα… θα πάω στα Γιάννενα,
Στου Μπέη τα λημέρια.
Γεια σου, χαρά… χαρά σου, Μπέη μου.

-Γεια σου, χαρά… χαρά σου Μπέη μου,
-Καλώς τηνε τη βλάχα.
-Εγώ είμαι η βλα…η βλάχα η όμορφη.

Εγώ είμαι η βλα…η βλάχα η όμορφη.
Η βλάχα η παινεμένη.
Που ‘χω τα χι…τα χίλια πρόβατα.

Που ‘χω τα χι… τα χίλια πρόβατα,
Τα δυο χιλιάδες γίδια.
Στο ‘να βουνό… βόσκουν τα πρόβατα.

Στο ‘να βουνό.. βόσκουν τα πρόβατα,
Στ’ άλλο βόσκουν τα γίδια.
Κι ανάμεσα… στα δυο βουνά.

Κι ανάμεσα… στα δυο βουνά,
Δώδεκα μύλοι αλέθουν.
Οι έξι αλε…αλέθουν με νερό.

Οι έξι αλε… αλέθουν με νερό,
Κι οι έξι με το γάλα.
Γεια σου, χαρά, χαρά σου Μπέη μου.

61. ΤΟΥΤΗ ΓΗΣ ΚΥΡΑ ΓΙΩΡΓΑΙΝΑ

(Τσάμικος)

Τούτη γης, κυρά Γιώργαινα,
Τούτη γης που την πατούμε.
Τούτη γης που την πατούμε,
Όλοι μέσα ‘θέλα μπούμε.

Τούτη γης κυρά Γιώργαινα,
Τούτη γης με τα χορτάρια.
Τούτη γης με τα χορτάρια,
Τρώει νιους και παλικάρια.

Τούτη γης, κυρά Γιώργαινα,
Τούτη γης θα φάει κι εσένα.
Τούτη γης θα φάει κι εσένα,
Με τα φρύδια τα γραμμένα.

62. Η ΜΑΝΑ ΣΟΥ ΠΑΡΑΓΓΕΙΛΕ

(Συρτός)

Η μα…καλέ, η μάνα σου,
Παράγγειλε.
Η μάνα σου παράγγειλε,
Πως δεν με θέλει νύφη,

Εγώ, καλέ, εγώ, εσένα,
Αγαπώ.
Εγώ εσένα αγαπώ,
Κι η πεθερά ας λείπει.

Σύρε, καλέ, σύρε πες της,
Τον πόνο μου.
Σύρε πες της τον πόνο μου,
Ίσως αλλάξει γνώμη.

63. ΣΗΚΩ ΕΠΑΝΩ ΠΕΡΔΙΚΑ

(Συρτός, αργός)

Για σήκω επάνω πέρδικα,
Τίναξε τα φτερά σου.
Αμάν! δωσ' τα κλειδιά της μάνας σου,
Και πάρε τα δικά σου.

Πάρε μανούλα τα κλειδιά,
Και δωσ' μου την ευχή σου.
Αμάν! σήμερα στεφανώνομε,
Δεν είμαι πια δική σου.

Με την ευχή μου κόρη μου,
Να ζήστε να γεράστε.
Αμάν! να ζήστε χρόνους εκατό,
Και να τους διαπεράστε.

64. ΜΕ ΤΟ ΒΑΛΤΕΤΣΙ ΕΧΩ ΚΑΥΓΑ

(Τσάμικος)

Ώρε! με το Βαλτέτσι, με το Βαλτέτσι,
Έχω καυγά.
Με το Βαλτέτσι έχω καυγά,
Με τη Συλίμνα μάχη.

Ώρε! και με τις Βα... και με τις,
Βαλτετσιώτισσες.
Και με τις Βαλτετσιώτισσες,
Έχω μεγάλη αγάπη.

Ώρε! ποιος το 'πε κε.. ποιος το 'πε,
Ποιος το 'πε κεφαλόβρυσο.
Ποιος το 'πε κεφαλόβρυσο,
Ποιος το 'πε κρύα βρύση.

Ώρε! ποιος το 'πε, ποιος το 'πε,
Της αγάπης μου.
Ποιος τόπε της αγάπης μου,
Και θέλει να μ' αφήσει.

Ώρε! κι αν θα μ' αφή...κι αν θα,
Μ' αφήσει ο κερατάς.

Κι αν θα μ’ αφήσει ο κερατάς,
Τίνος κακό θα κάνει.

Ώρε! στις δυο, στις τρεις, στις δυο,
Στις τρεις θα λούζομαι.
Στις δυο στις τρεις θα λούζομαι,
Στις τέσσερες θ’ αλλάζω.

Ώρε! και στις επτά, και στις,
Επτά και στις οκτώ.
Και στις επτά και στις οκτώ,
Θα βγαίνω στο σεργιάνι.

65. ΣΕ ΚΑΚΟΣΚΑΛΙΑ

(Συρτός, το τραγουδούσαν όταν πήγαιναν συνήθως για τη νύφη, στο δρόμο)

Σε κακοσκά...κακοσκάλια,
Ανέβαινα Δήμο μου.
Σε κακοσκάλια ανέβαινα,
Εχτές το βρα...το βράδυ, βράδυ.

Και ‘ντωσε το... ‘ντωσε το,
Σελάχι μου Δήμο μου.
Και ‘ντωσε το σελάχι μου,
Και ‘πεσε το...βρε το μαντήλι.

Με τετρακό...τετρακόσια δυο,
Φλουριά Δήμο μου.
Με τετρακόσια δυο φλουριά,
Και δυο δραμα... δραμάκια μόσχο.

Δεν κλαίω ‘γω, δεν κλαίω ‘γω,
Για τα φλουριά Δήμο μου.
Δεν κλαίω ‘γω για τα φλουριά,
Δεν κλαίω για, βρε, για το μόσχο.

Μα κλαίω το...κλαίω το,
Μαντήλι μου, Δήμο μου.
Μα κλαίω το μαντήλι μου,
Τ’ ωραίο κε.. βρε κεντημένο.

Όπου μου το...που μου το,
Κεντούσανε, Δήμο μου.
Όπου μου το κεντούσανε,
Δώδεκα πα... βρε παντρεμένες.

Και δέκα πε...δέκα πέντε,
Ανύπαντρες, Δήμο μου.
Και δέκα πέντε ανύπαντρες,
Κι οκτώ αρραβω...αρραβωνιασμένες.

66. ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΥΛΑ

(Συρτός)

Μες την .. Άγια-Παρασκευή,
Βρε Καλαματιανούλα, Καλαματιανή.
Βρε Καλαματιανούλα μου,
Σ' είδα στο παραθύρι.

Σε είδα και σε λυ... λυπήθηκα,
Βρε Καλαματιανούλα, Καλαματιανή.
Βρε Καλαματιανούλα μου,
Που πήρες γέρο άντρα.

Ρίξε φαρμάκι στο...κρασί,
Βρε Καλαματιανούλα, Καλαματιανή.
Βρε Καλαματιανούλα μου,
Φαρμάκωσε το γέρο.

Και πα...ρε με, το νέο παιδί,
Βρε Καλαματιανούλα, Καλαματιανή.
Βρε Καλαματιανούλα μου,
Το νέο παλικάρι.

67. ΟΡΚΟ ΕΧΩ ΚΑΝΟΜΕΝΩ

(Συρτός)

Όρκο ε... αχ μανούλα,
Όρκο έχω κα...ανομένο.
Όρκο έχω κα...ανομένο,
Στο χορό να μην... εμπαίνω.

Και τον ο...αχ μανούλα,
Και τον όρκο θα.. πατήσω.
Και τον όρκο θα.. πατήσω,
Και θα μπω να...τραγουδήσω.

Μπροστινή, αχ μανούλα,
Μπροστινή με το...μαντήλι.
Μπροστινή με το... μαντήλι,
Μου 'βαλες καημό...στα χείλη.

Κι άλλη μια...αχ μανούλα,
Κι άλλη μια που...είναι κοντά της.
Κι άλλη μια που είναι.. κοντά της,
Να χαρώ ...την ομορφιά της.

68. ΠΕΡΑ ΘΕΛΩ ΝΑ ΠΕΡΑΣΩ

(Συρτός)

Πέρα θε.. μικρή μου Παναγιούλα,
Πέρα θέλω να, βρε να περάσω.
Πέρα θέλω να περάσω,
Το χορό για να χαλάσω.

Που χορε...μικρή μου Παναγιούλα
Που χορεύει μια, βρε μια μικρούλα.
Που χορεύει μια μικρούλα,
Τ΄ όνομά της Πανιαγιούλα.

69. ΚΑΤΩ ΣΤΟ ΓΙΑΛΟ

(Συρτός)

Κάτω στο γιαλό,
Κάτω στο περιγιάλι.
Κόρη α... κόρη αγαπώ.

Κόρη αγαπώ,
Ξανθιά και μαυρομάτα.
Δώδεκα, δώδεκα χρονών.

Δώδεκα χρονών,
Κανένας δεν την ξέρει.
Μόνο η μα...μόνο η μάνα της.

Μόνο η μάνα της,
Κανέλα τη φωνάζει.
Κανελο... κανελόριζα.

70. ΤΟΥΤΟ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΑΚΙ

(Συρτός)

Τούτο το, καλέ πουλάκι,
Τούτο το καλοκαιράκι.
Τούτο το καλοκαιράκι,
Κυνηγούσα ένα πουλάκι.

Κυνηγού...καλέ πουλάκι,
Κυνηγούσα προσπαθούσα.
Κυνηγούσα προσπαθούσα,
Να το πιάσω δεν μπορούσα.

Βιολιτζής, καλέ πουλάκι,
Βιολιτζής με το βιολί του.
Βιολιτζής με το βιολί του,
Το ‘φερε στην κάμαρή του.

Βιολιτζή, καλέ πουλάκι,
Βιολιτζή μου πως τα κάνεις.
Βιολιτζή μου πως τα κάνεις,
Τα πουλάκια και τα πιάνεις.

Με τα να... καλέ πουλάκι,
Με τα νάζια μου τα κάνω.
Με τα νάζια μου τα κάνω,
Τα πουλάκια και τα πιάνω.

Και με τα, καλέ πουλάκι,
Και με τα καμώματά μου.
Και με τα καμώματά μου,
Τα ‘φερα στην κάμαρά μου.

71. ΝΕΡΑΤΖΟΥΛΑ

(Τσάμικος)

Επί πλέον το τραγουδούσαν στο δρόμο.

Νεραντζούλα φουντωμένη,
Νεραντζούλα φουντωμένη.
Που είναι τ’ άνθη σου, Νεραντζούλα,
Που είναι τ’ άνθη σου.

Που ειν’ η πρώτη σου ομορφάδα,
Που ειν’ η πρώτη σου ομορφάδα.
Που ειν’ τα κάλλη σου, Νεραντζούλα,
Που ειν’ τα κάλλη σου.

Φύσηξε βοριάς κι αέρας,
Φύσηξε βοριάς κι αέρας.
Και τα τίναξε, Νεραντζούλα,
Και τα τίναξε.

Σε παρακαλώ βοριά μου,
Σε παρακαλώ βοριά μου.
Φύσα πιο σιγά, Νεραντζούλα,
Φύσα πιο σιγά.

Ν’ αρμενίζουν τα καράβια,
Ν’ αρμενίζουν τα καράβια.
Τα Σπετσιώτικα, Νεραντζούλα,
Τα Σπετσιώτικα.

72. ΣΟΥΛΙΜΙΩΤΗΣΑ

(Συρτός)

Δεν φταίνε τα, δεν φταίνε,
Τα γλυκά κρασιά.
Ώρε δεν φταιν’ τα παλικα...
Παλικάρια, Σουλιμιώτησσα,
Σουλιμ... Σουλιμιώτησσα.
Μ’ έκανες κι αρρώστησα.

Μα φταιν...μωρέ, μα φταίνε,
Οι Σουλιμιώτησσες,
Ώρε κι οι Σουλιμιωτοπούλες,
Που αχέ χαθούνε ο(ύ)λες.
Σουλιμιώτησσα κυρά μου,
Μου ‘χεις κάψει την καρδιά μου.

73. ΨΗΛΑ ΣΤΗΝ ΚΟΝΤΗΡΑΧΗ

(Συρτός)

Ψηλά στην κοντή ράχη,
Εκεί στον Αϊ Λια,
Χορεύουν τα κορίτσια,
Μαζί με τα παιδιά.

Ω! Πω! Πώ! τι γί(ε)νεται,
Και στο χωριό δεν φαίνεται.
Γίνεται πανηγύρι,
Βαράνε τα βιολιά.

Χορεύουν τα κορίτσια,
Μαζί με τα παιδιά.
Χτυπούνε τα νταούλια,
Και παίζουν τα βιολιά.

Χορεύουν τα κορίτσια,
Μαζί με τα παιδιά.
Ω! Πω! Πω! ποια ειν' αυτή ,
Με το γαρύφαλλο στ' αφτί.

74. ΜΠΕΡΔΕΥΤΗΚΕ ΜΙΑ ΛΕΜΟΝΙΑ

(Συρτός)

Μπερδε.. αμάν! μπερδε...ύτηκε,
Μια λεμονιά.
Μπερδεύτηκε μια λεμονιά,
Με μια νεραντζοπούλα.

Έτσι, αμάν! έτσι, μπερδεύτηκα
Κι εγώ.
Έτσι μπερδεύτηκα κι εγώ,
Με μια γειτονοπούλα.

Γειτο... αμάν! γειτό...νισσα,
Δαιμόνισσα.
Γειτόνισσα δαιμόνισσα,
Κακιά γειτονοπούλα.

Όπου, αμάν! όπου ήρθα,
Και δεν μ' άνοιξες.
Όπου ήρθα και δεν μ' άνοιξες,
Απ' την παρά πορτούλα.

Δεν το, αμάν! δεν το...'ξερα,
Λεβέντη μου.
Δεν το 'ξερα λεβέντη μου,
Πως ήταν η αφεντιά σου.

Να πε.. αμάν! να πε...ταχτώ ,
Σαν πέρδικα.

Να πεταχτώ σαν πέρδικα,
Να ‘ρθω στην αγκαλιά σου.

75. ΠΕΡΔΙΚΟΥΛΑ ΤΟΥ ΜΩΡΙΑ

(Τσάμικος)

Ώρε! μωρ’ περδικούλα,
Μωρ’ περδικούλα του Μωριά.
Μωρ’ περδικούλα του Μωριά,
Κοσμοπερπατημένη.

Ώρε! μην είδες, κλε…μην είδες,
Κλέφτες πουθενά.
Μην είδες κλέφτες πουθενά,
Μην είδες κι Αρβανίτες.

Ώρε! κάπου είδα κα….
Κάπου είδα καμιά δεκαριά.
Κάπου είδα καμιά δεκαριά,
Σ’ ενός παπά το σπίτι.

Ώρε! παπά ψωμί, παπά,
Ψωμί, παπά κρασί.
Παπά ψωμί παπά κρασί,
Να φαν’ τα παλικάρια.

Ώρε! παπά μου, το, παπά μου,
Το κορίτσι σου.
Παπά μου το κορίτσι σου,
Το θέλει ο ενωματάρχης.

Ώρε! αυτό παιδιά, αυτό παιδιά,
Δεν είναι εδώ.
Αυτό, παιδιά δεν είναι εδώ,
Πήγε στο μοναστήρι.

Ώρε! πήγε να γι… πήγε να γίνει,
Καλογριά.
Πήγε να γίνει καλογριά,
Ν’ αγιάσει την ψυχή της.

76. ΠΑΝΩ ΣΕ ΨΗΛΗ ΡΑΧΟΥΛΑ

(Συρτός)

Πα.. μωρέ, πάνω, σε ψηλή,
Ραχούλα,
Πάνω σε ψηλή ραχούλα,
Κάθεται μια βοσκοπούλα.

Και.. μωρέ, και τη, ρόκα της,
Κρατάει.
Και τη ρόκα της κρατάει,
Πρόβατα κι αρνιά φυλάει.

Τσο.. μωρέ, τσοπανόπουλο,
Από πέρα.
Τσοπανόπουλο από πέρα,
Της μιλάει με τη φλογέρα.

Να.. μωρέ, να είχα, βλάχα μου,
Τ' αρνιά σου.
Να είχα βλάχα μου τ' αρνιά σου,
Και τα χίλια πρόβατά σου.

Να.. μωρέ, να είχα, βλάχα μου,
Κι εσένα.
Να είχα βλάχα μου κι εσένα,
Με τα φρύδια τα γραμμένα.

77. ΕΝΑ ΝΕΡΟ ΚΑΛΟ ΝΕΡΟ

(Συρτός)

Ένα νερό, κυρά Βαγγελιώ,
Ένα νερό, καλό νερό.
Κι από πούθε κατεβαίνει,
Βαγγελιώ μου παινεμένη.

Από γκρεμό, κυρά Βαγγελιώ,
Από γκρεμό γκρεμίζεται.
Σε περιβολάκι μπαίνει,
Βαγγελιώ μου παινεμένη.

Από γκρεμό γκρεμίζεται,
Πέφτει και δεν τσακίζεται.
Σε περιβολάκι μπαίνει,
Βαγγελιώ μου παινεμένη.

Ποτίζει δε.. κυρά Βαγγελιώ,
Ποτίζει δέντρα και κλαδιά.
Αχ! Ποτίζει λεμονίτσες,
Για χαρά σας κοπελίτσες.

Ποτίζει και, κυρά Βαγγελιώ,
Ποτίζει και μια λεμονιά.
Όπου κάνει το λεμόνι,
Σαν της Βαγγελιώς το δόντι.

78. ΤΟΥΤΗ ΡΑΧΗ 'ΚΕΙΝΗ ΡΑΧΗ

(Αποκριάτικο, συρτός)

Τούτη ρα...μωρέ παιδιά,
Τούτη ράχη εκείνη ράχη.
Τούτη ράχη εκείνη ράχη,
Εχορεύαν κάτι βλάχοι.

Κι όλοι ένα... μωρέ παιδιά,
Κι όλοι ένα χορό χορεύαν.
Κι όλοι ένα χορό χορεύαν,
Κι όλοι ένα τραγούδι ‘λέγαν:

-Σαν ψοφη.. μωρέ παιδιά,
Σαν ψοφήσει ο γάιδαρός μας.
Σαν ψοφήσει ο γάιδαρός μας,
Τυχερό τ’ αφεντικό μας.

Κάνει το... μωρέ παιδιά,
Κάνει το μαλλί του γούνα.
Κάνει το μαλλί του γούνα,
Το τομάρι κοντό γούνα.

Και τ’ αφτιά μωρέ παιδιά,
Και τ’ αφτιά του γάιδαρού μας.
Και τ’ αφτιά του γάιδαρού μας,
Τσαρουχάκια του παιδιού μας

Και τα πο...μωρέ παιδιά,
Και τα πόδια του κουτάλια.
Και τα πόδια του κουτάλια,
Για να τρων οι βλάχοι γάλα.

Το κεφα... μωρέ παιδιά,
Το κεφάλι του καφκιά.
Το κεφάλι του καφκιά,
Για να τρώνε τραχανά.
(Καφκιά, είδος μεγάλο ξύλινο πιάτο).

Και τα δο...μωρέ παιδιά,
Και τα δόντια του πιρούνια,
Και τα δόντια του πιρούνια,
Για να τρώνε μακαρούνια.

79. Ο ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ

(Συρτός)

Έλα, ρε Χαραλάμπη,
Να σε παντρέψουμε.
Να φάμε και να πιούμε,
Και να χορέψουμε.

-Δεν την παίρνω!
-Θα την πάρεις!
-Άλλα λόγια πες τε,
Ρε παιδιά.

-Θα την πάρεις!
-Δεν την θέλω,

Ο γέρο-Χαραλάμπης,
Δεν θέλει παντρειά.

-Θα την πάρεις!
-Δεν την θέλω!
Τι καμώματα είναι αυτά,
Με ζόρι παντρειά!

80. ΠΟΥ ΕΙΝ' ΤΑ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙΑ ΣΟΥ

(Συρτός)

Για μια Γαργα...κι αμάν, ωχ αμάν, αμάν!
Για μια Γαργαλιανιώτισσα.
Για μια Γαργαλιανιώτισσα,
Μια πέρα μαχαλιώτισσα.

Δέρνει τη θυ.. κι αμάν, ωχ αμάν, αμάν!
Δέρνει τη θυγατέρα της.
Δέρνει τη θυγατέρα της,
Κρυφά από τον πατέρα της.

Μωρ' πουν' τα δα.. κι αμάν, ωχ αμάν, αμάν!
Μωρ' πουν' τα δαχτυλίδια σου.
Μωρ' πουν' τα δαχτυλίδια σου,
Τ' ασημοσκουλαρίκια σου.

Μάνα ο Γιω...κι αμάν, ωχ αμάν, αμάν!
Μάνα ο Γιώργος τα φορεί.
Μάνα ο Γιώργος τα φορεί,
Από την πρώτη Κυριακή.

Ας τα φορεί, κι αμάν, ωχ αμάν, αμάν!
Ας τα φορεί, ας τα χαίρεται.
Ας τα φορεί, ας τα χαίρεται,
Την Κυριακή παντρεύεται.

81. ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΤΣΕΛΙΓΚΟΠΟΥΛΑ

(Τσάμικος)

Μια μικρή, Βάσω, Βασούλα,
Μια μικρή τσελιγκοπούλα.
Μια μικρή τσελιγκοπούλα,
Βλάχα κι Αρβανιτοπούλα.

Με τη μα... Βάσω, Βασούλα,
Με τη... μάνα της μαλώνει.
Με τη μάνα της μαλώνει,
Μέρα νύχτα δεν μορώνει.

Δωσ' μου μα.. Βάσω, Βασούλα,
Δωσ' μου μάνα τα φλουριά μου.
Δωσ' μου μάνα τα φλουριά μου,
Και την κεντητή ποδιά μου.

Για να πα.. Βάσω, Βασούλα,
Για να πάω να χορέψω.
Για να πάω να χορέψω,
Στην αγάπη μου ν' αρέσω.

82. ΣΤΑ ΣΑΛΩΝΑ ΣΦΑΖΟΥΝ ΑΡΝΙΑ

(Τσάμικος)

Στα Σάλωνα σφάζουν αρνιά,
Μαρία Πενταγιώτισσα.
Και στο Χρυσό κριάρια,
Μωρή δασκαλοπούλα,

Και στης Μαρίας την ποδιά,
Μαρία Πενταγιώτισσα.
Σφάζονται παλικάρια,
Μωρή δασκαλοπούλα.

Ο ένας σφάζεται για φιλί,
Μαρία Πενταγιώτισσα,
Κι άλλος για μαύρα μάτια,
Μωρή Δασκαλοπούλα.

83. ΜΙΑ ΚΟΡΗ ΔΙΑΖΕΤΑΙ ΠΑΝΙ

(Συρτός)

Μια κόρη, διάζεται πανί,
Αχ! Ελένη Καλαματιανή.
Μια κόρη καλαμίζει,
Δέντρα, κλαδιά λυγίζει.

Στους κάμπους, το διαζότανε,
Αχ! Ελένη Καλαματιανή.
Και στα βουνά το υφαίνει.
Αμάν! Αμάν! Ελένη.

Μα 'χε ασημένιο αργαλειό,
Αχ! Ελένη μου να σε χαρώ.
Και φιλντισένιο χτένι,
Αμάν! Αμάν! Ελένη.

Θεέ μου, να τσακιστεί τ' αντί,
Αχ! Ελένη Καλαματιανή.
Να σπάσει και το χτένι,
Αμάν! Αμάν! Ελένη.

Να της κοπούν πολλές κλωστές,
Αχ! Πικρά ειν' τα λόγια που μου λες.
Να κάθεται να δένει,
Αμάν! Αμάν! Ελένη.

Να βαριεστήσει δένοντας,
Αχ! Κι εγώ περνοδιαβαίνοντας.
Κι ας κάθεται να δένει,
Αμάν! Αμάν! Ελένη.

84. ΑΡΓΙΤΟΠΟΥΛΑ

(Συρτός)

Πες μας βρε Γιω, αμάν! Αργιτοπούλα μου,
Πες μας βρε Γιώργο ποια αγαπάς.
Πες μας βρε Γιώργο ποια αγαπάς,
Στην πέρα γειτονιά που πας.

Μια Αργιτοπου, αμάν! Αργιτοπούλα μου,
Μια Αργιτοπούλα αγαπώ.
Μια Αργιτοπούλα αγαπώ,
Και ντρέπομαι να της το πω.

-Αργιτοπου, αμάν! Αργιτοπούλα μου,
Αργιτοπούλα μου μικρή.
Αργιτοπούλα μου μικρή,
Του Άργους το καμάρι.

Πες μας ποιόν, αμάν! Αργιτοπούλα μου,
Πες μας ποιόν νέο αγαπάς.
Πες μας ποιόν νέο αγαπάς,
Και άντρα σου θα κάνεις.

Εγώ το Γιω, αμάν! Αργιτοπούλα μου,
Εγώ το Γιώργο αγαπώ.
Εγώ το Γιώργο αγαπώ,
Αυτόν θα κάνω άντρα.

85. ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ ΜΙΑ ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΑ

(Συρτός)

Στο βουνό μια βοσκοπούλα,
Έβοσκε τ' αρνιά.
Είχε χόρτα και λιβάδια,
Και χλωρά κλαδιά.

-Δεν μου λες καλή μου κόρη,
Τι 'θέλες εδώ;
-Έβοσκα τα πρόβατά μου,
Κι ήρθα να τα δω.

-Δεν μου λες καλή μου κόρη,
Έχεις γονικά;
Έχεις μάνα και πατέρα,
Και κληρονομιά;

-Από μάνα, από πατέρα,
Είμαι ορφανή!

Και κληρονομιά δεν έχω,
Γυρίζω μοναχή.

-Ορφανή εσύ κυρά μου,
Ορφανός κι εγώ!
Έλα να σε κάνω ταίρι.
Να ζήσουμε τα δυο!

86. ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ ΟΡΚΙΣΤΗΚΑ

(Συρτός)

Πολλές φορές ορκίστηκα,
Στα μάτια μου χρυσή μου.
Πως θα σε κάνω ταίρι μου,
Να σαι πάντα δική μου.

Κατερίνα, Κατερίνα,
Όμορφη, όμορφή μου,
Καρδερίνα.

Εγώ κι αν είμαι μικρός,
Στρατιώτης και αν πάω.
Εσέ μόνο θα σκέπτομαι,
Και θα σε αγαπάω.

Κατερίνα, Κατερίνα,
Όμορφη, όμορφή μου,
Καρδερίνα.

87. ΛΕΜΟΝΙΑ ΛΕΜΟΝΙΣΕ ΜΕ

(Συρτός)

Λεμονιά, λεμονιά με τα λεμόνια,
Και με τα, και με τα χρυσά σου κλώνια.
Λεμονιά, λεμονιά λεμόνισέ με,
Δυο λεμο, δυο λεμόνια δάνεισέ με.

Βάλε σκα...σκάλα να πατήσω,
Ν' ανεβώ, ν' ανεβώ να σε τρυγήσω.
Για να κο...να κόψω δυο λεμόνια,
Από τα...από τα χρυσά σου κλώνια.

Να τα στυ...αχ λεμονιά μου,
Να τα στυ...να τα στύψω στην κανάτα.
Να τα στύψω στην κανάτα,
Να τα πιεί μια μαυρομάτα.

88. ΣΤΗ ΛΕΙΒΑΔΙΑ

(Τσάμικος)

Στη Λιβαδειά, γεια σας παιδιά,
Στη Λιβαδειά, στη ρεματιά.
Στη Λιβαδειά, στη ρεματιά,
Συνάντησα μια κοπελιά.

Μα ήταν κοπε…για σας παιδιά,
Μα ήταν κοπέλα λυγερή.
Ήταν κοπέλα λυγερή,
Στο χέρι κράταγε σταμνί.

-Γεια σου χαρά.. για σας παιδιά,
Γεια σου χαρά σου λυγερή.
Γεια σου χαρά σου λυγερή,
Που πας στο ρέμα μοναχή.

-Πάω στη βρυ…γεια σας παιδιά,
Πάω στη βρύση για νερό.
Πάω στη βρύση για νερό,
Να βρω τον νέο π' αγαπώ.

-Θα σου τσακι… γεια σας παιδιά,
Θα σου τσακίσω το σταμνί.
Θα σου τσακίσω το σταμνί,
Να πας στη μάνα σ' αδειανή.

Κι αν σε ρωτή…γεια σας παιδιά,
Κι αν σε ρωτήσει η μάνα σου.
Κι αν σε ρωτήσει η μάνα σου,
Κόρη μου που ειν' η στάμνα σου.

-Μάνα μου πα.. γεια σας παιδιά,
Μάνα μου παραπάτησα.
Μάνα μου παραπάτησα,
Κι έπεσα την τσάκισα.

-Δεν είναι πα… γεια σας παιδιά,
Δεν είναι παραπάτημα.
Δεν είναι παραπάτημα,
Μα είναι ανδρός αγκάλιασμα!

89. ΚΑΛΟ ΤΑΞΙΔΙ

(Συρτός)

Πουλί μου τ' αποφάσισες.
Για μακρινό ταξίδι.
Που σ' είχα στην καρδούλα μου,
Μονάκριβο στολίδι.

Καλό ταξίδι μάτια μου,
Γαλήνη στα νερά σου.
Όπου κι αν πας κι όπου βρεθείς,
Η Παναγιά κοντά σου.

Άγιε Νικόλα σου έταξα,
Να φέρω τρεις λαμπάδες.
Να λυπηθείς εμένανες,
Και όλες τις μανάδες.

Κι όσες μανούλες έχουνε,
Παιδιά ξενιτεμένα.
Να τα βοηθήσεις γρήγορα,
Να έρθουν από τα ξένα.

90. Σ' ΕΝΑ ΧΩΡΙΟ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΠΑΩ

(Συρτός)

Αμάν! σ' ένα χωριό,
Καλέ, ήθελα να πάω.
Σ' ένα χωριό ήθελα να πάω,
Να 'πώ 'να τραγουδάκι.

Αμάν! και δεν με δέχτει (κε),
Καλέ μου, το χωριό.
Και δεν με δέχτει(κε) το χωριό,
Να πω το τραγουδάκι.

Αμάν! στ' αγνάντιο βγήκα,
Καλέ μου, κι έκατσα.
Στ' αγνάντιο βγήκα κι έκατσα,
Σε ριζιμιό λιθάρι.

Αμάν! κι... άρχισα,
Καλέ, κελάηδημα.
Κι άρχισα το κελάηδημα,
Κι άρχισα το τραγούδι.

Αμάν! κι όσοι κοιμούνταν,
Καλέ μου ξύπνησαν.
Κι όσοι κοιμούνταν ξύπνησαν,
Κι όσοι καθόσαν είπαν:

-Αμάν! χαρά στο νιο,
Καλέ που τραγουδεί.
Χαρά στο νιο που τραγουδεί,
Χαρά στο παλικάρι.

Αμάν! κι αν είναι νιος,
Καλέ, κι ανύπαντρος.
Κι αν είναι νιος κι ανύπαντρος,
Πεντάμορφη να πάρει.

Αμάν! και παντρεμένος,
Καλέ μου, με παιδιά.
Και παντρεμένος με παιδιά,
Χρόνους πολλούς να ζήσει.

91. ΜΗΝ ΕΙΔΑΤΕ ΤΟΝ ΑΡΝΗΤΗ

(Συρτός)

Αμάν! όλοι τον ήλιο, καλέ μου,
Τον κοιτούν.
Όλοι τον ήλιο τον κοιτούν,
Που πάει να βασιλέψει.

Αμάν! κι η κόρη που χει, καλέ μου,
Τον καημό.
Κι η κόρη που χει τον καημό,
Τη θάλασσα αγναντεύει.

Αμάν! βλέπει καράβια, καλέ μου,
Που ‘ρχονται.
Βλέπει καράβια που ‘ρχονται,
Βαρκούλες αρμενίζουν.

Αμάν! μην είδατε, καλέ,
Τον αρνητή.
Μην είδατε τον αρνητή,
Τον ψεύτη της αγάπης.

Αμάν! σε τι καλέ, τραπέζια,
Τρώει ψωμί.
Σε τι τραπέζια τρώει ψωμί,
Σε τι ταβέρνες πίνει.

Αμάν! τίνος καλέ, χεράκια,
Τον κερνούν.
Τίνος χεράκια τον κερνούν,
Και τα δικά μου τρέμουν.

Αμάν! τίνος καλέ, ματάκια,
Τον κοιτούν.
Τίνος ματάκια τον κοιτούν,
Και τα δικά μου κλαίνε.

92. ΑΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑ

(Τσάμικος)

Απάνω στην, κι αμάν, αμάν!
Απάνω στην τριανταφυλλιά.
Ώρε, απάνω στην τριανταφυλλιά,
Έφτιαξε η πέρδικα φωλιά.

Κι αναταρά, κι αμάν, αμάν!
Κι αναταράχτ’ η πέρδικα.
Ώρε, κι αναταράχτ’ η πέρδικα,
Και πέσαν τα τριαντάφυλλα.

Το ‘μάθαν οι, κι αμάν, αμάν!
Το ‘μάθαν οι αρχόντισσες.

Ώρε, το ‘μάθαν οι αρχόντισσες,
Της Πάτρας οι γερόντισσες.

Πήραν τα κα, κι αμάν, αμάν!
Πήραν τα καλαθάκια τους.
Ώρε, πήραν τα καλαθάκια τους,
Τα χειρο-κοφινάκια τους.

Και πάνε να, κι αμάν, αμάν!
Και πάνε να τα μάσουνε.
Ώρε, και πάνε να τα μάσουνε,
Γλυκό για να τα φτιάξουνε.

Να δωσ’ η νυ, κι αμάν, αμάν!
Να δωσ’ η νύφη στο γαμπρό.
Ώρε, να δωσ’ η νύφη στο γαμπρό,
Και σ’ όλο το συμπεθεριό.

93. ΜΙΑ ΧΗΡΑ ΠΟΥΛΑΓΕ ΚΡΑΣΙ

(Συρτός)

Μια χήρα που.. μια χήρα πούλαγε κρασί.
Μια χήρα πούλαγε κρασί,
Και μάγια με σιτάρι...
Και μαγιά με σιτάρι.

Μες το κρασί, μες το κρασί, έριχνε νερό.
Μες το κρασί, έριχνε νερό,
Στο σιτάρι έριχνε βρόμη...
Στο σιτάρι έριχνε βρόμη.

-Γιατί νερώ... γιατί νερώνεις, το κρασί.
Γιατί νερώνεις το κρασί,
Στο σιτάρι ρίχνεις βρόμη...
Στο σιτάρι ρίχνεις βρόμη.

-Έχω κόρη, έχω κόρη για παντρειά.
Έχω κόρη για παντρειά,
Θέλει να φτιάξει προίκα...
Θέλει να φτιάξει προίκα.

Να κάνει ζω.. να κάνει ζώνη του γαμπρού.
Να κάνει ζώνη του γαμπρού,
Ποδιά της πεθεράς της...
Ποδιά της πεθεράς της.

94. ΒΑΣΙΛΩ ΜΟΥ Σ’ ΑΝΤΑΜΩΣΑ

(Συρτός)

Βασίλω μου σ’ αντάμωσα,
Μια μέρα στο παζάρι.
Και θα σε κάνω ταίρι μου,
Να γίνουμε ζευγάρι.....

95. ΒΑΤΟΥΣ ΚΙ ΑΓΚΑΘΙΑ

(Συρτός)

Βάτους κι αγκάθια,
Πάτησα Βασίλω.
Αμάν, αμάν! Βασίλω,
Ώσπου να σ' αγαπήσω.

Και τώρα, που,
Σ' αγάπησα Βασίλω.
Αμάν, αμάν! Βασίλω,
Μου λένε να σ' αφήσω.

Αμάν, αμάν! Βασίλω.
Μου λένε να σ' αφήσω.
Αμάν, αμάν! Βασίλω,
Πως να σε λησμονήσω.

-Στην Πάτρα πάω,
Κι έρχομαι, Βασίλω.
Αμάν, αμάν! Βασίλω,
Τι θέλεις να σου στείλω;

-Γυαλί και χτένι,
Στείλε μου λεβέντη.
Αμάν, αμάν! Λεβέντη,
Κι ένα χρυσό γαϊτάνι.

Το χτένι να,
Χτενίζομαι, Λεβέντη.
Αμάν, αμάν! Λεβέντη,
Και το γυαλί να βλέπω.

Και το γαϊτάνι,
Το χρυσό, Λεβέντη.
Αμάν, αμάν! Λεβέντη,
Να πλέκω τα μαλλιά μου.

96. ΚΑΤΩ ΣΤΗ ΡΟΔΟ

(Τσάμικος)

Κάτω στη Ρόδο, μαύρα μου μάτια,
Κάτω στη Ρόδο, στο Ροδονήσι.
Κάτω στη Ρόδο στο Ροδονήσι,
Νέος εβγήκε να κυνηγήσει.

Δεν κυνηγάει, μαύρα μου μάτια,
Δεν κυνηγάει, λαγούς κι ελάφια.
Δεν κυνηγάει λαγούς κι ελάφια,
Μα κυνηγάει τα μαύρα μάτια.

Μαύρα μου μάτια, καλέ Μαρούλα,
Μαύρα μου μάτια, κόκκινα χείλη.

Μαύρα μου μάτια, κόκκινα χείλη,
Έβγα Μαρούλα στο παραθύρι.

Να δεις τον ήλιο, μαύρα μου μάτια,
Να δεις τον ήλιο και το φεγγάρι.
Να δεις τον ήλιο και το φεγγάρι,
Να δεις το νέο που θα σε πάρει.

Δεν τόνε θέλω, μαύρα μου μάτια,
Δεν τόνε θέλω και δεν τον παίρνω.
Δεν τόνε θέλω και δεν τον παίρνω,
Τον παλιό μάγκα τον κοροϊδεύω.

Παρ' τόνε κόρη, μαύρα μου μάτια,
Παρ' τόνε κόρη, θα σου αρέσει.
Παρ΄ τόνε κόρη, θα σου αρέσει,
Χρυσό ρολόι θα σου φορέσει.

Δεν τόνε θέλω, μαύρα μου μάτια,
Δεν τόνε θέλω και δεν τον παίρνω.
Δεν τόνε θέλω και δεν τον παίρνω,
Τον παλιό μάγκα τον κοροϊδεύω.

Παρ' τόνε κόρη, μαύρα μου μάτια,
Παρ' τόνε κόρη, έχει βαπόρι.
Παρ' τόνε κόρη, έχει βαπόρι,
Θα ταξιδεύεις Σμύρνη και Πόλη.

97. ΣΤΟΥ ΠΑΠΑΛΑΜΠΡΟΥ ΤΗΝ ΑΥΛΗ

(Τσάμικος)

Στου παπαλά...παπά Λάμπραινα,
Στου παπά Λάμπρου την αυλή.
Πολλοί είναι μαζεμένοι,
Παπά Λάμπραινα καημένη.

Μην ο παπάς... παπά Λάμπραινα,
Μην ο παπάς ειν' άρρωστος.
Μην η παπαδιά πεθαίνει,
Παπά Λάμπραινα καημένη.

Ουτ' ο παπάς... παπά Λάμπραινα,
Ουτ' ο παπάς ειν' άρρωστος.
Ούτε η παπαδιά πεθαίνει,
Παπά Λάμπραινα καημένη.

Παντρεύουν το.. παπά Λάμπραινα,
Παντρεύουν το κορίτσι τους.
Και γι αυτό είναι μαζεμένοι,
Παπά Λάμπραινα καημένη.

98. ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ

(Ένας ιδιόμορφος συρτός χορός, που χορευότανε εμπρός- πίσω και δεν τραγουδιότανε συχνά)

Σήμερα ημέρα τ' Αϊ Γιωργιού,
Τράβα εμπρός πουλάκι μου.
Πίσω το πουλί μου, πίσω,
Και τα Αϊ Κωνσταντίνου.

Σήμερα στα Καλάβρυτα,
Τράβα εμπρός πουλάκι μου.
Πίσω το πουλί μου, πίσω,
Γίνεται πανηγύρι.

Λάβωσαν τη Γιαννάκαινα,
Τράβα εμπρός πουλάκι μου,
Πίσω το πουλί μου, πίσω,
Στο χέρι και στο πόδι.

Και στο μικρό της δάχτυλο,
Τράβα εμπρός πουλάκι μου.
Πίσω το πουλί μου, πίσω,
Που 'χε τον αρραβώνα.

99. ΟΛΑ Τ'ΑΗΔΟΝΙΑ ΤΟ ΠΡΩΪ

(Συρτός)

Όλα τ' αηδόνια το πρωί,
Πες το πουλάκι μου, πες το,
Πες το και ξανά, πες το.
Όλα τ' αηδόνια το πρωί,
Λαλούν με την αράδα.
Για να ξυπνούν οι όμορφες.
Να πάνε πατινάδα.

Και μια μικρή, Μελαχροινή,
Πες το πουλάκι μου, πες το,
Πες το και ξανά, πες το.
Και μια μικρή, Μελαχροινή,
Δεν μπορούσε να ξυπνήσει.
Η μάνα της δεν της μιλάει,
Να την ανησυχήσει.

-Για σήκω επάνω κόρη μου,
Πες το πουλάκι μου, πες το,
Πες το και ξανά, πες το.
Για σήκω επάνω κόρη μου,
Και πλύσου με το γάλα,
Να δεις τις φιλενάδες σου,
Πως πάνε πατινάδα.

-Άσε με μάνα δεν μπορώ,
Πες το πουλάκι μου, πες το,
Πες το και ξανά, πες το.

Άσε με μάνα δεν μπορώ,
Δεν μπορώ, να ξυπνήσω,
Να πας να φέρεις το γιατρό,
Παπά να κοινωνήσω.

Κι ως που να πάει η μάνα της.
Πες το πουλάκι μου, πες το,
Πες το και ξανά, πες το.
Κι ως που να πάει η μάνα της,
Και πάλι να γυρίσει,
Πήγε ο ξαδερφούλης της,
Να την καλημερίσει.

Μα της μιλεί, δεν του μιλά,
Πες το πουλάκι μου, πες το.
Πες το και ξανά, πες το.
Μα της μιλεί δεν του μιλά,
Της κρένει δεν του κρένει,
Ζυγώνει στο κρεβάτι της,
Τη βρίσκει πεθαμένη.

Παίρνει νερό και τη ραντάει,
Πες το πουλάκι μου, πες το,
Πες το και ξανά, πες το.
Παίρνει νερό και τη ραντάει,
Και μόσχο την ποτίζει,
Άνοιξε τα ματάκια της,
Και τον καλημερίζει.

Καλημέρα μήλο,
Πες το πουλάκι μου, πες το,
Πες το και ξανά, πες το.
Καλημέρα μήλο,
Μήλο και πορτοκάλι,
Και κι εσένα μάτια μου,
Στον κόσμο δεν είναι άλλη.

100. ΣΤΑ ΤΡΙΚΟΡΦΑ

(Τσάμικο)

Στα τρίκορφα λέει, στα τρίκορφα,
Στα τρίκορφα μες την κορ(υ)φή.
Ώρε, στα τρίκορφα μες την κορ(υ)φή,
Κολοκοτρώνης πολεμεί.

Μες... στα τρίκορφα στη ράχη,
Πάει το αίμα σαν αυλάκι!

Κολοκοτρώ, λέει, Κολοκοτρώ,
Κολοκοτρώνης φώναξε.
Ώρε, Κολοκοτρώνης φώναξε,
Κι όλος ο κόσμος τρόμαξε.

Μες... στα τρίκορφα στη ράχη,
Πάει το αίμα σαν αυλάκι!

-Που είσαι μωρέ, λέει, που είσαι μωρέ,
Που είσαι μωρέ Νικηταρά.
Ώρε, που είσαι μωρέ Νικηταρά,
Που έχουν τα πόδια σου φτερά.

Που άλλους κόβεις κι άλλους σφάζεις,
Κι άλλους μες στο κάστρο βάζεις!

101. ΚΑΤΑΚΑΗΜΕΝΗ ΑΡΑΧΩΒΑ

(Τσάμικος)

Κατά...καημένη Αράχωβα,
Νταβέλη, μωρέ Νταβέλη.
Μωρέ, Χρήστο Νταβέλη,
Κι η χώρα ξακουσμένη.

-Τους κλέφτες τι τους κάνατε,
Νταβέλη, μωρέ Νταβέλη.
Μωρέ, Χρήστο Νταβέλη,
Τους Κολοκοτρωναίους.

-Στη Λεπενού τους στείλαμε,
Νταβέλη, μωρέ Νταβέλη.
Μωρέ, Χρήστο Νταβέλη,
Και πολεμούν τους Τούρκους.

102. ΧΗΡΑΣ Ο ΓΙΟΣ ΨΥΧΟΜΑΧΑΕΙ

(Συρτός, στα τρία)

Χήρας ο γιος ψυχομαχάει,
Στου καραβιού την πλώρη,
Δεν έχει μάνα να τον κλαίει.

Δεν έχει μάνα να τον κλαίει,
Μάνα να τον λυπάται,
Τον κλαίει η νύχτα κι η αυγή.

Τον κλαίει η νύχτα κι η αυγή,
Τ' άστρα και το φεγγάρι.
Τον κλαίει κι ο καπετάνιος του.

Τον κλαίει κι ο καπετάνιος του,
Με όλους του τους ναύτες,
Για σήκω επάνω ναύτη μου.

-Για σήκω επάνω ναύτη μου,
Και μη βαριοκοιμάσαι.
-Σηκώστε με να σηκωθώ.

Σηκώστε με να σηκωθώ,
Καθήστε με να κάτσω,
Και φέρτε το σακάκι μου.

Και φέρτε το σακάκι μου,
Να πάρω τα κλειδιά μου,
Ν' ανοίξω το μπαούλο μου.

Ν' ανοίξω το μπαούλο μου,
Να πάρω τρία μαντίλια,
Το 'να, να δέσω στο λαιμό.

Το 'να, να δέσω στο λαιμό,
Και τ' άλλο στο κεφάλι,
Το τρίτο το καλύτερο.

Το τρίτο το καλύτερο,
Να το κρατώ στα χέρια.
Για να περνά η αγάπη μου.

Για να περνά η αγάπη μου,
Νόημα να της κάνω,
Γεια σου χαρά σου αγάπη μου.

103. ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΜΟΥ ΤΑ 'ΡΙΞΕΣ

(Τσάμικος)

Πρωτομαγιά μου τα έριξες,
Τα μάγια και με μάγεψες.
Και με 'χεις κάνει σαν τρελό,
Σαν σε πρώτό είδα στο χορό.

Είσαι κοπέλα λυγερή,
Αρχόντισσα μελαχρινή.
Πες μου το ναι...να σε χαρώ,
Κόρη που σέρνεις το χορό.

Θα 'ρθω μια μέρα να σε δω,
Στ' αγαπημένο σου χωριό.
Και θα με...παρηγορήσεις,
Και τα μάγια θα μου λύσεις.

104. ΤΑ ΜΑΓΙΑ ΣΤΟ ΠΗΓΑΔΙ

(Τσάμικος)

Ανάθεμα που μου 'ρίξε, μωρέ,
Τα μάγια στο πηγάδι.
Και μάγεψε τον άντρα μου, μωρέ,
Και θέλει να τον πάρει.

Κι αν θα μ' αφήσει ο κερατάς, μωρέ,
Τίνος κακό θα κάνει.

Στις δυο, στις τρεις θα λούζομαι, μωρέ,
Στις τέσσερες θ' αλλάζω.

Θα κάψω νιους, θα κάψω νιές, μωρέ,
Θα κάψω παλικάρια.
Και στις επτά και στις οκτώ, μωρέ,
Θα εύρω άλλον άντρα.

105. ΜΑΡΙΤΣΑ ΤΙ 'ΘΕΛΕΣ ΕΔΩ

(Συρτός)

-Μαρίτσα τι, μωρή Μαριώ,
Μαρίτσα τι 'θέλες εδώ.
Μαρίτσα τι ΄θέλες εδώ,
Στ' Ανάπλη στο βουλευτικό.

-Ήρθα να 'δω, μωρή Μαριώ,
Ήρθα να 'δω τ' αδέρφια μου.
Ήρθα να 'δω τ' αδέρφια μου,
Τα πρώτα τα ξαδέρφια μου.

-Τ' αδέρφια σου, μωρή Μαριώ,
Τ' αδέρφια σου τα πιάσανε.
Τ' αδέρφια σου τα πιάσανε,
Και τα καταδικάσανε.

Κι η μάνα της, μωρή Μαριώ,
Κι η μάνα της έλεγε.
-Πάμε Μαριώ να φύγουμε,
Στο σπίτι μας να πάμε,
Κι εκεί μοιρολογάμε...

106. ΑΓΚΙΝΑΡΑ ΜΕ Τ' ΑΓΚΑΘΙΑ

(Τσάμικος)

Αγκινάρα με τ' αγκάθια,
Αγκινάρα με τ' αγκάθια.
Αγκινάρα με τ' αγκάθια...
Και με τα λουλούδια τ' άσπρα.

Μην παραμυρίζεις τόσο,
Μην παραμυρίζεις τόσο.
Μην παραμυρίζεις τόσο...
Και με κάνεις και νυχτώσω.

Κι αν νυχτώσεις παλικάρι,
Κι αν νυχτώσεις παλικάρι.
Κι αν νυχτώσεις παλικάρι...
Κάτσε να βγει το φεγγάρι.

Να σε δω, να σε γνωρίσω,
Να σε δω, να σε γνωρίσω.

Να σε δω, να σε γνωρίσω...
Να σε διπλό χαιρετίσω.

Από ποια σειριά κρατιέσαι,
Από ποια σειριά κρατιέσαι.
Από ποια σειριά κρατιέσαι...
Κι όλο σειέσαι και λυγιέσαι.

-Του σειστή, του λυγιστή μαι
Του σειστή, του λυγιστή μαι.
Του σειστή, του λυγιστή μαι...
Του ταβερνοκεραστή μαι.

Που κερνάει με τα ποτήρια,
Που κερνάει με τα ποτήρια,
Που κερνάει με τα ποτήρια..
Και φιλεί τα μαύρα φρύδια.

Που κερνάει με τις κανάτες,
Που κερνάει με τις κανάτες,
Που κερνάει με τις κανάτες...
Και φιλεί τις μαυρομάτες.

107. ΣΤΗΣ ΑΓΓΙΝΑΡΑΣ ΤΟΝ ΑΝΘΟ

(Τσάμικος)

Στης αγκινα... αγκινάρα μου,
Στης αγκινάρας τον ανθό.
Στης αγκινάρας τον ανθό,
Έγειρα ν' αποκοιμηθώ.

Κι άκουσα πε.. αγκινάρα μου,
Κι άκουσα πέρδικας λαλιά.
Κι άκουσα πέρδικας λαλιά,
Που το 'λέγε λυπητερά.

-Τι έχεις πε.. περδικούλα μου,
Τι έχεις πέρδικα και κλαις.
Τι έχεις πέρδικα και κλαις,
Κι αναστενάζεις δεν μας λες.

-Ένας αητός, αγκινάρα μου,
Ένας αητός με κυνηγάει.
Ένας αητός με κυνηγάει,
Για να με πιάσει να με φάει.

-Κάλιο να φάει, περδικούλα μου,
Κάλιο να φάει τα νύχια του.
Κάλιο να φάει τα νύχια του,
Τα νυχοποδαράκια του.

Παρά να φα…περδικούλα μου,
Παρά να φάει την πέρδικα.
Παρά να φάει την πέρδικα,
Που περπατεί λεβέντικα.

108. ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ

(Συρτός)

Παπαρου…παπαρούνα μου,
Παπαρούνα φουντωτή.
Παπαρούνα φουντωτή,
Φουντωτή και κόκκινη.

Μου δανεί.. παπαρούνα μου,
Μου δανείζεις τ' άνθη σου.
Μου δανείζεις τ' άνθη σου,
Το ροδοκοκκινάδι σου.

Να κατέ…παπαρούνα μου,
Να κατέβω στο γιαλό.
Να κατέβω στο γιαλό,
Να λουστώ να χτενιστώ.

Να μαρα… παπαρούνα μου,
Να μαράνω πέντε νιους.
Να μαράνω πέντε νιους,
Κι άλλους δυο γραμματικούς.

Και της χη…παπαρούνα μου,
Και της χήρας το γιό.
Και της χήρας τον γιο,
Που είναι πέρα στο χωριό.

109. ΝΑ ΕΙΣΑΝ ΤΑ ΝΙΑΤΑ ΔΥΟ ΦΟΡΕΣ

(Τσάμικος)

Ώρε! να ήταν τα νιάτα, να ήταν τα νιάτα,
Πουλί μου, δυο φορές.
Να ήταν τα νιάτα δυο φορές,
Τα γηρατειά καμία.

Ώρε! να ξανά νιώσω, να ξανά νιώσω,
Πουλί μου μια φορά.
Να ξανά νιώσω μια φορά,
Να γίνω πουλί μου, παλικάρι.

Ώρε! να βάζω το, να βάζω,
Πουλί μου το φεσάκι μου.
Να βάζω το φεσάκι μου,
Να βγαίνω πουλί μου στο παζάρι.

Ώρε! να 'χω ένα γρη…να 'χω,
Ένα γρήγορο άλογο.

Να ’χω ένα γρήγορο άλογο,
Και όμορφη γυναίκα.

Ώρε! να με ρωτούν, να με,
Ρωτούν οι φίλοι μου.
Να με ρωτούν οι φίλοι μου,
Και οι μπραζέριδές μου.

Ώρε! φίλε που βρήκες, φίλε,
Που βρήκες τ’ άλογο.
Φίλε που βρήκες τ’ άλογο,
Που βρήκες τη γυναίκα.

Ώρε! στους κάμπους βρη…στους κάμπους
Βρήκα τ’ άλογο.
Στους κάμπους βρήκα τ’ άλογο,
Και στα βουνά γυναίκα.

110. ΒΑΡΕΘΗΚΑ ΜΑΝΤΗΛΙΑ ΝΑ ΚΕΝΤΩ

(Συρτός)

-Βαρέθηκα ρε μάνα,
Μαντήλια να κεντώ.
Και θα τα παρατήσω,
Να πάω να παντρευτώ.

-Κάτσε κόρη μου, κάτσε,
Και τούτη τη χρονιά.
Να πάψουν οι πολέμοι,
Να έρθουν τα παιδιά.

-Το τι μου δίνεις μάνα,
Να πάω να παντρευτώ.
-Τα δυο σου μαύρα μάτια,
Τον άσπρο σου λαιμό.

111. ΕΧΤΕΣ ΤΟ ΒΡΑΔΥ, ΒΡΑΔΥ

(Συρτός)

Εχτές το βράδυ, βράδυ…
Εχτές το βράδυ, βράδυ.
Εχτές το βράδυ, βράδυ,
Κοντά το δειλινό…κοντά το δειλινό..

Συνάντησα ένα νέο,
Συνάντησα ένα νέο.
Συνάντησα ένα νέο,
Σαν τον αυγερινό…σαν τον αυγεριρινό.

Μάνα, όταν τον είδα,
Μάνα, όταν τον είδα.
Μάνα, όταν τον είδα,
Πολύ ζαλίστηκα…πολύ ζαλίστηκα.

Στην κάμαρά μου πήγα,
Στην κάμαρά μου πήγα.
Στην κάμαρά μου πήγα,
και μέσα κλείστηκα...και μέσα κλείστηκα.

112. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΑ ΘΕΡΙΖΕ

(Τσάμικος)

Παπαδοπούλα θέριζε,
Σ΄ ένα βαθύ σιτάρι.
Αμάν, εργούς, εργούς εθέριζε,
Κι εργούς δεμάτια δένει.

Και στο δεμάτι ακούμπησε,
Και το παιδί εγεννήθει.
Αμάν, και στην ποδιά της το ‘βαλε,
Και πάει να το πετάξει.

Μια περδικούλα αγνάντευε,
Από ψηλή ραχούλα.
Αμάν, μωρ που τον πας το βασιλιά,
Μωρ που τον πας το ρήγα.

Αυτός θα γίνει βασιλιάς,
Αυτός θα γίνει ρήγας.
Αμάν, έχω δέκα οχτώ πουλιά,
Κανένα δεν αρνούμαι.

Αν πέσει αητός και πάρει δυο,
Μου μένουνε δεκάξι.
Αμάν, κι όπου βρω ξάστερο νερό,
Πάω και το θολώνω.

Και ψάχνω μαύρο κάρβουνο,
Να βάψω τα φτερά μου.
Αμάν, και πετραδάκια ολόμαυρα,
Να είναι η τροφή μου.

113. ΔΕΝ ΣΤΟ ‘ΠΑ ΜΙΑ ΚΑΙ ΔΥΟ

(Συρτός)

Δεν στο ‘πα μια, δεν στο ‘πα δυο, δεν στο ‘πα δυο,
Δεν στο ‘πα τρεις και πέντε.
Μην περπατείς, άντε κυρά Γιαννούλα μου,
Καμαρωτά, καμαρωτά..

Μην περπατείς καμαρωτά, καμαρωτά,
Μην σειέσαι και λυγιέσαι.
Εμάρανες, άντε κυρά Γιαννούλα μου,
Όλους τους νιους, όλους τους νιους.

Εμάρανες όλους τους νιους, όλους τους νιους,
Κι όλα τα παλικάρια.
Εμάρανες, άντε κυρά Γιαννούλα μου,
Κι έναν παπά, κι έναν παπά.

114. ΣΑΜΙΩΤΗΣΑ

(Συρτός, νησιώτικος)

Σαμιώτησσα, Σαμιώτησσα,
Πότε θα πας στη Σάμο;
Ρόδα να ρίξω στο γιαλό, Σαμιώτησσα,
Για να ‘ρθω να σε πάρω.

Σαμιώτησσα με τις ελιές,
Και με τα μαύρα μάτια;
Έκανες την καρδούλα μου, Σαμιώτησσα,
Σαράντα δυο κομμάτια.

Και με τα μαύρα σ’ αγαπώ,
Και με τα λερωμένα;
Και με τα ρούχα της δουλειάς, Σαμιώτησσα,
Τρελαίνομαι για σένα.

115. ΕΝΑ ΚΑΡΑΒΙ ΑΠΟ ΤΗ ΧΙΟ

(Συρτός, νησιώτικος)

Ένα καράβι από τη Χιο,
Με τις βαρκούλες του τις δυο.
Στη Σάμο πήγε κι άραξε,
Κάθισε και λογάριασε.

Πόσο πουλιέται το φιλί,
Στη δύση στην ανατολή.
Της παντρεμένης τέσσερα,
Της χήρας δέκα τέσσερα.

Του κοριτσιού είναι φτηνό,
Το παίρνεις με το χωρατό.
Σ’ όσα νησιά κι αν γύρισα,
Στον κόσμο κι αν ταξίδεψα.

Κι όσες γυναίκες γνώρισα,
Στον κόσμο που ταξίδεψα.
Σαν του νησιού μου τα φιλιά,
Αλλού δεν βρήκα πουθενά.

116. ΑΣΤΡΟΠΕΛΕΚΙ ΚΑΙ ΦΩΤΙΑ

(Συρτός)

Αστροπελε…ωχ αμάν, αμάν,
Αστροπελε…πελέκι και φωτιά.
Αστροπελε…πελέκι και φωτιά,
Να πέσει στα, βρε στα Καλάβρυτα.

Να κάψει Κα…ωχ αμάν, αμάν
Να κάψει Κα.. βρε Καλαβρυτινές.
Να κάψει Κα.. βρε Καλαβρυτινές,
Και πάνω Ρουμελιώτισσες.

Που κατσαρώ…ωχ αμάν, αμάν,
Που κατσαρώ, κατσαρώνουν τα μαλλιά.
Που κατσαρώ…κατσαρώνουν τα μαλλιά,
Και παν στη Βό… στη Βόχα για δουλειά.

Στο δρόμο που…ωχ αμάν, αμάν,
Στο δρόμο που… βρε που πηγαίνανε.
Στο δρόμο που…βρε που πηγαίνανε,
Στη σκάλα που…βρε που ανεβαίνανε.

Τις πιάνει μια…ωχ αμάν, αμάν,
Τις πιάνει μια…μια ψιλή βροχή.
Τις πιάνει μια…ψιλή βροχή,
Μια σιγανή…καλέ και ταπεινή.

Βραχήκαν τα…ωχ αμάν, αμάν,
Βραχήκαν τα… βρε τα μεταξωτά.
Βραχήκαν τα.. βρε τα μεταξωτά,
Και τα σγουρά…σγουρά τους τα μαλλιά.

117. ΔΥΟ ΛΕΜΟΝΙΑ

(Συρτός)

Δυο λεμόνια, καλέ μου, που ‘χεις,
Γκόλφω.
Δυο λεμόνια που ‘χεις Γκόλφω,
Που μυρίζουν σαν το μόσχο.

-Δώσε μας, καλέ κι εμάς,
Το ένα.
Δώσε μας κι εμάς το ένα,
Και μην τα ‘χεις μετρημένα.

-Δεν σας δίνω, λεβέντες μου,
Το ένα.
Δεν σας δίνω εγώ το ένα,
Γιατί είναι μετρημένα.

Εγώ ποτίζω καλέ, έγώ,
Σκαλίζω.
Εγώ ποτίζω, εγώ σκαλίζω,
Μα λεμόνια δεν ορίζω.

Τα ‘χει αφέντης, καλέ μου,
Μετρημένα.
Τα ‘χει αφέντης μετρημένα
Και καλά λογαριασμένα.

118. ΜΕΣ ΤΗΣ ΜΥΡΤΙΑΣ ΤΟΝ ΠΛΑΤΑΝΟ

(Τσάμικος)

Μες της μυρτιάς λέει, μες της μυρτιάς,
Μες της μυρτιάς τον πλάτανο.
Ώρε! μες της μυρτιάς τον πλάτανο,
Κοιμάται το τριαντάφυλλο.

Κοιμάται και…λέει, κοιμάται και,
Κοιμάται κι ονειριάζεται.
Ώρε! κοιμάται κι ονειριάζεται,
Βλέπει αρραβωνιάζεται

Βλέπει σε πυ…λέει, βλέπει σε πυ…
Βλέπει σε πύργο ανέβαινε.
Ώρε! βλέπει σε πύργο ανέβαινε,
Σε περιβόλι έμπαινε.

Βλέπει ποτά…λέει, βλέπει ποτα..
Βλέπει ποτάμια με νερό.
Ώρε! βλέπει ποτάμια με νερό,
-Ξήγα το μάνα τ΄ όνειρο.

-Ο πύργος ειν' λέει, ο πύργος ειν',
Ο πύργος ειν' ο άντρας σου.
Ώρε! ο πύργος ειν' ο άντρας σου.
Το περιβόλι ο γάμος σου.

Και τα ποτά…λέει, και τα ποτά..
Και τα ποτάμια με νερό.
Ώρε! τα ποτάμια με νερό,
Τα δάκρυα που θα χύσω εγώ.

119. ΑΡΧΟΝΤΟΥ ΓΙΟΣ ΠΑΝΤΡΕΥΕΤΑΙ

(Συρτός)

Αρχόντου γιος, αρχόντου γιος,
Παντρεύεται!
Και παίρνει προσφυγούλα,
Μαυρομάτα σε κλαιν' τα μάτια μου.

Κι μάνα του, κι η μάνα του,
Που τ' άκουσε!
Πολύ της κακοφάνει,
Προσφυγούλα μαυρομάτα μου.

Πιάνει δυο φι…πιάνει δυο φίδια,
Ζωντανά!
Και τους τα τηγανίζει,
Προσφυγούλα σε κλαιν' τα μάτια μου.

-Έλα νύφη, έλα νύφη,
Να φας φαϊ!

Χέλια τηγανισμένα,
Μαυρομάτα σε κλαιν' τα μάτια μου.

Πρώτη μπουκιά, πρώτη μπουκιά,
Που έφαγε!
Η δόλια εφαρμακώθη.
Προσφυγούλα μαυρομάτα μου.

-Μάνα νερό, μάνα νερό,
Μάνα κρασί!
Να πλύνω το φαρμάκι,
Προσφυγούλα σε κλαιν΄ τα μάτια μου.

-Εδώ νερό, εδώ νερό,
Δεν έχουμε!
Ούτε κρασί πουλιέται,
Μαυρομάτα σε κλαιν' τα μάτια μου

120. ΤΟ ΜΑΡΙΟΛΙΚΟ

(Τσάμικος)

Κοιμάται το Μαριόλικο,
Το κακονυχτισμένο.
Ώρε! Κι άλλοι το λεν',
Το λεν' από κρασί.

Κι άλλοι το λεν' από κρασί,
Από βαρύ μεθύσι.
Ώρε! Κείνο δεν ειν',
Δεν ειν' από κρασί.

Κείνο δεν ειν' από κρασί,
Από βαρύ μεθύσι.
Ώρε! Η αγάπη το,
Η αγάπη το βαλάντωσε.

121. ΚΑΡΑΒΙ ΚΑΡΑΒΑΚΙ

(Συρτός)

Καράβι καραβάκι, κι αμάν, αμάν, αμάν,
Καράβι καραβάκι, που πας γιαλό, γιαλό.
Ώρε! καράβι καραβάκι, που πας γιαλό, γιαλό,
Αν είσαι για την Πόλη, κάτσε να 'ρθω κι εγώ.

Δεν είμαι για την Πόλη, κι αμάν, αμάν, αμάν
Δεν είμαι για την Πόλη, παρά για τα νησιά.
Ώρε! δεν είμαι για την Πόλη, παρά για τα νησιά,
Που 'χει όμορφα κορίτσια και τα γλυκά κρασιά,

Σε περιβόλι μπαίνω, κι αμάν, αμάν, αμάν,
Σε περιβόλι μπαίνω και βρίσκω μια μηλιά.
Ώρε! σε περιβόλι μπαίνω και βρίσκω μια μηλιά,
Τα μήλα φορτωμένη κι απάνω η κοπελιά.

Πιάνω να κόψω μήλο, κι αμάν, αμάν, αμάν,
Πιάνω να κόψω μήλο, πιάνω το χέρι της.
Ώρε! πιάνω να κόψω μήλο, πιάνω το χέρι της,
Χριστέ και Παναγιά μου να γίνω ταίρι της.

Πιάνω να κόψω κι άλλο, κι αμάν, αμάν, αμάν,
Πιάνω να κόψω κι άλλο πιάνω τη γάμπα της,
Ώρε! πιάνω να κόψω κι' άλλο πιάνω τη γάμπα της,
Χριστέ και Παναγιά μου να γίνω άντρας της.

Κόρη κατέβα κάτω, κι αμάν, αμάν, αμάν,
Κόρη κατέβα κάτω να κουβεντιάσουμε.
Ώρε! κόρη κατέβα κάτω να κουβεντιάσουμε,
Έχω ένα γραμματάκι να το διαβάσουμε.

Κόρη κατέβα κάτω, κι αμάν, αμάν, αμάν,
Κόρη κατέβα κάτω, απάνω θ΄ ανεβώ.
Ώρε! κόρη κατέβα κάτω, απάνω θ' ανεβώ.
Να σε κορφοκοπίσω σαν το βασιλικό.

122. Η ΦΕΒΡΩΝΙΑ

(Συρτός)

Το μάθατε τι εγίνει,
Στης Μάνης τα χωριά,
Που εντύθει η Φεβρωνία, η Φεβρωνία,
Στα Ευρωπαϊκά.

Σαν το έμαθ' ο Βαγγέλης,
Πάει στον καφενέ,
Βρίσκει την αδερφή του, ο μπαγάσας,
Να πίνει (ν)αργιλέ.

-Γεια σου βρε Φεβρωνία,
Με τα Ευρωπαϊκά,
Εντρόπιασες εμένα, Φεβρωνία,
Και όλα τα χωριά.

Μια πιστολιά της δίνει,
Της τρώει τα σωθικά,
Ψιλή φωνούλα βάζει η Φεβρωνία,
Κρατώντας την καρδιά.

-Δεν το έλπιζα Βαγγέλη,
Το αίμα μου να πιείς,
Και τον Πετροπουλάκη Βαγγελάκη,
Γαμπρό να μην πεις.

Λεμόνια πορτοκάλια,
Να τα μοιράσετε,
Μα τον Πετροπουλάκη, Βαγγελάκη,
Μην τον χαλάσετε....

123. ΑΥΤΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΑ ΓΛΑΡΑ

(Συρτός)

Αυτά τα μάτια, βρε Δήμο τα γλαρά,
Τα φρύδια τα γραμμένα,
Μπιρμπιλομάτα μου,
Σαν βρύση το Γενάρη, σε κλαιν' τα μάτια μου

Αυτά με 'ρίξαν, βρε Δήμο σ' αρρωστιά,
Κοντεύω να πεθάνω,
Μπιρμπιλομάτα μου,
Σαν βρύση το Γενάρη, σε κλαιν' τα μάτια μου.

Για πάρε, βρε Δήμο δίπλα τα βουνά.
Δίπλα τα καταράχια,
Μπιρμπιλομάτα μου,
Σαν βρύση το Γενάρη, σε κλαιν' τα μάτια μου.

Κι αν εύρεις, βρε Δήμο ελάφια σκότωσα,
Αρκούδια ημέρωσέ τα.
Μπιρμπιλομάτα μου,
Σαν βρύση το Γενάρη, σε κλαιν' τα μάτια μου.

Κι αν εύρεις, βρε Δήμο την αγάπη μου,
Ρίξε και σκότωσέ την,
Μπιρμπιλομάτα μου,
Σαν βρύση το Γενάρη, σε κλαιν' τα μάτια μου.

Και μην την πάρει, βρε Δήμο ξώφαλτσα,
Κι έρθει λαβωμένη,
Μπιρμπιλομάτα μου,
Σαν βρύση το Γενάρη σε κλαιν' τα μάτια μου.

Να την πετύχεις, βρε Δήμο στην καρδιά,
Και να 'ρθει πεθαμένη.,
Μπιρμπιλομάτα μου,
Σαν βρύση το Γενάρη σε κλαιν' τα μάτια μου

124. ΣΤΙΣ 15 ΤΟΥ ΜΑΓΙΟΥ

(Συρτός)

Στις δε…αμάν, στις δε…στις δέκα πέντε του Μαγιού,
Μες στον Πύργο μες στα αλώνια,
Στήσανε την καρμανιόλα.

Να κο…αμάν, να κο.. να κόψουν τον Παρασκευά,
Κειν' το ωραίο παλικάρι,
Που στον κόσμο δεν εφάνει.

Πάνε αμάν, πάνε, πάνε, για να τον φέρουνε,
Μέσα από το βαπόρι,
Κλαίει η μάνα, κλαίει κι η κόρη.

Μπροστά αμάν, μπροστά, τον βάζουν και δεν πάει,
Κι από πίσω κοντοστέκει,
Και το θάνατό του βλέπει.

Τράβα αμάν, τράβα, τράβα, μπροστά Παρασκευά,
Τράβα και μην κοντοστέκεις,
Και το θάνατό σου βλέπεις.

125. Η ΓΕΡΑΚΙΝΑ

(Το χόρευαν συρτό)

Κίνησε η Γερακίνα για νερό,
Κρύο να φέρει.
Ντρούμου, ντρούμου, ντρούμου ντρούμ,
Τα βραχιόλια της βροντούν.

Κι αμπόζα, κι αμπίζα,
Την προκοπή σου είδα.

Κι έπεσε μες το πηγάδι,
Κι έβαλε φωνή μεγάλη.
Ντρούμου, ντρούμου, ντρούμου, ντρούμ,
Τα βραχιόλια της βροντούν.

Κι αμπόζα, κι αμπίζα,
Τη προκοπή σου είδα.

Κι έτρεξε όλος ο κόσμος,
Κι έτρεξα κι εγώ ο καημένος.
Ντρούμου, ντρούμου, ντρούμου, ντρούμ,
Τα βραχιόλια της βροντούν.

Κι αμπόζα, κι αμπίζα,
Την προκοπή σου είδα.

Γερακίνα θα σε βγάλω,
Και γυναί...κα θα σε κάνω.
Ντρούμου, ντρούμου, ντρούμου, ντρούμ,
Τα βραχιόλια της βροντούν.

Κι αμπόζα, κι αμπίζα,
Σε γέλασα σε πήρα.

126. Μ' ΟΡΚΙΖΕΣΑΙ ΜΙΚΡΟ ΜΟΥ

(Συρτός)

Μ' ορκίζεσαι μικρό μου,
Πως θα μ' αγαπάς.
Όσο μακριά κι αν θα 'σε,
Δεν με λησμονείς.

Ορκίζομαι στο κύμα,
Στο γαλανό νερό.

Όσο μακριά κι αν θα ‘μαι,
Δεν σε λησμονώ.

Τον όρκο μου σου κάνω,
Ακόμα μια φορά.
Όσο μακριά κι αν θα ‘μαι.
Δεν σε λησμονώ.

127 . ΜΕ ΓΕΛΑΣΑΝ ΜΙΑ ΧΑΡΑΥΓΗ

(Τραπεζιού)

Με γέλασαν…μια χα…μια χαραυγή,
Ώρε, της άνοιξης τ’ αηδόνια, τ’ αηδόνια.
Με γέλασαν καλέ, και μου είπανε.

Με γέλασαν και μου…και μου είπανε,
Ώρε, ο Χάρος δεν με παίρνει,
Δεν με παίρνει.

Μην με παίρνεις Χάρε, μην με παίρνεις,
Γιατί δεν με ξα…με ξαναφέρνεις.

Και έφτιαξα το βρε το σπιτάκι μου,
Ώρε, ψηλότερο από τ’ άλλα,
Από τ’ άλλα.

Μην με παίρνεις Χάρε, μην με παίρνεις,
Γιατί δεν με ξα…με ξανά φέρνεις.

Βλέπω το Χα.. το Χάρο να ‘ρχεται,
Ώρε, στο άλογο καβάλα,
Καβάλα.

Μην με παίρνεις Χάρε, μην με παίρνεις,
Γιατί δεν με ξα… με ξαναφέρνεις.

128. ΚΟΒΩ ΜΙΑ ΚΛΑΡΑ

(Τσάμικος)

Κόβω μια κλάρα, να ζεις κουμπάρα,
Κόβω μια κλάρα, λεμονιά.
Κόβω μια κλάρα λεμονιά,
Με δυο λεμόνια δίφορα.

Και τη φυτεύω, σε κοροϊδεύω,
Και τη φυτεύω στο γιαλό.
Και τη φυτεύω στο γιαλό,
Κι αν μαραθεί δεν σ’ αγαπώ.

Κι η κλάρα ε.. να ζεις κουμπάρα,
Κι η κλάρα εμαράθηκε.
Κι η κλάρα εμαράθηκε,
Η αγάπη με παράτησε.

129. ΚΑΤΩ ΣΤΟΥ ΒΑΛΤΟΥ ΤΑ ΧΩΡΙΑ

(Τσάμικος)

Κάτω στου Βα.. λέει, κάτω στου Βα..
Κάτω στου Βάλτου τα χωριά.
Και στα πέντε βιλαέτια,
Φάτε πιείτε βρε αδέρφια.

Τούρκα δέρνει, λέει, τούρκα δέρνει,
Τούρκα δέρνει τη σκλάβα της.
Αχ! Τη δέρνει τη μαλώνει,
Και βαριά τη βαλαντώνει.

-Δείρε με του...λέει, δείρε με του..
Δείρε με τούρκα δείρε με.
Δείρε με και μάλωσέ με,
Κι όσο θέλεις παίδεψέ με.

Αύριο σαν θα...λέει αύριο σαν θα..
Αύριο σαν θα 'ρθει αφέντης μου.
Όλα θα τα μαρτυρήσω,
Όρκο κάνω να μην ζήσω.

-Τι είδες σκλα...λέει τι είδες σκλα..
Τι είδες σκλάβα, τι θα 'πεις.
Αχ! Και τι θα μαρτυρήσεις,
Που όρκο κάνεις να μην ζήσεις.

-Ότι είδαν τα...λέει, ότι είδαν τα...
Ότι είδαν τα ματάκια μου.
Αχ! Αυτό θα μαρτυρήσω,
Που όρκο κάνω να μην ζήσω.

130. ΕΧΕ ΓΕΙΑ ΚΑΗΜΕΝΕ ΚΟΣΜΕ

(Συρτός, το τραγουδούσαν συνήθως στις εθνικές γιορτές)

Έχε γεια καημέ...ενε κόσμε,
Έχε γεια καημέ...ενε κόσμε.
Έχε γεια γλυκιά ζωή,
Έχε γεια γλυκιά ζωή.

Και συ δύστυ...υχη Πατρίδα,
Και συ δύστυ...υχη Πατρίδα.
Έχε γεια παντοτινή,
Έχε γεια παντοτινή.

Έχετε γεια βρυσούλες,
Λόγγοι, βουνά ραχούλες.
Έχετε γεια Σουλιώτισσες,
Κι εσείς Σουλιωτοπούλες.

131. ΞΕΚΙΝΑΕΙ ΜΙΑ ΨΑΡΟΠΟΥΛΑ

(Συρτός)

Ξεκινάει μια Ψαροπούλα,
Απ' το γιαλό, απ' το γιαλό.
Ξεκινάει μια Ψαροπούλα,
Απ' την Ύδρα τη μικρούλα.

Και πηγαίνει για σφουγγάρια,
Όλο γιαλό...όλο γιαλό.
-Για χαρά σας παλικάρια,
Και στο καλό, και στο καλό.

Για χαρά σας παλικάρια,
Να μας φέρετε σφουγγάρια,
Κι όλα τα μαργαριτάρια,
Απ' το γιαλό, απ' το γιαλό.

132. ΠΟΥΛΑΚΙ ΞΕΝΟ

(Τσάμικος)

Πουλάκι ξένο, ξενιτεμένο,
Πουλί χαμένο που να σταθώ.
Που να φωλιάσω σε ξένο δάσος,
Σε ξένο δάσος να μη χαθώ.

Βραδιάζει η μέρα σκοτάδι παίρνει,
Και δίχως ταίρι που να σταθώ.
Που θ' ακουμπήσω να ξενυχτίσω,
Να ξενυχτίσω στον ουρανό,

Γυρίζω να 'βρω φωλιά να κάτσω,
Να ξενυχτίσω να μη χαθώ.
Κάθε κλαράκι κρατάει πουλάκι,
Κρατάει πουλάκι ζευγαρωτό.

133. ΣΤΗΝ ΚΕΝΤΗΜΕΝΗ ΣΟΥ ΠΟΔΙΑ

(Συρτός)

-Στην κεντημένη σου ποδιά,
Βρε βλάχα.
Βρε βλάχα βλαχοπούλα,
Κι Αρβανιτοπούλα.

Λαλούν αηδόνια και πουλιά,
Βρε βλάχα.
Βρε βλάχα, βλαχοπούλα,
Κι Αρβανιτοπούλα.

Στην κεντημένη σου ποδιά,
Βρε βλάχα.
Βρε βλάχα, βλαχοπούλα,
Να 'ρθω κι εγώ να πέσω.

-Στην κεντημένη μου ποδιά,
Λεβέντη.
Λεβέντη, λεβεντάκη μου,
Εσύ δεν χωράς να πέσεις.

Γιατί έχω μάνα κι αδερφό,
Λεβέντη.
Λεβέντη, λεβεντάκη μου,
Με βάζουνε στη μέση.

134. ΜΑΝΑ ΣΓΟΥΡΟΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ

(Συρτός)

Μάνα σγουρός, μάνα σγουρός,
Βασιλικός.
Μάνα σγουρός βασιλικός,
Πλατύφυλλος και δροσερός.

Μάνα ποιος τον, μάνα ποιος,
Τον επότιζε;
Μάνα ποιος τον επότιζε,
Και τον εκορφολόγισε;....

135. ΚΑΤΩ ΣΤΟ ΓΥΑΛΟ

(Συρτός σατιρικός, στα τρία)

Κάτω στο γιαλό, κάτω στο περιγιάλι.
Κάτω στο γιαλό, κοντή νεραντζούλα φουντωτή.
Γάμο κάνανε μ' ένα σπυρί σιτάρι.
Το αλέθανε κοντή, νεραντζούλα φουντωτή.

Το αλέθανε στου σφοντυλιού την τρύπα.
Το σακιάζανε κοντή νεραντζούλα φουντωτή.
Το σακιάζανε στης ψείρας το τομάρι.
Ψείρα ζύμωνε κοντή, νεραντζούλα φουντωτή.

Ψείρα ζύμωνε, κονίδα κοσκινού σε.
Κι ο κυρ' ψύλλαρος κοντή νεραντζούλα φουντωτή.
Κι ο κυρ' ψύλλαρος το φούρνο συδαυλούσε.
Και πετάχτηκε μια σπίθα, μες του ψύλλου την αρίδα.

Τρέξτε φίλοι και γειτόνοι, γιατί ο ψύλλος δεν γλυτώνει.
Τρέξτε φίλοι και κουμπάροι, γιατί ο ψύλλος θα πεθάνει.
Κι ο κυρ' κάβουρας κοντή νεραντζούλα φουντωτή.
Κι ο κυρ' κάβουρας για το γιατρό πηγαίνει.

Έλα, έλα κυρ' γιατρέ, κάθισε στον καναπέ.
Και διατάζει μια αλοιφή για του ψύλλου την πληγή.
Ψείρα ζύμωνε κοντή, νεραντζούλα φουντωτή.

136. ΟΤΑΝ ΠΕΡΝΑΣ ΓΙΑΤΙ

(Συρτός)

Όταν περνάς γιατί, τα μάτια χαμηλώνεις.
Όταν περνάς γιατί τα ματια χαμηλώνεις
Έχεις παράπονο και δεν το φανερώνεις,
Έχεις παράπονο και δεν το φανερώνεις.

Δεν μου μιλάς γιατί, δεν θες να μου μιλήσεις,
Δεν μου μιλάς γιατί δεν θες να μου μιλήσεις.
Ρίξε μου μια ματιά, να με παρηγορήσεις,
Ρίξε μου μια ματιά, να με παρηγορήσεις.

137. ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΙ ΚΑΝΕΙ ΚΥΚΛΟ

(Συρτός)

Δυόσμε βασιλικέ μου,
Γιατί γιατί μαράθηκες.
Ποιος σ' έβαλε στα λόγια,
Και με παράτησες.

Το φεγγάρι κάνει κύκλο,
Στης αγάπης μου τον κήπο.

Έβγα να σε δω,
Έβγα να σε δω,
Έβγα να σε δω,
Να παρηγορηθώ.

Το φεγγάρι κάνει αλώνι,
Στης αγάπης το μπαλκόνι.

Ποιος σε φίλησε,
Ποιος σε φίλησε.
Ποιος σε φίλησε,
Και σε κοκκίνισε.

138. ΝΑΜΟΥΝ ΕΛΙΑ ΣΤΑ ΣΑΛΩΝΑ

(Τσάμικος)

Ώρε, να ήμουν ελιά, να ήμουν ελιά
Στα Σάλωνα.
Να ήμουν ελιά στα Σάλωνα
Και κλήμα στη Βοστίτσα.

Ώρε, να ήμουν και στα, να ήμουν
Στα Καλάβρυτα.
Να ήμουν και στα Καλάβρυτα,
Δραγάτης στα κορίτσια.

139. ΚΑΤΩ ΣΤΑ ΒΑΘΕΙΑ ΠΛΑΤΑΝΙΑ

(Τσάμικος)

Κάτω στα βαθιά τα πλατάνια,
Κάτω στα βαθιά τα πλατάνια.

Και κρυόβρυση, Διαμαντούλα,
Και στην κρυο...στην κρυόβρυση.

Κάθονται τρία παλικάρια,
Κάθονται τρία παλικάρια.
Και μια λυγερή, Διαμαντούλα.
Και μια λυ.. μια λυγερή.

Κάθονται και τρώνε και πίνουν,
Κάθονται και τρώνε και πίνουν.
Και τη ερωτούν, Διαμαντούλα.
Και την ε.. την ερωτούν.

-Διαμαντούλα τι είσαι τέτοια,
Διαμαντούλα τι είσαι τέτοια.
Τέτοια κίτρινη, Διαμαντούλα,
Τέτοια κι.. βρε κίτρινη.

Μην ο ήλιος σε μαραίνει,
Μην ο ήλιος σε μαραίνει.
Μην το κρύο το νερό, Διαμαντούλα,
Μην το κρύο το νερό.

-Ουτ' ο ήλιος με μαραίνει,
Ουτ' ο ήλιος με μαραίνει.
Ούτε το κρύο το νερό, Διαμαντούλα,
Ούτε το κρύο το νερό.

Με μαραίνουν τρεις λεβέντες,
Με μαραίνουν τρεις λεβέντες.
Τα μεσάνυχτα, Διαμαντούλα,
Τα μεσα...μεσάνυχτα.

140. ΚΟΡΗ ΠΟΥ ΠΑΣ ΣΤΟΝ ΠΟΤΑΜΟ

(Συρτός

Κόρη καλέ, κόρη που πας,
Στον ποταμό.
Κόρη που πας στον ποταμό,
Τα ρούχα σου να πλύνεις.
Πάρε κι εμέ τα ρούχα μου,
Κόρη μου να τα πλύνεις.

Να μη καλέ, να μην τα πλύνεις,
Με νερό.
Να μην τα πλύνεις με νερό,
Μον' με τα δάκρυά σου.
Και με το μοσχοσάπουνο,
Που λούζεις τα μαλλιά σου.

Να μη καλέ, να μην τ' απλώσεις,
Σε δεντρί.

Να μην τ’ απλώσεις σε δεντρί,
Ούτε και σε κλωνάρι.
Παρά σε πικραμυγδαλιά,
Π’ ανθίζει το Γενάρη

.

Να πε...καλέ, να πέφτουν,
Φύλλα επάνω σου.
Να πέφτουν φύλλα επάνω σου,
Τα άνθη στην ποδιά σου.
Κι αυτά τα πικραμύγδαλα,
Κόρη στην αγκαλιά σου.

141. ΠΑΕΙ Η ΣΤΑΜΝΑ

(Συρτός)

-Μην με δέρνεις καλέ, μάνα,
Που έσπασα καινούρια στάμνα.
Η βαρέλα ήταν βαριά,
Μου τη ρίξαν τα παιδιά.

Με πειράξανε στο δρόμο,
Πάει η στάμνα απ’ τον ώμο.
Πες μου τώρα τι να κάνω,
Και στη βρύση πως να πάω.

Δίχως στάμνα και βαρέλα,
Μάνα μου θα μου ‘ρθει τρέλα.
Η βαρέλα ήταν βαριά,
Μου τη ρίξαν τα παιδιά.

Κι όλοι με ρωτάνε μάνα,
Τι την έκανα τη στάμνα.
Η βαρέλα ήταν βαριά,
Μου τη ρίξαν τα παιδιά.

142. ΕΝΑΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ ΔΙΑΒΑΙΝΕ

(Τσάμικος)

Ώρε! ένας λεβέντης,
Ένας λεβέντης διάβαινε.
Ένας λεβέντης διάβαινε,
Στη μέση στο παζάρι.

Ώρε! κι Ελενίτσα,
Αγνάντευε,
Κι η Ελενίτσα αγνάντευε,
Από το μπαλκονάκι.

143. ΜΠΕΙΤΕ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΣΤΟ ΧΟΡΟ

(Συρτός)

Μπείτε κορίτσια, μπείτε,
Κορίτσια στο χορό.

Μπείτε κορίτσια στο χορό,
Να μάθατε τραγούδια.

Να δείτε κε... να δείτε,
Να δείτε κεντητστές ποδιές.
Να δείτε κεντητστές ποδιές,
Πράσινες και γαλάζιες.

Να δείτε και, να δείτε,
Και μια παπαδιά.
Να δείτε και μια παπαδιά,
Πως πάει με τους λεβέντες.

Πάει κι ο παπάς, πάει κι ο,
Παπάς από κοντά.
Πάει κι ο παπάς από κοντά,
Την παπαδιά ροτόντας.

Κοντοκαρτέ...κοντοκαρτέρει
Κοντοκαρτέρει παπαδιά.
Κοντοκαρτέρει παπαδιά,
Κάτι να σε ρωτήσω.

Μήπως μου πη.. μήπως,
Μου πήρες τα ιερά.
Μήπως μου πήρες τα ιερά,
Θέλω να λειτουργήσω.

Σύρε παπά, σύρε παπά,
Στο σπίτι σου.
Σύρε παπά στο σπίτι σου,
Σύρε και στα παιδιά σου.

Εγώ πάω, εγώ πάω
Να παντρευτώ.
Εγώ πάω να παντρευτώ,
Να πάρω έναν τσοπάνο.

Να του πηγαι.. να του
Πηγαίνω το ψωμί.
Να του πηγαίνω το ψωμί,
Να τον βοηθώ ν' αρμέγει.

Να λογαριά... να λογαριάζω,
Το τυρί.
Να λογαριάζω το τυρί,
Και να πουλώ το γάλα.

144. ΜΙΑ ΚΟΚΚΙΝΟΦΟΡΕΜΕΝΗ

(Ιδιόμορφο τραγούδι, συρτός και τσάμικος ,χορευότανε μισό-μισό.)

Μια κοκκι…μωρέ, μια κοκκι…
Μια κοκκινοφορεμένη. **(Συρτός 1**)
Μια κοκκινοφορεμένη,
Μου ‘χει την καρδιά καημένη. **(Τσάμικος 2)**
(Έτσι συνεχίζει μέχρι το τέλος)

Δεν μπορώ, μωρέ, δεν μπορώ,
Δεν μπορώ να την γελάσω. **(1)**
Δεν μπορώ να την γελάσω,
Το χεράκι της να πιάσω**.(2)**

Και μ’ ορμη… μωρέ, και μ’ ορμη..
Και μ’ ορμήνεψε μια θειά της**.(1)**
Και μ’ ορμήνεψε μια θειά της,
Μια πρωτοξαδέλφισσά της**.(2)**

Στο χορό, μωρέ, στο χορό,
Στο χορό που θα χορεύει**.(1)**
Στο χορό που θα χορεύει,
Σύρε πιάστην απ’ το χέρι**.(2)**

Κι αν ειδής, μωρέ κι αν ειδείς,
Κι αν ειδής και πάρει πέτρα**.(1)**
Κι αν ειδής και πάρει πέτρα,
Παρ’ τα ρούχα σου και φεύγα**.(2)**

Κι αν ειδής, μωρέ, κι αν ειδής,
Κι αν ειδής και κοκκινίσει**.(1)**
Κι αν ειδής και κοκκινίσει,
Άλλον έχει αγαπήσει**.(2**

145. ΜΠΗΚΑΝ ΟΙ ΑΣΠΡΕΣ ΣΤΟ ΧΟΡΟ

(Συρτός)

Μπήκαν οι α…κι αμάν, αμάν, αμάν!
Μπήκαν οι άσπρες στο χορό.
Ώρε! μπήκαν οι άσπρες στο χορό,
Σαν τις βαρκούλες στο γιαλό.

Σαν μπήκε μια, κι αμάν, αμάν, αμάν!
Σαν μπήκε μια και βγήκαν δυο.
Ώρε! σαν μπήκε μια και βγήκαν δυο,
Μπήκε και εκείνη που αγαπώ.

Σ’ άλλο χερα… κι αμάν, αμάν, αμάν!
Σ’ άλλο χεράκι πιάστηκε.
Ώρε! σ΄ άλλο χεράκι πιάστηκε,
Κι εμένα με παράτησε.

Της κάνω νο…κι αμάν, αμάν, αμάν!
Της κάνω νόημα κι εγώ.
Ώρε! της κάνω νόημα κι εγώ,
Φύγε από ‘κει κι έλα εδώ.

Να μην σε χε…κι αμάν, αμάν, αμάν!
Να μην σε χεροπιάσουνε.
Ώρε! να μην σε χεροπιάσουνε.
Και σε σφιχταγγαλιάσουνε.

Και σφίξουν τα, κι αμάν, αμάν, αμάν!
Και σφίξουν τα χεράκια σου.
Ώρε! και σφίξουν τα χεράκια σου
Και βγουν τα βραχιολάκια σου.

Και σφίξουν τα, κι αμάν, αμάν, αμάν!
Και σφίξουν τα δαχτύλια σου.
Ώρε! και σφίξουν τα δαχτύλια σου,
Και βγουν τα δαχτυλίδια σου.

146. ΣΑΝ ΘΑ ΠΕΘΑΝΩ ΘΑΨΤΕ ΜΕ

(Τραπεζιού)

Ώρε! σαν θα πεθάνω θάψτε με
Στης εκκλησιάς την πόρτα,
Να με πατούν καλέ, οι όμορφες.

Ώρε! να με πατούν οι όμορφες
Ξανθιές και μαυρομάτες,
Να με πατεί καλέ, και μια ξανθιά.

Ώρε! να με πατεί και μια ξανθιά,
Μιας χήρας θυγατέρα,
Που μ’ αγαπου…που μ’ αγαπούς΄ από παλιά.

ΡΕΦΡΕΝ

Παπαλέξαινα, παπαλέξαινα,
Παπαλέξαινα, σε κλαιν’ τα Κρέσταινα.

147. ΠΟΥΛΙΑ ΜΟΥ ΔΙΑΒΑΤΑΡΙΚΑ

(Τσάμικος

Ώρε! πουλιά μου δια..
Πουλιά μου διαβατάρικα.
Πουλιά μου διαβατάρικα,
Εκεί ψηλά πετάτε.

Ώρε! στ’ ανάλαφρα,
Στ’ ανάλαφρά σας τα φτερά.
Στ’ ανάλαφρά σας τα φτερά,
Για πάρτε με και ‘μένα.

Ώρε! για να βρω την,
Για να βρω την αγάπη μου.

Για να βρω την αγάπη μου,
Που ‘ναι μακριά στα ξένα.

148. ΣΑΡΑΝΤΑ ΠΑΛΙΚΑΡΙΑ

(Συρτός)

Σαράντα παλικάρια,
Από τη Λι…από τη Λιβαδιά
Πάνε για να πατήσουνε,
Την Τριπο, βρε, την Τριπολιτσά.

Στο δρόμο που πηγαίνανε,
Και στη δη…και στη δημοσιά.
Συνάντησαν ένα γέρο,
Βρε γέρο, τσέλιγκα.

-Γεια σου χαρά σου, γέρο,
Καλώς τα, τα…καλώς τα, τα παιδιά.
-Που πάτε παλικάρια
Που πάτε ρε, που πάτε ρε παιδιά.

-Πάμε για να πατήσουμε,
Την Τριπο…βρε την Τριπολιτσά.
-Έλα μαζί μας γέρο,
Βρε γέρο, τσέλιγκα.

-Δεν ημπορώ παιδιά μου,
Γιατί εγε…γιατί εγέρασα.
Μα πάρτε τον υιό μου,
Τον μικρό, βρε τον μικρότερο.

149. ΣΗΚΩ ΔΙΑΜΑΝΤΩ

(Τσάμικος)

-Σήκω Διαμάντω να πας στο μύλο,
-Δεν μπορώ, μάνα δεν μπορώ.
Δεν μπορώ, μάνα δεν μπορώ,
Να πάω στο μύλο και να ‘ρθω.

-Σήκω Διαμάντω να πας για ξύλα,
-Δεν μπορώ, μάνα δεν μπορώ.
Δεν μπορώ μάνα, δεν μπορώ,
Στείλε να φέρεις το γιατρό.

-Σήκω Διαμάντω να σε παντρέψω,
-Ώπα τα μάνα, ώπα τα.
Ώπα τα μάνα, ώπα τα,
Όσα κι αν έχεις δως μου τα.

150. ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΣΤΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ

(Τραπεζιού)

Στη μέση στα Καλάβρυτα..
Στον πλάτανο από κάτω,

Καθόντουσαν... τρεις γε....
Ώρε! τρεις γέροντες.

Καθόντουσαν τρεις γέροντες...
Κι οι τρεις καπεταναίοι,
Ζαΐμης και... ο Πε..
Ώρε! ο Πετιμεζάς.

Ζαΐμης και ο Πετιμεζάς...
Και ο Κολοκοτρώνης,
Συμβούλιο εκα..
Ώρε! εκάνανε.

Συμβούλιο εκάνανε...
Την Πάτρα να χαλάσουν,
Ζαΐμης δεν...
Ώρε! δεν υπόγραφε.

Ζαΐμης δεν υπόγραφε...
Την Πάτρα να χαλάσουν,
-Βάλε Ζαΐμη υπο....
Ώρε! υπογραφή.

ΡΕΦΡΕΝ

Αέρας τα φυσάει τα πλατανόφυλλα
Θεός να τα φυλάει τα Ελληνόπουλα.

151. ΠΟΛΛΑ ΝΤΟΥΦΕΚΙΑ ΠΕΦΤΟΥΝΕ

(Συρτός)

Πολλά ντουφέκια, πέφτουνε,
Βρε Γιάννη.
Βρε Γιάννη και Γιαννάκη,
Και σιγαλά βροντάνε.

Μήπως σε γάμο, πέφτουνε,
Βρε Γιάννη.
Βρε Γιάννη και Γιαννάκη,
Μήπως σε πανηγύρια,

Ούτε σε γάμους, πέφτουνε,
Βρε Γιάννη.
Βρε Γιάννη και Γιαννάκη.
Ούτε σε πανηγύρια.

Τα ρίχνουν τα κλεφτόπουλα.
Βρε Γιάννη.
Βρε Γιάννη και Γιαννάκη,
Να μαζευτεί τ' ασκέρι.

Μετριούνται οι Τούρκοι τρεις φορές,
Βρε Γιάννη.

Βρε Γιάννη και Γιαννάκη,
Και λείπουν τρεις χιλιάδες.

Μετριούνται τα Ελληνόπουλα,
Βρε Γιάννη.
Βρε Γιάννη και Γιαννάκη,
Και λείπουν τρεις λεβέντες.

Ο ένας πήγε στη μάνα του,
Βρε Γιάννη.
Βρε Γιάννη και Γιαννάκη,
Κι άλλος στην αδερφή του.

Κι ο τρίτος ο μικρότερος,
Βρε Γιάννη.
Βρε Γιάννη και Γιαννάκη,
Στην αγαπητικιά του.

152. ΠΕΡΑ ΣΤΟΥΣ ΠΕΡΑ ΚΑΜΠΟΥΣ

(Συρτός στα τρία)
Πέρα στους πέρα κάμπους
Πέρα στους πέρα κάμπους,
Πέρα στους πέρα κάμπους,
Που είναι οι ελιές.

Είναι ένα μοναστήρι,
Είναι ένα μοναστήρι,
Είναι ένα μοναστήρι,
Που πάνε οι κοπελιές.

Πάω κι εγώ ο καημένος,
Πάω κι εγώ ο καημένος,
Πάω κι εγώ ο καημένος,
Για να λειτουργηθώ.

Να κάνω το σταυρό μου,
Να κάνω το σταυρό μου.
Να κάνω το σταυρό μου,
Σαν κάθε Χριστιανός.

Βλέπω μια Παναγιά άλλη,
Βλέπω μια Παναγιά άλλη.
Βλέπω μια Παναγιά άλλη,
Μια άλλη κοπελιά.

Να κάνει το σταυρό της,
Να κάνει το σταυρό της.
Να κάνει τα σταυρό της,
Μπροστά στην Παναγιά.

153. ΣΗΚΩ ΕΠΑΝΩ ΓΙΑΝΝΟ ΜΟΥ

(Τραπεζιού)

Ώρε! σηκώσου επάνω Γιάννο μου,
Και μη βαριοκοιμάσαι.
Βρέχει ο ουρανός, βρέχει ο ουρανός,
Γιάννο μ' και βρέχεσαι.

Ώρε! βρέχει ο ουρανός και βρέχεσαι,
Χιονίζει και θα κρυώσεις.
Θα σου βραχούν, θα σου βραχούν,
Γιάννο μου, τ' άρματα.

Ώρε! θα σου βραχούνε τ' άρματα,
Και τα χρυσά τσαπράζια,
Και τ' ασημένιο, και τ' ασημένιο,
Γιάννο μου, το σπαθί.

ΡΕΦΡΕΝ

Η ήρα στο σιτάρι κι η πέτρα στη φακή,
Κορίτσι φιλημένο, δεν κάνει προκοπή!

154. ΜΗ ΜΕ ΣΤΕΛΝΕΙΣ ΜΑΝΑ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

(Συρτός)

Μη με στέλνεις μάνα,
Στην Αμερική,
Γιατί θα μαραζώσω,
Και θα πεθάνω εκεί.

Δολάρια δεν θέλω,
Πως να σου ειπώ,
Κάλιο ψωμί, κρεμμύδι,
Κι αυτόν που αγαπώ.

155. Ο ΚΙΤΣΟΣ

(Τσάμικος και συρτός, όπως έχω γράψει και προηγούμενα).
(Οι δύο πρώτες σειρές κάθε στοίχου χορεύονται συρτός και οι επόμενες τσάμικος).
(Το τραγουδούσαν συνήθως σε τραπέζια).

Καλά ήσουν Κι.. γεια σου Κίτσο μου,
Καλά ήσουν Κίτσο στο Ροϊνό**.(1,Συρτός)**
Καλά ήσουν Κι…στο Ροϊνό,
Και στις μωρέ! και στις ψιλές ραχούλες**.(2,Τσάμικος)**

Στου Κάψια τι, γεια σου Κίτσο μου**,**
Στου Κάψια τι κατέβαινες**,(1)**
Στου Κάψια τι…κατέβαινες,
Στην Τρι…μωρέ! στην Τρίπολη τι θέλεις**.(2)**

-Ο Δέμος μου, γεια σου Κίτσο μου,
Ο Δέμος μου παρήγγειλε**.(1)**
Ο Δέμος μου…παρήγγειλε,
Θέλει μωρέ! θέλει να μ' ανταμώσει**.(2)**

Να του βαφτί…γεια σου Κίτσο μου,
Να του βαφτίσω το παιδί**.(1)**
Να του βαφτί…σω το παιδί,
Να γι…μωρέ! να γίνουμε κουμπάροι**.(2)**

Αυτός ευρε…γεια σου Κίτσο μου,
Αυτός ευρέθηκε άπιστος**.(1)**
Αυτός ευρέ…θηκε άπιστος,
Ευρε…μωρέ! ευρέθηκε Μπιρμπάτης**.(2)**

Τον Κίτσο τον, γεια σου Κίτσο μου,
Τον Κίτσο τον επιάσανε**. (1)**
Τον Κίτσο τον.. επιάσανε,
Στη φυ…μωρέ! στη φυλακή τον πάνε**.(2)**

156. ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ ΠΕΡΠΑΤΗΣΑ

(Τσάμικος)

Ώρε! πολλές φορές περπάτησα,
Άιντε καημένη λεβεντιά.
Νιάτα, δροσιές γεμάτα,
Μ' ένα κορίτσι αντάμα.

Ώρε! να την φιλήσω ντρέπομαι,
Άιντε καημένη λεβεντιά.
Νιάτα, δροσιές γεμάτα,
Να της το 'πω φοβάμαι.

Ώρε! να την αφήσω αφίλητη,
Άιντε καημένη λεβεντιά.
Νιάτα, δροσιές γεμάτα,
Αύριο γελάει με μένα.

Ώρε! φιλώ την κόρη δυο φορές,
Άιντε καημένη λεβεντιά.
Νιάτα, δροσιές γεμάτα,
Στα χείλη και το στόμα.

Ώρε! πιάνω και δένω τ' άλογο,
Άιντε καημένη λεβεντιά.
Νιάτα, δροσιές γεμάτα,
Σε λεμονιάς κλωνάρι.

Ώρε! στο τρίτο φίλημα,
Άιντε καημένη λεβεντιά.
Νιάτα, δροσιές γεμάτα,
Ελύθει το άλογό μου.

157. ΓΑΛΑΖΙΑ ΠΟΥ ΕΙΝ' Η ΘΑΛΑΣΣΑ

(Συρτός

Γαλάζια καλέ, γαλάζια,
Που είναι η θάλασσα.

Και μελαχρινό ειν' το κύμα
Σ' αγαπώ δεν είναι κρίμα.

Θυμάσαι καλέ, θυμάσαι,
Που πηγαίναμε,
Με το τρένο στην Αθήνα,
Σ' αγαπώ δεν είναι κρίμα.

Θυμάσαι καλέ, θυμάσαι,
Που σε φίλησα.
Μες στ' αμπέλι στη σταφίδα,
Σ' αγαπώ δεν είναι κρίμα.

Και βα...καλέ, και βάλαμε,
Και μάρτυρες.
Δυο βεργούλες από το κλήμα,
Σ' αγαπώ δεν είναι κρίμα.

158. ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΤΗ ΓΑΛΑΝΗ

(Συρτός)

Τη θάλασσα τη γαλανή,
Θα την χαλικοστρώσω.
Θα τήνε στρώσω μάρμαρα,
Να 'ρθω να σ' ανταμώσω.

Αν ήταν πορισσάμενο,
Αν ήταν να μπορούσα.
Να ήταν η θάλασσα στεριά,
Να την επερπατούσα.

Να ήταν η θάλασσα κρασί,
Και τα βουνά μεζέδες.
Κι οι βάρκες κρασοπότηρα,
Να πίνουν οι λεβέντες.

159. ΒΛΑΧΟΘΑΝΑΣΩ

(Τσάμικος)

Μες στον Α...Βλαχοθανάσω,
Μες στον Αϊ Λια στη ράχη.
Μες στον Αϊ Λια στη ράχη,
Κάθεται ο Μαντάς και γράφει.

Με φανά...Βλαχοθανάσω,
Με φανάρια και λυχνάρια.
Με φανάρια και λυχνάρια,
Με σαράντα παλικάρια.

Πάει η Θανά... Βλαχοθανάσω,
Πάει η Θανάσω να περάσει.
Πάει η Θανάσω να περάσει,
Βρίσκει το Μαντά να γράφει.

Πέρασε, Βλαχοθανάσω,
Πέρασε και μη φοβάσαι.
Πέρασε και μη φοβάσαι,
Και δικό μου ταίρι θα ‘σαι.

160. ΘΑΛΑΣΣΑ ΠΙΚΡΟΘΑΛΑΣΣΑ

(Συρτός)

Θάλασσα πι...θάλασσα,
Θάλασσα πικροθάλασσα.
Θάλασσα πικροθάλασσα ,
Και πικροκυματούσα....

Όλοι σε λεν, όλοι σε λένε,
Θάλασσα.
Όλοι σε λένε θάλασσα,
Μα ‘γω σε λέω ανθούσα...

161. ΤΙ ΕΧΕΙΣ ΡΙΝΑ ΚΙ ΑΡΡΩΣΤΑΙΝΕΙΣ

(Συρτός)

Ώρε! τι έχεις Ρίνα κι αρρωσταίνεις,
Τι έχεις Ρίνα κι αρρωσταίνεις.
Κι όλο δένεις το λαιμό, δεν βγαίνεις να σε δω,
Κι όλο δένεις το λαιμό,δεν βγαίνεις να σε δω.

Ώρε! ποιος γιατρός θα σε γιατρέψει,
Ποιος γιατρός θα σε γιατρέψει.
Τον θαυμάζω κι εγώ, δεν βγαίνεις να σε δω,
Τον θαυμάζω κι εγώ δεν βγαίνεις να σε δω.

Ώρε! σου είπα πέταξε τη ρόκα
Σου είπα πέταξε τη ρόκα.
Και μην κάνεις πια προικιά, δεν βγαίνεις να σε δω,
Και μην κάνεις πια προικιά,δεν βγαίνεις να σε δω.

Ώρε! σε παντρεύει η ομορφιά σου,
Σε παντρεύει η ομορφιά σου.
Τα σγουρά σου τα μαλλιά, δεν βγαίνεις να σε δω,
Τα σγουρά σου τα μαλλιά δεν βγαίνεις να σε δω.

162. ΤΟΥ ΚΙΤΣΟΥ Η ΜΑΝΑ ΚΑΘΕΤΑΙ

(Συρτός)

Ώρε! του Κίτσου η μα...η μάνα κάθεται,
Στην άκρη το ποτάμι,
Με το ποτα...ποτάμι μάλωνε,
Με το ποτα...ποτάμι μάλωνε.

Ώρε! με το ποτά.. ποτάμι μάλωνε,
Και το λιθοβολούσε.
Ποτάμι για βρε για λιγόστεψε,
Ποτάμι για βρε για λιγόστεψε.

Ώρε! ποτάμι για βρε για λιγόστεψε,
Ποτάμι γύρνα πίσω.
Για να περά…περάσω αντίπερα,
Για να περά…περάσω αντίπερα.

Ώρε! για να περά…περάσω αντίπερα,
Και να διαβώ τη στράτα.
Που ‘χουν οι κλε…οι κλέφτες σύναξη,
Που ‘χουν οι κλε…οι κλέφτες σύναξη.

163. ΕΒΓΑ ΚΥΡΑ ΚΑΙ ΠΕΘΕΡΑ

(Στην υποδοχή της νύφης)
Ώρε! έβγα κυρά… έβγα κυρά,
Έβγα κυρά και πεθερά.
Έβγα κυρά και πεθερά,
Για να δεχτείς την πέρδικα.

Ώρε! για να δεχτείς την πέρδικα,
Που περπατεί λεβέ…λεβέντικα…
Νύφη στο σπι…νύφη στο σπίτι,
Που βρε, που θα μπεις…

164. ΜΑΝΟΥΣΑΚΙΑ

(Συρτός)
Εμένα η μάνα μου μ’ έστειλε,
Να μάσω μανουσάκια.
Μανουσάκια, μανουσάκια,
Όμορφα ειν’ τα κοριτσάκια.

Επήγα και τα έμασα,
Και τα ‘κανα ματσάκια.
Μανουσάκια, μανουσάκια,
Όμορφα ειν’ τα κοριτσάκια.

-Μωρ’ τι τον έχεις τον παπά,
Που κάθεσαι κοντά του.
Μανουσάκια στο ποτήρι,
Ελενιώ στο παραθύρι.

-Είναι της μάνας μ’ αδερφός,
Κι εγώ τον έχω θείο.
Μανουσιέσαι, μανουσιέσαι,
Όλο σειέσαι και λυγιέσαι.

165. Ο ΠΑΝΟΣ ΜΑΣ ΑΡΡΩΣΤΗΣΕ

(Συρτός)
Ο Πάνος μας αρρώστησε,
Σαράντα πέντε μέρες.
Αναστενάζει η μάνα του,
Τ’ ακούει η φιλενάδα του.

Βρε θειά τι έχει ο γυιόκας σου,
Τι έχει το παιδί σου.
Και τι σε νοιάζει λυγερή,
Για το δικό μου το παιδί.

Δικό σου θειά ειν' το παιδί,
Κι εμένα η απαντοχή μου.
Κι αν δεν αλλάξουν οι καιροί,
Αλλοίμονο στη λυγερή.

166. ΓΙΩΡΓΗ ΒΑΡΟΥΝ ΤΑ ΣΗΜΑΝΤΡΑ

(Συρτός)

- Γιώργη, μωρέ! Γιώργη, Γιώργη,
Βαρούν τα σήμαντρα.
Γιώργη βαρούν τα σήμαντρα,
Βαράνε κι οι καμπάνες.

Δεν πας, μωρέ! δεν πας, δεν πας,
Γιώργη στην εκκλησιά.
Δεν πας Γιώργη στην εκκλησιά,
Δεν πας να κοινωνήσεις.

- Μάνα, μωρέ! μάνα, μάνα,
Εγώ κολάστηκα.
Μάνα εγώ κολάστηκα,
Που ήμουνα στρατιώτης.

Όλοι, μωρέ! όλοι, όλοι,
Εδέναν τ' άλογα.
Όλοι εδέναν τ' άλογα,
Σε λεμονιάς κλωνάρι.

Κι εγώ, μωρέ! κι εγώ, κι εγώ,
Πήγα και το έδεσα.
Κι εγώ πήγα και το έδεσα,
Σε μαυρομάτας μνήμα.

Και 'σκα...μωρέ! και 'σκα.. και 'σκάψε
Με τα νύχια του.
Και σκάψε με τα νύχια του,
Και με τα πέταλά του.

Βγάζει, μωρέ! βγάζει, βγάζει,
Την κόρη ζωντανή.
Βγάζει την κόρη ζωντανή,
Κρατούσε το Ευαγγέλιο.

Όλοι, μωρέ! όλοι, όλοι,
Φιλούνε το σταυρό.
Όλοι φιλούνε το σταυρό,
Φιλούν και το Ευαγγέλιο.

Κι εγώ, μωρέ! κι εγώ, κι εγώ,
Φιλώ την κοπελιά.
Κι εγώ φιλώ την κοπελιά,
Στα χείλη και στο στόμα.

167. ΚΟΦΤΗΝ ΕΛΕΝΗ ΤΗΝ ΕΛΙΑ

(Τσάμικος)

- Κόφτην' Ελένη, κόφτην Ελέ...
Κόφτην' Ελένη την ελιά,
Ώρε! κόφτην' Ελένη την ελιά,
Γιατί τρελαίνεις τα παιδιά.

-Δεν τήνε κόβω, δεν την τήνε κο...
Δεν τήνε κόβω την ελιά.
Ώρε! δεν τήνε κόβω την ελιά,
Κι ας τρελαθούνε τα παιδιά.

-Κόφτην' Ελένη, κόφτην Ελέ...
Κόφτην' Ελένη κόφτηνε.
Ώρε! κόφτην' Ελένη κόφτηνε,
Και σ' όποιον θέλεις δώστηνε.

Κάνεις τους νιους, κάνεις τους νιους,
Κάνεις τους νιους και χαίρονται.
Ώρε! κάνεις τους νιους και χαίρονται,
Τους γέρους και μαραίνονται.

168. ΑΠΟΨΕ ΜΑΥΡΟΜΑΤΑ ΜΟΥ

(Τσάμικος

Ώρε! απόψε Μα.. απόψε,
Μαυρομάτα μου.
Απόψε Μαυρομάτα μου,
Θα κοιμηθούμε αντάμα.

Ώρε! στρώσε το στρω...στρώσε,
Το στρώμα σου διπλό.
Στρώσε το στρώμα σου διπλό,
Διπλά τα μαξιλάρια.

169. ΝΤΙΛΜΠΕΡΑΚΗ

(Τσάμικος)

Για την καλή, Ντιλμπεράκη μου,
Για την καλή, καλή μας συντροφιά.
Ντιλμπέρη, Ντιλμπεράκη,
Θα 'πω ένα τραγουδάκι.

Να νοστιμι.. Ντιλμπεράκη μου,
Να νοστιμι.. νοστιμίσει ο χορός.
Ντιλμπέρη, Ντιλμπεράκη,
Να μπει κι ο κόσμος μέσα.

Ανάμεσα, Ντιλμπεράκη μου,
Ανάμεσα...α, τρεις θάλασσες,
Ντιλμπέρη, Ντιλμπεράκη,
Πύργος θεμελιωμένος.

Και στα παρα... Ντιλμπεράκη μου,
Και στα παρα...παραθυράκια του.
Ντιλμπέρη, Ντιλμπεράκη,
Καθόσαν τρεις κυράδες.

Η μια κεντά, Ντιλμπεράκη μου,
Η μια κεντά, κεντάει τον ουρανό.
Ντιλμπέρη, Ντιλμπεράκη,
Κι η άλλη το φεγγάρι.

Κι η Τρίτη η, Ντιλμπεράκη μου,
Κι η Τρίτη η.. η μικρότερη.
Κεντάει τον Πετρίτη,
Παρασκευή και Τρίτη.

170. ΤΗ ΝΥΧΤΑ ΤΑ ΜΕΣΑΝΥΧΤΑ

(Συρτός)

Προχτές με τη, κακό που 'πάθα εγώ,
Προχτές με την αγάπη μου.
Προχτές με την αγάπη μου,
Εχτές με την καλή μου.

Για κάτι τα, κακό που 'πάθα εγώ,
Για κάτι τα χαλάσαμε.
Για κάτι τα χαλάσαμε,
Κι είμαστε μαλωμένοι.

Τη νύχτα τα κακό που 'πάθα εγώ,
Τη νύχτα τα μεσάνυχτα.
Τη νύχτα τα μεσάνυχτα,
Στις δώδεκα η ώρα.

Ακώ την πο... κακό που 'παθα εγώ,
Ακώ την πόρτα να χτυπά.
Ακώ την πόρτα να χτυπά,
Το ζεμπερέκι τρίζει. (Το μάνταλο, πόμολο)

Βάζω τα πα.. κακό που 'πάθα εγώ,
Βάζω τα πασουμάκια μου.
Βάζω τα πασουμάκια μου,
Και πάω αγάλι, αγάλι.

171. ΣΙΓΑΛΑ ΒΡΕΧΕΙ Ο ΘΕΟΣ

(Συρτός)

Σιγαλά κι αμάν, αμάν!
Σιγαλά βρέχει ο ουρανός.

Σιγαλά βρέχει ο ουρανός,
Σιγαλός ψιχαλισμός.

Σιγαλά κι αμάν, αμάν!
Σιγαλά πάω κι εγώ.
Σιγαλά πάω κι εγώ,
Στην αγάπη π' αγαπώ.

Πάω την βρι...κι αμάν, αμάν!
Πάω την βρίσκω λυπημένη.
Πάω τη βρίσκω λυπημένη,
Και βαριά βαλαντωμένη.

-Τι έχεις κο...κι αμάν, αμάν!
Τι έχεις κόρη μου και κλαις.
Τι έχεις κόρη μου και κλαις,
Και σε μένα δεν το λες.

-Με μάλωσε κι αμάν, αμάν!
Με μάλωσε η μάνα μου.
Με μάλωσε η μάνα μου,
Μ' έδειρ' ο πατέρας μου.

172. ΜΠΗΚΑΝ ΚΛΕΦΤΕΣ ΣΤΗΝ ΑΥΛΗ

(Συρτός)

Μπήκαν κλέ...Βάσω μου,
Μπήκαν κλέφτες στην αυλή.
Μπήκαν κλέφτες στη αυλή,
Κλέψαν' τη Βασιλική.

Την επη.. Βάσω μου,
Την επήρανε και πάνε.
Την επήρανε και πάνε,
Στα βουνά τη σκαπετάνε.

-Περπά...Βάσω μου,
Περπάτα Βάσω γρήγορα.
Περπάτα Βάσω γρήγορα,
Θα μα πιάσουν σήμερα.

-Δεν μπορώ, λεβέντες μου,
Δεν μπορώ να περπατήσω.
Δεν μπορώ να περπατήσω,
Τα βουνά να σεργιανήσω.

Με στενε...λεβέντες μου,
Με στενεύουν τα παπούτσια.
Με στενεύουν τα παπούτσια,
Μου ξηλώθηκε κι η φούστα.

173. ΕΝΑ ΠΑΛΙΚΑΡΙ ΔΩΔΕΚΑ ΕΤΩΝ

(Συρτός)

Αναμνηστικό από τους πολέμους της δεκαετίας του Σαράντα, και όχι μόνο.

Ένα παλικάρι δώδεκα ετών,
Ένα παλικάρι δώδεκα ετών.
Άρματα του δώσαν για τον πόλεμο,
Άρματα του δώσαν για τον πόλεμο.

Πολεμώντας πήγε πάλι γύρισε,
Πολεμώντας πήγε πάλι γύρισε.
Στα μισά του δρόμου νεροδίψασε,
Στα μισά του δρόμου νεροδίψασε.

Έσκυψε να πιεί νερό στον γκιουλ μπαξέ,
Έσκυψε να πιεί νερό στον γκιουλ μπαξέ.
Μια μαχαιριά του δώσαν στα δεξιά πλευρά,
Μια μαχαιριά του δώσαν στα δεξιά πλευρά.

Είχε κι ένα δούλο που τον έκλεγε,
Είχε κι ένα δούλο που τον έκλεγε.
-Μην με κλαις βρε δούλε, μην με κλαις πικρά,
Μην με κλαις βρε δούλε μην με κλαις πικρά.

Σύρε πες της μάνας μ' της μπαμπόγριας,
Σύρε πες της μάνας μ' της μπαμπόγριας.
Και της αδερφής μου της καλόγριας,
Και της αδερφής μου της καλόγριας.

Θέλει ας βάλει μαύρα, θέλει ας παντρευτεί,
Θέλει ας βάλει μαύρα, θέλει ας παντρευτεί.
'Μένα με σκοτώσανε στον γκιουλ μπαξέ,
'Μένα με σκοτώσανε στον γκιουλ μπαξέ.

174. ΔΕΝ ΣΤΟ 'ΠΑ ΜΙΑ ΒΑΣΙΛΩ

(Συρτός)

Αμάν! δεν στο 'πα μια, δεν στο 'πα μια,
Δεν στο 'πα δυο Βασίλω.
Κάτω στ' Άργος μην πηγαίνεις,
Άσπρο φόρεμα μην παίρνεις.

Αμάν! και 'κείνη δεν, και 'κείνη,
Δεν το άκουσε, Βασίλω.
Ντύθηκε άλλαξε και πάει,
Τα 'θέλε κι ας τα τραβάει.

Αμάν! ο δάσκαλος, ο δάσκαλος,
Με δυο παιδιά Βασίλω.
Της εστήσανε καρτέρι,
Κι η Βασίλω δεν το ξέρει.

-Αμάν! δως μας, μωρέ, δως μας,
Βασίλω το φιλί, Βασίλω.
Δώσε μας τα μαύρα μάτια,
Μη σε κάνουμε κομμάτια.

-Αμάν! δεν σας το δει.. δεν σας,
Το δίνω το φιλί, λεβέντες.
Ούτε και τα μαύρα μάτια,
Κι ας με κάνετε κομμάτια.

Θα τα δω... μωρέ λεβέντες,
Θα τα δώσω στον καλό μου.
Θα τα δώσω στον καλό μου,
Και στον άντρα το δικό μου.

175. ΑΝ ΑΡΧΙΝΙΣΩ ΚΑΙ ΣΑΣ ΠΩ

(Συρτός)

Αν αρχινήσω να σας πω,
Της Λα...μωρέ, της Λάμπρως το τραγούδι.
Σαράντα δυο τη Λάμπρω μου,
Σαράντα δυο κλεφτόπουλα.

Σαράντα δυο κλεφτόπουλα,
Τη Λα...μωρέ, τη Λάμπρω κυνηγάνε.
Κι η Λάμπρω από τη Λάμπρω μου,
Κι Λάμπρω από το φόβο της.

Κι η Λάμπρω από το φόβο της,
Κι από μωρέ, κι από την εντροπή της.
Παίρνει και πάει τη Λάμπρω μου,
Παίρνει και πάει στην εκκλησιά.

Παίρνει και πάει στην εκκλησιά,
Και στον μωρέ, και στον Αϊ Γιώργη τάζει.
Άγιε μου Γιω...τη Λάμπρω μου,
Άγιε μου Γιώργη γλύτωμέ.

Άγιε μου Γιώργη γλύ....τωμέ,
Απ' των μωρέ, απ' των κλεφτών τα χέρια.
Θα φέρω λυ...τη Λάμπρω μου,
Θα φέρω λίτρες το κερί.
Θα φέρω λίτρες το κερί,

Και οκά.. μωρέ, οκάδες το λιβάνι.
Με το βουβα... τη Λάμπρω μου
Με το βουβαλοτόμαρο θα κου... μωρέ,
Θα κουβαλώ το λάδι.

176. ΣΑΝ ΠΕΘΑΝΩ ΜΕΣ ΤΗ ΜΑΧΗ

(Συρτός)

Συνήθως το τραγουδούσαν σε τραπέζια καθήμενοι, ήταν τραγούδι αναμνηστικό από τους πολέμους που είχαμε τη δεκαετία του σαράντα. (Γερμανική κατοχή και εμφύλιος, όπου οι πιο πολλοί άντρες υπηρέτησαν στρατιώτες πολλές φορές και για αρκετό διάστημα, δύο και τρία χρόνια, ίσως και περισσότερα).

Σαν πεθάνω μες τη μάχη,
Σαν πεθάνω μες τη μάχη.
Σαν πεθάνω μες τη μάχη...
Στου πελέ...στου πολέμου τη φωτιά...

Κλάψετέ με φανταράκια,
Κλάψετέ με φανταράκια.
Κλάψετέ με φανταράκια...
Και του λο...και του λόχου τα παιδιά...

Στη μανούλα μου να 'πείτε,
Στη μανούλα μου να 'πείτε,
Στη μανούλα μου να 'πείτε...
Πια να μη.. πια να μη με καρτερεί...

Στην αγάπη μου να 'πείτε,
Στην αγάπη μου να 'πείτε.
Στην αγάπη μου να 'πείτε...
Για να βρει.. για να βρει να παντρευτεί...

Όπου δεις δυο κυπαρίσσια,
Όπου δεις δυο κυπαρίσσια.
Όπου δεις δυο κυπαρίσσια,
Και στη με.. και στη μέση ένα σταυρό.

Εκεί μ' έχουνε θαμμένο,
Εκεί μ' έχουνε θαμμένο.
Εκεί μ' έχουνε θαμμένο,
Έλα αγα...έλα αγάπη μου να κλαις.

177. ΒΓΗΚΑ ΨΗΛΑ ΣΤΑ ΔΙΑΣΕΛΑ

(Τσάμικος)

Ώρε! βγήκα ψηλά στα.. διάσελα,
Κι αγνάντιο στην Μπαρμπάσαινα.
Στης Μπαρμπάσαινας τον κάμπο,
Τριτσιμπίδας κάνει γάμο.

Ώρε! η Μαριορή παντρεύεται,
Κι όλος ο κόσμος χαίρετε.
Κι η μάνα της την ερωτεί,
Ποιον θα πάρεις Μαριορή.

Ώρε! ποιόν θα πάρεις Μαριορή,
Του Τριτσιμπίδα το παιδί.

Πουν’ παιδί και παλικάρι,
Και βαράει το γιογκάρι.

Ώρε! που ‘χει στον Πύργο κτήματα,
Στην Πάτρα καταστήματα.
Που ‘χει αμπέλια και σταφίδες,
Και κρασιά για τους μπεκρήδες.

178. ΕΒΓΑ ΣΤΟ ΜΠΑΛΚΟΝΑΚΙ

(Συρτός)

Αυτά τα μαύρα μάτια,
Που με κοιτάζουνε.
Χαμήλωσέ τα λίγο,
Γιατί με σφάζουνε.

Έβγα στο μπαλκονάκι,
Κρυφά απ’ τη μάνα σου.
Και κάνε πως ποτίζεις,
Τη μαντζουράνα σου.

Έβγα στο μπαλκονάκι,
Να δεις τι γίνεται.
Το αίμα της καρδιάς μου,
Για σένα χύνεται.

Εσύ στο μπαλκονάκι,
Κι εγώ στον καφενέ.
Ρίξε μ’ ένα φραγκάκι,
Να πιώ έναν καφέ.

179. ΣΗΜΕΡΑ ΒΓΗΚΑ ΝΑ ΧΑΡΩ

(Συρτός)

Σήμερα βγη.. κι αμάν, αμάν,
Σήμερα βγήκα να χαρώ.
Σήμερα βγήκα να χαρώ,
Ποιόν έδειρα και ποιόν βαρώ.

Τίνος εκα.. κι αμάν, αμάν,
Τίνος εκακομίλησα.
Τίνος εκακομίλησα,
Τίνος κορίτσι εφίλησα.

Όποια εφι.. κι αμάν, αμάν,
Όποια εφίλησα ας το ‘πει.
Όποια εφίλησα ας το ‘πει,
Δική της είναι η ντροπή.

-Με φίλησες, κι αμάν, αμάν,
Με φίλησες βρε αδικητή.
Με φίλησες βρε αδικητή,
Που να σε ‘δω στη φυλακή.

180. ΜΑΥΡΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΠΟΤΗΡΙ

(Συρτός)

Μαύρα μα… καλέ Κοντούλα,
Μαύρα μάτια στο ποτήρι.
Μαύρα μάτια στο ποτήρι,
Γαλανά στο παραθύρι.

Άσε με, καλέ Κοντούλα,
Άσε με να τ' αγοράσω.
Άσε με να τ' αγοράσω,
Κι ότι έχω να τα χάσω.

Δεν πωλού…καλέ Κοντούλα,
Δεν πωλούνται αυτά με γρόσια.
Δεν πωλούνται αυτά με γρόσια,
Μ' εκατό και με διακόσια.

Θα τα δω…καλέ Κοντούλα,
Θα τα δώσω στον καλό μου.
Θα τα δώσω στον καλό μου,
Και στον άντρα το δικό μου.

181. ΟΛΕΣ ΟΙ ΝΙΕΣ ΠΑΝΤΡΕΥΟΝΤΑΙ

(Συρτός)

Όλες οι νιες παντρεύονται,
Όλες οι νιες παντρεύονται.
Και παίρνουν παλικάρια,
Ντρου μου, ντρουμ, ντρου μου ντρουμ.

Παντρεύεται η Γιαννούλα μας,
Παντρεύεται η Γιαννούλα μας.
Και παίρνει μαραζιάρη,
Ντρου μου, ντρουμ, ντρου μου ντρουμ.

Του μαγειρεύει και δεν τρώει,
Του μαγειρεύει και δεν τρώει.
Του στρώνει δεν κοιμάται,
Ντρου μου, ντρουμ, ντρου μου ντρουμ.

Του στρώνει πέντε στρώματα,
Του στρώνει πέντε στρώματα.
Κι οχτώ μαξιλαράκια,
Ντρου μου, ντρουμ, ντρου μου ντρουμ.

Σήκω μαράζι φάει ψωμί,
Σήκω μαράζι φάει ψωμί.
Σήκω γκρεμίσου πέσε,
Ντρου μου, ντρουμ, ντρου μου ντρουμ.

182. ΚΟΡΗ ΠΟΥ ΥΦΑΙΝΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΙ

(Συρτός)

Κόρη που υφαι...κόρη,
Που υφαίνεις το πανί.
Που υφαίνεις και ξυφαίνεις,
Κι όλους τους νιους μαραίνεις.

Πόσα φλουριά, πόσα φλουριά
Έχει το πανί.
Πόσα έχει και το χτένι,
Και η κόρη που το υφαίνει.

Χίλια φλουριά, χίλια φλουριά
Έχει το πανί.
Άλλα τόσα και το χτένι,
Και η κόρη που το υφαίνει.

Όσα είχα κι...όσα είχα,
Κι όσα δούλευα.
Κι όσα έχω δουλεμένα,
Όλα κόρη μου για σένα.

183. ΣΙΓΑ ΑΜΑΞΑ ΤΗΝ ΑΜΑΞΑ

(Συρτός)

Σιγά καλέ μου, σιγά, σιγά,
Αμαξά την άμαξα.
Σιγά αμαξά την άμαξα...
Γιατί 'ναι μέσα η βλάμισσα.

Σιγά καλέ μου, σιγά, σιγά,
Σιγά και τα πεινά.
Σιγά, σιγά και ταπεινά...
Μην πάρουν τ' άρματα φωτιά.

Μην πα...καλέ μου, μην πα...
Μην πάρουν τ' άρματα φωτιά.
Μην πάρουν τ' άρματα φωτιά...
Και κάψουν την Τριπολιτσά.

184. ΑΣΤΡΟΠΕΛΕΚΙ ΚΑΙ ΦΩΤΙΑ

(Συρτός)

Αστροπελέκι και φωτιά,
Να πέσει στις μοδίστρες.
Να κάψει τα σγουρά μαλλιά,
Και τις στραβοχωρίστρες.

Οι μοδιστρούλες το 'χούνε,
Να τρων ψωμί και λάδι.
Να τους περισσεύουν τα λεπτά,
Να βάζουν κοκκινάδι.

Οι μοδιστρούλες το ‘χούνε,
Να κάνουν και νυχτέρι.
Για να πηγαίνουν ραντεβού,
Χειμώνα καλοκαίρι.

185. ΔΥΟ ΜΑΥΡΑ ΜΑΤΙΑ ΑΓΑΠΩ

(Συρτός)

Δυο μαύρα μα…δυο μαύρα μάτια αγαπώ,
Το έμαθ’ ο…το έμαθ’ όλο το χωριό.
Μα είχε του ήλιου τη χάρη
Και τη λάμψη απ’ το φεγγάρι.

Και στην πλατεί…και στην πλατεία σαν περνώ,
Σταμάτα ή…σταμάτα ήλιε να στο ‘πω.
Οι λεβέντες με καμάρι,
Λένε μπράβο παλικάρι.

Δυο μαύρα μα…δυο μαύρα μάτια αγαπώ,
Σταμάτα η…σταμάτα ήλιε να στο ‘πω.
Είχε του ήλιου τη χάρη,
Και τη λάμψη απ’ το φεγγάρι.

186. ΤΗΣ ΜΑΥΡΗΣ ΚΟΤΑΣ ΤΑ ΦΤΕΡΑ

(Συρτός)

Της μαύρης κο.. κότα μου,
Της μαύρης κότας τα φτερά.
Της μαύρης κότας τα φτερά,
Θα τα κάνω φορεσιά.

Θα τα βάλω.. κότα μου,
Θα τα βάλω να περάσω.
Θα τα βάλω να περάσω,
Την καρδούλα σου να κάψω.

-Μην περά… κότα μου,
Μην περάσεις από ‘δω.
Μην περάσεις από ‘δω,
Να μην γίνει φονικό.

-Θα περά… κότα μου,
Θα περάσω, θα περάσω.
Θα περάσω, θα περάσω,
Και δεν θα λογαριάσω.

187. ΤΟ ‘ΠΙΕ Η ΒΑΣΙΛΩ ΤΟ ΚΡΑΣΙ

(Συρτός)

Το ‘πιε καλέ, το ‘πιε,
Η Βασίλω το κρασί.
Το κρασί με το κανάτι,
Κοντυλένια και γεμάτη.

Το ‘πιε καλέ, το πιε,
Και δεν το πλήρωσε.
Όπως το πληρώνουν όλοι,
Κοντυλένια και γεμάτη.

Στην Α... καλέ, στην Α...ραπιά,
Ήθελα να πά(ω).
Για να πάρω έναν Αράπη,
Κοντηλένια και γεμάτη.

Να κα...καλέ, να κάθομαι,
Να τον ερωτώ.
Το πως πιάνεται η αγάπη,
Κοντηλένια και γεμάτη.

Από....καλέ, από...τα μάτια,
Πιάνεται.
Και στα χείλη κατέβαίνει,
Για σου μικροπαντρεμένη.

Κι από...καλέ, κι από τα χείλη,
Στην καρδιά.
Εκεί ριζώνει και δεν βγαίνει,
Για σου μικροπαντρεμένη.

188. ΠΕΝΤΕ ΗΜΕΡΟΥΛΕΣ ΣΗΜΕΡΑ

(Συρτός)

Πέντε αμάν, πέντε, πέντε,
Ημερούλες σήμερα.
Πέντε ημερούλες σήμερα,
Κι όπου αγαπάει δεν βλέπει.

Η αγα.. αμάν, η αγα...
Η αγάπη μου δεν ειν’ εδώ.
Η αγάπη μου δεν ειν’ εδώ,
Κι εγώ τίνος τα λέω.

Στο Με...αμάν, στο Με...
Στο Μεσολόγγι ένας χορός.
Στο Μεσολόγγι ένας χορός,
Κι όλο μπροστά χορεύει.

Με δυο αμάν, με δυο,
Με δυο μαντήλια στο λαιμό.
Με δυο μαντήλια στο λαιμό,
Με τέσσερα στα χέρια.

Με το αμάν, με το...με το,
Με το μαντήλι νόημα.
Με το μαντήλι νόημα,
Και με τα χείλη λέει.

-Να ‘ναι αμάν, να ‘ναι,
Να ‘ναι μακριά η Αράχωβα.
Να ‘ναι μακριά η Αράχωβα,
Από τον Άγιο Πέτρο.

189. ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ, ΜΑΡΓΑΡΩ

(Συρτός)

Μάνα στα περιβόλια μας,
Γειά σου Μαργαρίτα, γειά σου Μαργαρώ.
Και στις αμυγδαλιές μας,
Γειά σου Μαργαρίτα μου γλυκιά.

Εκεί καθόμουν κι έραβα,
Γειά σου Μαργαρίτα, γειά σου Μαργαρώ.
Και κένταγα μαντίλι,
Γειά σου Μαργαρίτα μου γλυκιά.

Εκεί περάσαν τρεις αϊτοί,
Γειά σου Μαργαρίτα, γειά σου Μαργαρώ.
Κι οι τρεις καλοί λεβέντες.
Γειά σου Μαργαρίτα μου γλυκιά.

Ο ένας με μήλο με βαρεί,
Γειά σου Μαργαρίτα, γειά σου.
Κι ο άλλος με πορτοκάλι,
Γειά σου Μαργαρίτα μου γλυκιά.

Κι ο τρίτος ο καλύτερος,
Γειά σου Μαργαρίτα, γειά σου Μαργαρώ.
Μου δίνει δαχτυλίδι,
Γειά σου Μαργαρίτα μου γλυκιά.

Μάνα το μήλο το ‘φαγα,
Γειά σου Μαργαρίτα, γειά σου Μαργαρώ.
Το πορτοκάλι το ‘χω,
Γειά σου Μαργαρίτα μου γλυκιά.

Το δαχτυλίδι το φορώ,
Γειά σου Μαργαρίτα, γειά σου Μαργαρώ.
Στ’ αριστερό μου χέρι,
Γειά σου Μαργαρίτα μου γλυκιά.

190. Η ΘΗΒΑ ΕΧΕΙ ΟΜΟΡΦΕΣ

(Συρτός)

Η Θήβα έχει όμορφες,
Η Λειβαδιά αφράτες.
Ο Βόλος και η Λάρισα,
Ξανθιές γαλανομάτες.

Στη Ρούμελη και στο Μωριά,
Έχει κορίτσια λεβεντιά.
Χιώτισσες και Μυτιληνιές,
Σαμιώτισσες, μελαχρινές.

191. ΤΟ ΛΕΝ' ΟΙ ΚΟΥΚΟΙ ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ

(Συρτός)

Το λεν' μάνα μ', το λεν, το λεν',
Οι κούκοι στα βουνά.
Το λεν' οι κούκοι στα βουνά,
Κι οι πέρδικες στα πλάγια...
Κι οι πέρδικες στα πλάγια.

Το λέει, μάνα μ' το λέει, το λέει,
Κι ο πετροκότσυφας.
Το λέει κι ο πετροκότσυφας
Μέσα από τη φωλιά του...
Μέσα από τη φωλιά του.

192. ΒΑΡΑΝΕ ΤΑ ΒΙΟΛΙΑ

(Συρτός)

Βαράνε τα βιολιά τα όργανα μωρέ!
Νταούλια και κλαρίνα.
Παντρεύεται ο Μήτρος μας,
Και παίρνει τη Μαρίνα.

Σφάζουν αρνιά ολόπαχα μωρέ!
Στη σούβλα τα γυρίζουν.
Κάθε τραγούδι και χορός,
Κι αρχίζουν μα σφυρίζουν.

Σούρνει η Μαρίνα το χορό, μωρέ!
Κι ο Μήτρος το μαντήλι.
Και καμαρώνουν οι συγγενείς,
Χειροκροτούν οι φίλοι.

Σε μια στιγμή σηκώνονται μωρέ!
Χρυσή ευχή να δώσουν.
Ο Μήτρος κι η Μαρίνα μας,
Να ζήσουν να στεριώσουν... να ζήσουν να γεράσουν

Ντρούμου ντρουμ, ντρούμου, ντρουμ,
Βαράνε τα νταούλια.
Τραλαλά, λα, λα, λα, λα,
Βαρούν και τα κλαρίνα.

Ο Μήτρος κι Μαρίνα μας,
Να ζήσουν να στεριώσουν.
Ο Μήτρος κι Μαρίνα μας,
Να ζήσουν να γεράσουν.

193. ΤΙ ΕΧΕΙΣ ΚΑΗΜΕΝΕ ΠΛΑΤΑΝΕ

(Συρτός)

Τι έχεις καημένε πλάτανε,
Που στέκεις μαραμένος,
Μέρα και νυ...και νύχτα στο νερό.
Αμάν, μέρα και νυ...και νύχτα στο νερό.

Μέρα και νύχτα στο νερό,
Και πάλι μαραμένος,
Μην ειν' τα φυ... τα φύλλα σου δασιά,
Αμάν, μην ειν' τα φυ...τα φύλλα σου δασιά.

Μην ειν' τα φύλλα σου δασιά,
Και τα νερά σου κρύα,
Δεν ειν' τα φυ... τα φύλλα μου δασιά,
Αμάν, δεν ειν' τα φυ...τα φύλλα μου δασιά.

Δεν ειν' τα φύλλα μου δασιά,
Και τα νερά μου κρύα,
Αλή Πασάς, Πασάς επέρασε,
Αμάν, Αλή Πασάς...Πασάς επέρασε.

Αλή Πασάς επέρασε,
Με όλο του τ' ασκέρι,
Κι όλοι στον ι... στον ίσκιο κάθισαν,
Αμάν, κι όλοι στον ι...στον ίσκιο κάθισαν.

Κι όλοι στον ίσκιο κάθισαν,
Ήπιαν και το νερό μου,
Κι όλοι σημά...σημάδι μ' έβαλαν,
Αμάν, κι όλοι σημά...σημάδι μ' έβαλαν.

194. ΣΤΟΝ ΠΛΑΤΑΝΟ ΜΕΣ ΤΙΣ ΔΡΟΣΙΕΣ

(Τσάμικος)

Ώρε, στον πλάτανο, στον πλάτανο,
Με τις δροσιές, Ζαχαρούλα.
Αηδόνια κελαηδούνε,
Ζευγάρι να γινούμε.

Ώρε, κι εμείς οι δυο, κι εμείς οι δυο,
Χαθήκαμε Ζαχαρούλα.
Και που θ' ανταμωθούμε,
Τον πόνο μας να 'πούμε.

Ώρε, και το βραδάκι, και το βραδάκι,
Καρτερώ, Ζαχαρούλα.
Στο ρέμα να κρυφτούμε,
Γλυκά να φιληθούμε.

195. ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΚΙΑ ΟΜΟΡΦΑ

(Συρτός)

Περιστεράκια όμορφα
Στον κόσμο γυρισμένα.
Φέρτε μου την αγάπη μου,
Που βρίσκεται στα ξένα.

Μικρή Μαριώ μου σ' αγαπώ,
Εσένα πάντα λαχταρώ.
Έλα ξανά στην αγκαλιά μου,
Γιατί μαραίνεται η καρδιά μου.

196. ΧΤΕΣ ΤΟ ΒΡΑΔΥ ΒΑΓΓΕΛΙΤΣΑ ΜΟΥ

(Συρτός)

Χτες το βράδυ, Βαγγελίτσα μου
Χτες το βράδυ στ' όνειρό μου.
Χτες το βράδυ στ' όνειρό μου,
Είχες πέσει στο πλευρό μου.

Νυφικά, Βαγγελίτσα μου,
Νυφικά ήσουν ντυμένη.
Νυφικά ήσουν ντυμένη,
Σαν Νεράιδα στολισμένη.

Και ξυπνώ, Βαγγελίτσα μου,
Και ξυπνώ και δεν σε βρίσκω.
Και ξυπνώ και δεν σε βρίσκω,
Μου 'ρχεται ν' αυτοκτονήσω.

197. ΕΚΑΤΟΝ ΕΙΚΟΣΙ ΠΑΙΔΙΑ

(Τσάμικος)

Εκατόν ει...λέει, εκατόν ει...
Εκατόν είκοσι παιδιά.
Ώρε! εκατόν είκοσι παιδιά,
Μέσα στο χάνι της Γραβιάς.

Εχορεύαν τα καημένα,
Μες στο αίμα βουτηγμένα.

Τ' Ανδρούτσου ο γιος, λέει,
Τ΄ Ανδρούτσου ο γιος.
Ώρε! τ' Ανδρούτσου ο γιος
Χορεύει εμπρός, μέσα στ' ασήμι βουτηχτός.

Εχορεύαν τα καημένα,
Μες στο αίμα βουτηγμένα.

Με μιας αστρά...λέει με μιας αστρά.
Με μιας αστράφτει και βροντά.
Ώρε! με μιας αστράφτει και βροντά,
Γεια σας χαρά σας βρε παιδιά.

Αχ, και έγινε σκοτάδι
Από το πρωί ως το βράδι.

198. ΚΟΙΜΗΣΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΗΓΓΕΙΛΑ

(Νανούρισμα)

Κοιμήσου και παρήγγειλα,
Στην πόλη τα προικιά σου.
Στη Βενετιά τα ρούχα σου,
Και τα κοσμήματά σου.

Νάνι, νάνι το μικρό μου,
Νάνι, νάνι το καλό μου.

Κοιμήσου και παρήγγειλα,
Στην πόλη τα προικιά σου.
Στα Γιάννενα τ' ασημικά,
Και τα χαλκώματά σου.

Νάνι, νάνι το μωρό μου,
Νάνι, νάνι το μικρό μου.

Ύπνε που παίρνεις τα παιδιά,
Πάρε και το δικό μου.
Μικρό, μικρό σου το έδωσα,
Μεγάλο να το φέρεις.

Νάνι, νάνι το μωρό μου,
Νάνι, νάνι το χρυσό μου.

199. ΤΡΕΙΣ ΑΝΤΡΙΩΜΕΝΟΙ

(Συρτός)

Τρεις αντρειωμένοι βούλισαν,
Μαργαριταρένια μου.
Μαργαριταριάς κλωνάρι,
Για να βγουν από τον Άδη.

Ένας το Μάη θέλα βγει,
Μαργαριταρένια μου.
Μαργαριταριάς κλωνάρι,
Κι ο άλλος τον Αλωνάρι.

Κι ο Δήμος του Αϊ Δημητριού,
Μαργαριταρένια μου.
Που ανοίγουν τα βαγένια,
Κι οι μπεκρήδες έχουν έννοια.

Μια νιο νυφούλα τ' άκουσε,
Μαργαριταρένια μου.
Μαργαριταριάς κλωνάρι,
Που θα βγουν από τον Άδη.

-Πάρτε κι εμέ λεβέντες μου,
Μαργαριταρένια μου.
Μαργαριταριάς κλωνάρι,
Για να βγούμε απ' τον Άδη.

-Κόρη βροντούν τ' ασήμια σου,
Μαργαριταρένια μου.
Μαργαριταριάς κλωνάρι,
Και θα μας ακούσουν κι άλλοι.

Τρίζουν τα σκαρπίνια σου,
Μαργαριταρένια μου.
Μαργαριταριάς κλωνάρι,
Και θα μας ακούσουν κι άλλοι,

-Εγώ τ' ασήμια τα πετώ,
Μαργαριταρένια μου.
Τα σκαρπίνια δεν θα πάρω,
Να γλυτώσω από το Χάρο.

200. ΠΑΙΔΙΑ ΓΙΑΤΙ ΕΙΣΤΕ ΑΝΑΛΑΓΑ

(Τσάμικος)

Παιδιά μ' γιατί, είστε, μωρέ παιδιά
Παιδιά μ' γιατί εισ' ανάλλαγα,
Τα κακόμοιρα.
Ωρέ! παιδιά καημένα,
Γιατί είστε λερωμένα.

Είμαστε από, μωρέ παιδιά,
Είμαστε από τον πόλεμο,
Τα κακόμοιρα.
Ωρέ! παιδιά καημένα,
Κι είμαστε λερωμένα.

Όταν θα πάψει μωρέ παιδιά,
Όταν θα πάψει ο πόλεμος,
Τα κακόμοιρα.
Ωρέ! παιδιά καημένα,
Πάψει το τουφεκίδι.

Τότε κι εμείς μωρέ παιδιά,
Τότε κι εμείς θ' αλλάξουμε,
Τα κακόμοιρα.
Ωρέ! παιδιά καημένα,
Θα λαμπροφορεθούμε.

201. ΞΕΝΕ ΠΟΥ ΕΙΣΕ ΣΤΗΝ ΞΕΝΙΤΕΙΑ

(Συρτός)

Ξένε που είσαι στην ξενιτιά.
Τι να είχα τι να σου 'στελνα.

Τι να είχα να σου στείλω,
Ένα ζαχαρένιο μήλο.

Να στείλω μήλο σέπεται,
Η αγάπη μου δεν έρχεται.
Το κυδώνι μαραγκιάζει,
Κι αγάπη αναστενάζει.

Σταφύλι ξερογιάζεται,
Η αγάπη αρραβωνιάζεται.
Το τριαντάφυλλο μαδιέται,
Κι η αγάπη λησμονιέται.

Να στείλω και το δάκρυ μου,
Σ' ένα χρυσό μαντήλι.
Το δάκρυ είναι καυτερό,
Και καίει το μαντήλι.

202. ΜΕΣ' ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ ΤΑ ΒΟΥΝΑ

(Συρτός)

Μες της Ηπει...Ελληνόπουλα,
Μες της Ηπείρου τα βουνά.
Μες της Ηπείρου τα βουνά,
Στο Τεπελένι πέρα.

Στου Λογγαρά, Ελληνόπουλα,
Στου Λογγαρά το ύψωμα.
Στου Λογγαρά το ύψωμα,
Καθόμουνα μια μέρα.

Κι αγνάντευα, Ελληνόπουλα,
Κι αγνάντευα τον πόλεμο.
Κι αγνάντευα τον πόλεμο,
Που 'καναν οι τσολιάδες.

Και κυνηγώ...Ελληνόπουλα,
Και κυνηγώντας τον εχθρό.
Και κυνηγώντας τον εχθρό,
Σαν να ήτανε λαγούδη.

Και φεύγοντας, Ελληνόπουλα,
Και φεύγοντας του λέγανε.
Και φεύγοντας του λέγανε,
Λυπητερό τραγούδι.

Σαν να τον φο...Ελληνόπουλα,
Σαν να τον φοβερίζανε.
Σαν να τον φοβερίζανε,
Να ξανά πολεμήσουν.

203. ΣΟΥ ΕΙΠΑ ΜΑΝΑ ΠΑΝΤΡΕΨΕ ΜΕ

(Συρτός)

Σου είπα μα…ντριλίτς παπρίτς παπρά μου
Σου είπα μάνα πάντρεψέ με.
Σου είπα μάνα πάντρεψέ με,
Σπιτό-νοικοκύρεψέ με.

Γέρο α…ντριλίτς παπρίτς παπρά μου,
Γέρο άντρα μη μου δώσεις.
Γέρο άντρα μη μου δώσεις,
Γιατί θα το μετανιώσεις.

Γιατί ο γε…ντριλίτς παπρίτς παπρά μου,
Γιατί ο γέρος τα ‘ξετάζει.
Γιατί ο γέρος τα ‘ξετάζει,
Κάθεται και λογαριάζει.

Που ειν’ τ’ αλε…ντριλίτς παπρίτς παπρά μου,
Που ειν’ τ’ αλεύρι που ειν’ τ’ αλάτι.
Που ειν’ τ’ αλεύρι που ειν’ τ’ αλάτι,
Που ειν’ η κότα η λαθουράτη.

Που ειν’ τ’ αβγά, ντριλίτς παπρίτς παπρά μου,
Που ειν’ τ’ αβγά της εβδομάδας.
Που ειν’ τ’ αβγά της εβδομάδας,
Το περίσσευμα της τάβλας.

204. ΓΙΑ ΜΙΑ ΠΕΡΙΒΟΛΑΡΙΣΑ

(Συρτός)

Το τραγουδούσαν τους δύο στοίχους γρήγορο και τους άλλους δύο αργά και δυνατότερα.

Για μια περι…περιβολαριά,
Για μια περιβολάρισσα.
Για μια περι…βολάρισσα,
Τα νιάτα μου…χαλάλισα.

Να της ποτι…περι…περιβολαριά,
Να της ποτίζω τον ανθό.
Να της ποτί…ζω τον ανθό,
Το δυόσμο το…βασιλικό.

Κι εκεί που τον περι…περιβολαριά,
Κι εκεί που τον επότιζα.
Κι εκεί που τον επότιζα,
Και τον εκορφολόγιζα.

Πέταξε κλω…περι…περιβολαριά,
Πέταξε κλώνους και κλαδιά.
Πέταξε κλώνους και κλαδιά,
Και σκέπασε μια γειτονιά.

Και σκέπασε, περι…περιβολαριά,
Και σκέπασε κι εμένανες.
Και σκέπασε κι εμένανες,
Που μ' είχε η μάνα μου ένανες.

205. ΜΑΝΤΗΛΙ ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟ

(Συρτός)

(Δεν θα μπορούσε να λείπει και το μαντήλι Καλαματιανό).

Μαντήλι Καλαματιανό,
Φοράς στον άσπρο σου λαιμό.
Έλα πουλί μου έλα,
Αν αγαπάς εμένα.

Πες το μάτια μου το ναι,
Δεν θα βρεις άλλον σαν κι εμέ.
Καλαμα…Καλαματιανέ μου αέρα,
Που φυσάς, που φυσάς νύχτα και μέρα.

Εσύ είσαι ένας ήλιος,
Φεγγάρι λαμπερό,
Μου θάμπωσες το φως μου,
Και δεν μπορώ να 'δω.

Της Καλαμάτας το νερό,
Μου 'παν πως έχει βδέλες
Μα γω το εδοκίμασα,
Έχει όμορφες κοπέλες.

Σαν πας στην Καλαμάτα,
Κι έρθεις με το καλό,
Φέρε μ' ένα μαντήλι,
Να δέσω στο λαιμό.

206. ΜΑΡΙΟΡΗ ΤΟΥ ΜΥΛΩΝΑ

(Συρτός)

Μαριορή του μυλωνά,
Μαριορή του μυλωνά.
Μαριορή του μυλωνά,
Χάλασε ο μύλος δεν γυρνά.

Ούτε τρίβει ούτε αλέθει,
Μαριορή μου κάτι έχει….

207. Ο ΜΑΝΟΥΣΟΣ

(Συρτός, το τραγουδούσαν συνήθως στα μαγαζιά του χωριού μας τα βράδια, όταν έπιναν τα ποτηράκια τους καθήμενοι).

Ο Μανούσος, ο Μπιρμπίλης,
Κι ο Ρεσίτ Αγάς, κι ο Ρεσίτ αγάς.
Στο κρασοπουλειό επήγαν,
Για να φαν' να πιούν, για να φαν' να πιούν.

Κει που τρώγαν, ‘κει που πίναν,
Και που τραγουδούν, και που τραγουδούν.
Κάτι πιάσανε να λένε,
Για τις όμορφες, για τις όμορφες.

-Όμορφη γυναίκα που ‘χεις,
Βρε Μανούσο μου, βρε Μανούσο μου.
-Που την είδες που την ξέρεις,
Τ’ είναι αυτά που λες, τ’ είναι αυτά που λές .

-Χτες την είδα στο πηγάδι,
Κι έπιανε νερό, κι έπιανε νερό.
Και της έπεσε η βαρέλα,
Και την σήκωσα, και την σήκωσα.

-Σαν την είδες, σαν την ξέρεις,
Πες μας τη φοράει, πες μας φοράει.
-Άσπρο φερετζέ φορούσε,
Με λευκά κουμπιά, με λευκά κουμπιά.

Φόραγε και στο λαιμό της,
Τα χρυσά φλουριά, τα χρυσά φλουριά.
Και της δίνω το μαντήλι,
Και μου το ‘πλύνε, και μου το’ πλυνε.

Και της είπα κι ένα λόγο,
Και της άρεσε, και της άρεσε.
Κι ο Μανούσος μεθυσμένος,
Πάει την έσφαξε,πάει την έσφαξε...

Κι ύστερα σαν ξεμεθούσε,
Κάθισε έκλεγε, κάθησε έκλεγε..
-Σήκω Πάπια, σήκω Χήνα,
Σήκω κι άλλαξε, σήκω κι άλαξε.

Σήκω βάλε τα καλά σου
Τα νυφιάτικα, τα νυφιάτικα.
Για να πάμε στο παζάρι,
Και στην αγορά, και στην αγορά.

Να μαράνεις παλικάρια,
Κι όλα τα παιδιά, κι όιλα τα παιδιά.
Να μαράνεις τον Μπιρμπίλη,
Που σε ξελόγιασε, που σε ξελόγιασε...

208. Ο ΛΟΥΛΙΟΣ

(Τσάμικος)

Ποιος ειν’ εκείνος που ειν΄ εκεί πέρα,
Λούλιε μου, καημένε Λούλιε.
Λούλιε μου το μανουσάκι,
Τ’ άσπρο σου το βελεσάκι.

Μην ειν’ ο Γιάννης, μην ειν ο Κώστας,
Λούλιε μου καημένε Λούλιε.
Λούλιε μου το μανουσάκι,
Τ’ άσπρο σου το βελεσάκι.

209. Ο ΜΠΟΥΓΙΟΥΡΝΤΗΣ

(Συρτός, σατιρικό)

Ο Μπουγιουρντής,
Ο Μπουγιουρντής ξεκίνησε.
Για να πάει στην Καλαμάτα,
Μπουγιουρντή μου με τη βράκα.

Τρίζει η ανε... τρίζει,
Η ανεμοδούρα του.
Αχ! και κάνει τρίκη τράκα,
Μπουγιουρντή μου με τη βράκα.

Βάζει βαμπα...βάζει,
Βαμπάκι από μπροστά.
Βαμπακόσπορο από πίσω,
Μπουγιουρντή να σε φιλήσω!

Βάζει πρέζα, βάζει,
Πρέζα στη μύτη του.
Και μαντέκα στα μαλλιά του,
Που να ‘χε καεί η καρδιά του.

Καλό ταξι...καλό ταξίδι,
Μπουγιουρντή.
Με τα χρυσά φλουριά σου,
Γεια σου Μπουγιουρντή μου, γεια σου.

210. ΜΠΑΙΝΩ ΜΕΣ’ ΣΤ’ ΑΜΠΕΛΙ

(Συρτός)

Μπαίνω μες στ’ αμπέλι,
Μπαίνω μες στ’ αμπέλι.
Μπαίνω μες στ’ αμπέλι, σαν νοικοκυρά,
Βρε! σαν νοικοκυρά.

Να κι ο νοικοκύρης,
Να κι ο νοικοκύρης.
Να κι ο νοικοκύρης, έρχεται κοντά,
Βρε! έρχεται κοντά.

Έλα νοικοκύρη,
Έλα νοικοκύρη.
Έλα νοικοκύρη, να τρυγήσουμε,
Βρε! να τρυγήσουμε.

Κόκκινα σταφύλια,
Κόκκινα σταφύλια.
Κόκκινα σταφύλια να πατήσουμε,
Βρε! να πατήσουμε.

211. ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΜΥΡΙΖΕΙ ΕΔΩ

(Συρτός)

Βασιλικός, Κοντομαριγώ,
Βασιλικός... μυρίζει εδώ.
Βασιλικός...μυρίζει εδώ,
Κάποια τον ε...τον έχει στο λαιμό.

Τον έχει η α.. Κοντομαριγώ,
Τον έχει η α.. άσπρη και παχιά.
Τον έχει η α.. άσπρη και παχιά,
Περιπλεγμε...πλεγμένο στα μαλλιά.

Κάνει τους νιους, Κοντομαριγώ,
Κάνει τους νιους, νιους και χαίρονται.
Κάνει τους νιους, νιους και χαίρονται,
Τους γέρους και...και τρελαίνονται.

Πήγα κι εγώ, Κοντομαριγώ,
Πήγα κι εγώ.... να μυριστώ.
Πήγα κι εγώ....να μυριστώ,
Φύγε λεβε...λεβέντη μ' από δω.

Μην μου ξεπλε...Κοντομαριγώ.
Μην μου ξεπλέ...ξεις τα μαλλιά.
Μην μου ξεπλέ...ξεις τα μαλλιά,
Και μου λερώ...λερώσεις το γιακά.

Μαλλάκια ειν....Κοντομαριγώ,
Μαλάκια ειν' και πλέκονται.
Μαλάκια ειν' και πλέκονται,
Γιακάς είναι...είναι και πλένεται.

212. ΣΥΜΠΕΘΕΡΙΟ ΞΑΝΑΦΑΝΕ

(Συρτός Σατιρρικός)

Συμπεθεριό, ωχ αμάν, αμαν,
Συμπεθεριό καλέ, ξαναφανε.
Συμπεθεριό ξανάφανε....
Πέντε-έξι οκτώ νομάτοι.

Ξανάφανε, ωχ αμάν, αμάν,
Ξαναφανε καλέ κι κυρ γαμπρός.
Ξαναφανε κι κυρ γαμπρός...
Στο γάιδαρο καβάλα.

Φοράει τσαρου, ωχ αμάν, αμάν
Φοράει τσαρούχια από λαγό.

Φοράει τσαρούχια από λαγό,
Και σκούφια από κουνάβι.

Φοράει κι ένα, ωχ αμάν, αμάν,
Φοράει κι ένα καλέ, μακρύ παλτό.
Φοράει κι ένα μακρύ παλτό,
Του τραγου το τομάρι.

213. ΑΜΠΕΛΙ ΜΟΥ ΠΛΑΤΥΦΥΛΛΟ

(Συρτός)

Αμπέλι μου καλέ, αμπέλι μου,
Αμπέλι μου καλέ, πλατύφυλλο.
Και κοντοκλαδεμένο, μα τη θάλασσα,
Κοντούλα και γεμάτη δεν σ' αντάμωσα.

Για δεν ανθείς καλέ, αμπέλι μου,
Για δεν ανθείς καλέ, για δεν καρπείς.
Σταφύλια γιατί δεν κάνεις, μα τη θάλασσα,
Κοντούλα και γεμάτη δεν σ' αντάμωσα.

Για βάλτε νιους καλέ, για βάλτε νιους,
Για βάλτε νιους καλέ και σκάψτε με.
Γέρους να με κλαδέψουν, μα τη θάλασσα,
Κοντούλα και γεμάτη, δεν σ' αντάμωσα.

Φέρτε κορι...καλέ, αμπέλι μου,
Φέρτε κορίτσια καλέ, ανύπαντρα.
Να με κορφοκοπίσουν, μα τη θάλασσα,
Κοντούλα και γεμάτη δεν σ' αντάμωσα.

214. ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΝ ΘΕΛΤΕ ΛΕΒΕΝΤΙΑ

(Τσάμικος)

Παιδιά σαν θέλ(ε)τε λεβεντιά,
Και κλέφτες να γενείτε.
Εμένα να...γεια σας παιδιά,
Εμένα να ρωτήσετε.

Εμένα να ρωτήσετε,
Πως τα περνούν οι κλέφτες.
Δώδεκα χρο...γεια σας παιδιά,
Δώδεκα χρόνους έκανα.

Δώδεκα χρόνους έκανα,
Στους κλέφτες καπετάνιος.
Ζεστό ψωμί...γεια σας παιδιά,
Ζεστό ψωμί δεν έφαγα.

Ζεστό ψωμί δεν έφαγα,
Γλυκό κρασί δεν ήπια.
Τον ύπνο δεν...γεια σας παιδιά,
Τον ύπνο δεν τον χόρτασα.

Τον ύπνο δεν τον χόρτασα,
Τα πρωϊνά του Μάη.
Το χέρι μου, γεια σας παιδιά,
Το χέρι μου προσκέφαλο.

Το χέρι μου μωρέ παιδιά,
Το χέρι μου προσκέφαλο.
Το χέρι μου προσκέφαλο,
Και το σπαθί μου στρώμα.

Και το καρυο...γεια σας παιδιά,
Και το καρυοφυλάκι μου.
Και το καρυοφυλάκι μου,
Κορίτσι αγκαλιασμένο...

215. ΜΕ ΠΗΡΕ ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ

(Συρτός)

Με πήρε το ποτάμι,
Με πήρε ο ποταμός.
Βγάλτα τα μαύρα βγάλτα, Ρινιώ μου,
Τι μ' έφαγε ο καημός.

Τα μαύρα δεν τα βγάζω,
Γιατί μου μοιάζουνε,
Είμαι κοντούλα, άσπρη παχιούλα,
Και μου ταιριάζουνε.

Στη σκάλα που ανεβαίνεις,
Ν' ανέβαινα κι εγώ.
Σε κάθε σκαλοπάτι, Ρινιώ μου,
Να σε γλυκοφιλώ.

Στη σκάλα που ανεβαίνεις,
Και στα σκαλώματα.
Τρίζουν τα τακουνάκια, Ρινιώ μου,
Με τα καμώματα.

Στη σκάλα που ανεβαίνεις,
Έπεσε η κάλτσα σου.
Κι έσκυψες να τη δέσεις, Ρινιώ μου,
Κι είδα τη γάμπα σου.

216. ΝΤΥΣΟΥ ΣΤΟΛΙΣΟΥ ΛΥΓΕΡΗ

(Συρτός)

Ντύσου στολίσου λυγερή,
Ντύσου στολίσου κόρη.
Αμάν! για να φανείς προς το γαμπρό,
Κήπος και περιβόλι.

Άσπρη είσαι κι άσπρη φαίνεσαι,
Κι άσπρη ειν' η φορεσιά σου.
Αμάν! κι άσπρα λουλούδια φύτρωσαν,
Κόρη στο φόρεμά σου.

Πύργος, είσαι κρυστάλλινος,
Μπαούλο με σετζέφια. (*στολίδια, σκαλίσματα)*
Αμάν! εσύ είσαι η ομορφότερη,
Απ' όλα σου τ' αδέρφια.

217. ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΕΙΠΕΣ ΤΑ 'ΜΑΘΑ

(Συρτός)

Τα μάραθα, τα μάραθα,
Τα λόγια που είπες τα 'μάθα.
Βρε γοργό μου χελιδόνι ,
Πέσε μου ποιος σε μαλώνει.

Τα μάραθα στις μαραθιές,
Τα λόγια σου στις γειτονιές.
Βρε γοργό μου χελιδόνι,
Πέσε μου ποιος σε μαλώνει.

Έλα να πάμε 'κει που λες,
Που φτιάχνουν τα πουλιά φωλιές.
Βρε γοργό μου χελιδόνι,
Πέσε μου ποιος σε μαλώνει.

218. ΔΙΚΟ ΣΟΥ ΗΤΑΝ ΤΟ ΦΤΑΙΞΙΜΟ

(Συρτός)

-Δικό σου ήταν μωρ' Αργυρούλα μου,
Δικό σου ήταν, ήταν το φταίξιμο.
Ώρε! δικό σου ήταν, ήταν το φταίξιμο,
Και το μεγα...μεγάλο μπλέξιμο.

Που ήρθα και μωρ' Αργυρούλα μου,
Που ήρθα και, βρε και δεν άνοιξες.
Εχτές αργά το βράδυ μα τη θάλασσα,
Πως το 'πάθα ο δόλιος και σ' αγάπησα.

-Δεν το 'ξέρα καλέ, δεν το 'ξέρα,
Δεν το 'ξέρα καλέ λεβέντη μου.
Πως ήταν η αφεντιά σου μα τη θάλασσα,
Πως το 'πάθα η δόλια και σ' αγάπησα.

Να πεταχτώ καλέ, λεβέντη μου,
Να πεταχτώ καλέ, σαν πέρδικα.
Να 'ρθω στην αγκαλιά σου, μα τη θάλασσα,
Πως το 'πάθα η δόλια και σ' αγάπησα.

219. ΠΟΙΑ ΜΑΝΑ ΕΧΕΙ ΟΜΟΡΦΟ ΓΙΟ

(Συρτός)

Ποια μάνα έχει όμορφο γιο,
Δεν είναι τρόπος να τον δω.
Και ωραίο παλικάρι,
Ποια κοπέλα θα τον πάρει.

Τόνε ζηλεύει η γειτονιά,
Πάν' τα ματάκια που αγαπά.
Τόνε ζηλεύει η ρούγα,
Γεια σου αγάπη μου καινούρια.

Τόνε ζηλεύει η μάνα του,
Τρομάρα και λαχτάρα του.
Άντρα θέλει να τον πάρει,
Και στεφάνι να του βάλει.

Και μια λαμπρή μια Κυριακή,
Αποφασίζει το πει.
Και μια επισημούλα μέρα,
Ντύνεται σαν περιστέρα.

Γιε μικρέ, γιε μου καλέ,
Γιε μου εγώ σε αγαπώ.
Άντρα θέλω να σε πάρω,
Και στεφάνι να σου βάλω.

Μάνα τρελή, μάνα ζουρλή,
Ποια μάνα παίρνει το παιδί.
Και ποιο παιδί τη μάνα,
Για να περπατούν αντάμα...

220. ΤΗΣ ΑΣΠΡΗΣ ΑΣΠΡΑ ΜΟΙΑΖΟΥΝΕ

(Συρτός)

Της άσπρης άσπρα, της άσπρης άσπρα,
Μοιάζουνε, μωρ' Ελενιώ!
Της άσπρης άσπρα μοιάζουνε,
Της γαλανής γαλάζια.

Και της μελα... και της μελαχρινής,
Χρυσά, μωρ' Ελενιώ!
Και της μελαχρινής χρυσά,
Που περπατεί με νάζι.

Για σεν' τα λέω, γι σεν' τα λέω,
Αγάπη μου, μωρ' Ελενιώ!
Για σεν' τα λέω αυτά εδώ,
Που είσαι στο παραθύρι.

221. ΜΗΝ ΤΑ ΜΑΛΩΝΕΙΣ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

(Τσάμικος)

Μην τα μαλώνεις τα παιδιά,
Νταβέλη, μωρέ, Νταβέλη.
Μωρέ, Χρήστο Νταβέλη,
Μην τα βαριά χουγιάζεις.

Τι τα παιδιά είναι ανώριμα,
Νταβέλη, μωρέ, Νταβέλη.
Μωρέ, Χρήστο Νταβέλη,
Ρίχνουν και σε σκοτώνουν.
Κι αν με σκοτώσουν τ' ορφανό,
Νταβέλη, μωρέ, Νταβέλη.
Μωρέ, Χρήστο Νταβέλη,
Ποιόν έχω να με κλάψει.

Εσένα σε κλαιν οι φίλοι σου,
Νταβέλη, μωρέ, Νταβέλη.
Μωρέ, Χρήστο Νταβέλη,
Και οι μπραζέριδές σου.

222. Ο ΒΑΤΟΣ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΟΡΓΗ

(Συρτός)

Ο βάτος καλέ, ο βά...τος,
Έχει την οργή,
Μάνα μου γλυκιά μου μάνα,
Ξερός χλωρός μπερδεύει.

Έτσι καλέ, έτσι,
Μπερδεύτηκα κι εγώ.
Μάνα μου γλυκιά μου μάνα,
Με μια γειτονοπούλα.

-Γειτο... καλέ, γειτόνισσα,
Δαιμόνισσα.
Γειτόνισσα δαιμόνισσα,
Κακιά γειτονοπούλα.

Όπου ήρθα καλέ, όπου ήρθα,
Και δεν μου άνοιξες.
Μάνα μου γλυκιά μου μάνα,
Απ' την παρά πορτούλα.

-Δεν το καλέ, δεν το,
Ήξερα λεβέντη μου.
Μάνα μου γλυκιά μου μάνα,
Πως ήταν η αφεντιά σου.

Να πε... καλέ, να πε... ταχτώ,
Σαν πέρδικα.

Μάνα μου γλυκιά μου μάνα,
Να ‘ρθω στην αγκαλιά σου.

223. Θ΄ΑΦΗΣΩ ΓΕΝΙΑ ΚΑΙ ΜΑΛΛΙΑ

(Συρτός)

Θ’ αφήσω γένια και μαλλιά,
Ωχ! Αμάν! Αμάν!
Αμάν! Για να με λένε γέρο,
Αμάν! Για να με λένε γέρο.

Γλεντάτε νέοι τον ντουνιά,
Ωχ! Αμάν! Αμάν!
Αμάν! Γιατί ο καιρός διαβαίνει,
Αμάν! Γιατί ο καιρός διαβαινει.

Κι όποιος θα μπει παιδιά στη μαύρη γης,
Ωχ! Αμάν! Αμάν!
Αμάν! Πάλι δεν ξανά βγαίνει,
Αμάν! Πάλι δεν ξανα βγαίνει.

224. ΤΑΧΑ ΔΕΝ ΗΜΟΥΝ ΚΙ ΕΓΩ ΝΙΟΣ

(Συρτός)

Τάχα καλέ τάχα, δεν,
Ήμουν κι εγώ νιος.
Δεν ήμουν παλικάρι.

Μήπως καλέ, μήπως,
Και δεν περπάτησα,
Τη νύχτα με φεγγάρι.

225. ΠΟΥ ΗΣΟΥΝ ΠΕΡΔΙΚΑ

(Τσάμικος)

-Που ήσουν πε… μωρέ πέρδικα,
Που ήσουν πέρδικα καημένη;
Που ήσουν πέρδικα καημένη,
Που ήρθες το πρωί βρεγμένη;

- Ήμουνα μωρέ παιδιά,
Ήμουνα μακριά στα πλάγια.
Ήμουνα μακριά στα πλάγια,
Και στα όμορφα λιβάδια.

-Τι έτρωγες, μωρέ, πέρδικα,
Τι έτρωγες μακριά στα πλάγια;
Τι έτρωγες μακριά στα πλάγια,
Και στα όμορφα λιβάδια;

-Έτρωγα, μωρέ παιδιά,
Έτρωγα το Μάη χορτάρι.
Έτρωγα το Μάη χορτάρι,
Και το Θεριστή σιτάρι.

Και τον Α... μωρέ παιδιά,
Και τον Αύγουστο ρωγούλα.
Και τον Αύγουστο ρογούλα,
Και είμαι τόσο ομορφούλα.

226. ΑΠ' ΤΗ ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΜΟΥ ΒΓΑΙΝΩ

(Συρτός)

Απ' τη γει... τη γειτονιά μου βγαίνω,
Στην αγα... στην αγάπη μου πηγαίνω.
Και τη βρη... τη βρήκα λυπημένη,
Και βαριά... βαριά, βαλαντωμένη.

-Τι έχεις κο... κόρη μου και κλαις,
Και σε με... σε μένα δεν το λες;

Μην σε μα... μάλωσε η μαμά σου,
Που περνώ, από τη γειτονιά σου;

-Δεν με μα... μάλωσε η μαμά μου,
Που περνάς από τη γειτονιά μου.
Κλαίω που, είμαι φιλημένη,
Και στα χει... χείλη δαγκωμένη.

227. ΠΟΤΑΜΕ, ΤΖΑΝΕ ΠΟΤΑΜΕ ΜΟΥ

(Συρτός)

Ποταμέ, τζάνε ποταμέ μου,
Ποταμέ, ποταμέ μου όταν γυρίζεις.
Ποταμέ, ποταμέ μου όταν γυρίζεις,
Και βαράς, και βαράς και κυματίζεις.

Πάρε με, τζάνε ποταμέ μου,
Πάρε με, πάρε με στα κύματά σου.
Πάρε με, πάρε με στα κύματά σου,
Στα στριφο... στα στριφογυρίσματά σου.

Να με πας, τζάνε ποταμέ μου,
Να με πας, να με πας κατά τη δύση.
Να με πας, να με πας κατά τη δύση,
Στου Αλή, στου Αλή πασά τη βρύση.

Που 'ρχονται, τζάνε ποταμέ μου,
Που 'ρχονται, που 'ρχονται ξανθές να πλένουν.
Που 'ρχονται, που 'ρχονται ξανθές να πλένουν,
Μαυρομα... μαυρομάτες να λευκαίνουν.

Που 'ρχεται, τζάνε ποταμέ μου,
Που 'ρχεται, που 'ρχεται και μια μικρούλα.
Που 'ρχεται, που 'ρχεται και μια μικρούλα,
Τ' όνομά... τ' όνομά της Δημητρούλα.

228. ΒΟΥΝΑ ΜΗΝ ΚΑΜΑΡΩΝΕΤΕ

(Τσάμικος)

Βουνά μην κα… βουνά,
Μην καμαρώνετε.
Βουνά μην καμαρώνετε,
Μην έχετε καμάρι.

Γιατί, βουνό, γιατί βουνό,
Ήμουνα κι εγώ.
Γιατί βουνό ήμουνα κι εγώ,
Ψηλότερο από τα' άλλα.

Είχα σαρα… είχα σαράντα,
Δυο κορ(υ)φές.
Είχα σαράντα δυο κορ(υ)φές,
Κι εξήντα δυο βρυσούλες.

229. ΓΕΙΡΑΝ ΤΑ ΕΛΑΤΟΚΛΑΡΑ

(Συρτός)

Γείραν καλέ, γείραν
Τα ελατόκλαρα.
Γείρανε από τα χιόνια,
Γοργά μου χελιδόνια.

Κι εμείς καλέ, κι εμείς,
Παιδιά τι κάνουμε.
Μας επήρανε τα χρόνια,
Γοργά μου χελιδόνια.

Ελάτε καλέ, ελά…τε,
Να γλεντήσουμε.
Να μας φύγουνε τα ντέρτια,
Της καρδιάς μας τα σεκλέτια.

Όποιος, καλέ, όποιος,
Όποιος, τα νιάτα γλέντησε.
Όποιος τα νιάτα γλέντησε,
Αυτό μονάχα κέρδισε.

230. ΜΙΑ ΠΕΡΔΙΚΑ ΠΕΝΕΥΤΗΚΕ

(Συρτός)

(Οι δυο δεύτεροι στοίχοι τραγουδιόντουσαν πιο ζωηρά)

Μια πέρδικα, ωχ! Αμάν! Αμάν,
Μια πέρδικα… α παινεύτηκε.
Μια πέρδικα παινεύτηκε,
Σ' ανατολή και δύση.

Πως δεν ευρε… ωχ! Αμάν! Αμάν!
Πως δεν ευρέ…έθει κυνηγός.
Πως δεν ευρέθει κυνηγός.
Για να την κυνηγήσει.

Κι ο κυνηγός, ωχ! Αμάν! Αμάν!
Κι ο κυνηγός...που τα' άκουσε.
Κι ο κυνηγός που τα' άκουσε,
Πολύ του κακοφάνει

Στήνει τα βρο... ωχ! Αμάν! Αμάν!
Στήνει τα βρόχια στα βουνά.

Στήνει τα βρόχια στα βουνά,
Τις ξόβεργες στους κάμπους.

231. ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΕΙΝΑΙ Η ΛΕΒΕΝΤΙΑ

(Τσάμικος)

Ώρε! μια φορά είναι η λεβεντιά,
Άιντε καημένη λεβεντιά.
Νιάτα, δροσιές γεμάτα,
Μια φορά είναι τα νειάτα.

Ώρε! μια φορά περπάτησα,
Άιντε καημένη λεβεντιά.
Νιάτα, δροσιές γεμάτα,
Με μια κοπέλα αντάμα.

Ώρε! να την φιλήσω ντράπηκα,
Άιντε καημένη λεβεντιά.
Νιάτα, δροσιές γεμάτα,
Να της το 'πω φοβόμουν.

232. ΤΩΡΑ ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ

(Τραπεζιού)

Τώρα τα πουλιά...
Τώρα τα χελιδόνια.
Τώρα οι πε...τώρα,
Οι πέρδικες.

Τώρα οι πέρδικες...
Γλυκό λαλούν και λένε.
Ξύπνα αγά... ξύπνα,
Αγάπη μου.

Ξύπνα αγάπη μου,
Ξύπνα γλυκό μου ταίρι.
Τι μας πη... τι μας πήρε,
Η χαραυγή.

233. ΤΙ ΕΧΟΥΝ ΤΗΣ ΜΑΝΗΣ ΤΑ ΒΟΥΝΑ

Τσάμικος)

(Το τραγούδι αυτό το έχω ακούσει σε δυο παραλλαγές)

Ώρε, τι έχουν της Μα... τι έχουν,
Της Μάνης τα βουνά.

Τι έχουν της Μάνης τα βουνά,
Και είναι βουρκωμένα.

Ώρε, μήπως βοριάς,
Μήπως βοριάς τα χτύπησε.
Μήπως βοριάς τα χτύπησε,
Μήπως κακό χαλάζι.

Ώρε, ούτε, ούτε βοριάς,
Ούτε βοριάς τα χτύπησε.
Ούτε βοριάς τα χτύπησε,
Ούτε κακό χαλάζι.

Ώρε, οι κλέφτες κάνουν,
Οι κλέφτες κάνουν πόλεμο.
Οι κλέφτες κάνουν πόλεμο,
Και κυνηγούν τους Τούρκους.

(2η επιλογή)
Ώρε, τι έχουν, τι έχουν,
Της Μάνης τα βουνά μωρ' Αράπη.
Σούφη, καημένε Αράπη,
Και είναι βουρκωμένα.

Ώρε, μήπως βοριάς μήπως,
Βοριάς τα φύσηξε, μωρ' Αράπη.
Σούφη, καημένε Αράπη,
Ούτε κακό χαλάζι.

Ώρε, οι κλέφτες κα... οι κλέφτες,
Κάνουν πόλεμο, μωρ' Αράπη.
Σούφη, καημένε Αράπη,
Και κυνηγούν τους Τούρκους.

234. ΣΤΗΝ ΑΠΑΝΩ ΓΕΙΤΟΝΙΤΣΑ

(Συρτός)
Στην απά... στην απα...
Στην απάνω γειτονίτσα.
Στην απάνω γειτονίτσα,
Αγαπώ μια κοπελίτσα.

Και στην κα... και στην κα...
Και στην κάτω την καημένη.
Και στην κάτω την καημένη,
Αγαπώ μια παντρεμένη.

Το σκυλί, το σκυλί,
Το σκυλί της με γαυγίζει.
Το σκυλί της με γαυγίζει,
Ο άντρας της με φοβερίζει.

Κάνε το, κάνε το,
Κάνε το σκυλί σου ζάπι.
Κάνε το σκυλί σου ζάπι,
Και τον άντρα σου χασάπη.

Να ‘ρχομαι, να ‘ρχομαι,
Να ‘ρχομαι αργά το βράδυ.
Να ‘ρχομαι αργά το βράδυ,
Μέσα στο βαθύ σκοτάδι.

235. ΒΟΥΝΑ ΤΗΣ ΑΛΩΝΙΣΤΑΙΝΑΣ

(Τσάμικος)

-Βουνά της Α... βουνά,
Της Αλωνίσταινας.
Βουνά της Αλωνίσταινας,
Και της απάνω Χρέπας.

Γιατί ειν’ τα χιο... γιατί,
Τα χιόνια σας πολλά.
Γιατί ειν’ τα χιόνια σας πολλά
Και τα νερά σας κρύα.

Μήπως βοριάς, μήπως,
Μήπως βοριάς σας φύσηξε.
Μήπως βοριάς σας φύσηξε,
Μήπως κακός αέρας.

-Ούτε βοριάς ούτε,
Βοριάς μας φύσηξε.
Ούτε βοριάς μας φύσηξε,
Ούτε κακός αέρας.

(Ι)μπραήμ πασάς,
(Ι)μπραήμ πασάς επέρασε.
(Ι)μπραήμ πασάς επέρασε,
Με δέκα οχτώ χιλιάδες.

Και ‘κάψαν τα, και ‘κάψαν,
Τα Μαγούλιανα.
Και ‘κάψαν τα Μαγούλιανα,
‘Κάψαν και τα Λαγκάδια.

236. ΝΑ ΧΑΜΗΛΩΝΑΝ ΤΑ ΒΟΥΝΑ

(Συρτός)

Ώρε! να χαμηλώ... να χαμηλώναν,
Τα βουνά, ωχ! Διπλός καημός.
Να ψήλωναν κι οι κάμποι,
Θάλασσα πλατιά, μαγκούφα ξενιτιά.

Ώρε! να ‘βλέπα την, να ‘βλέπα,
Την αγάπη μου, ωχ! Διπλός καημός.

Που είναι μακριά στα ξένα,
Θάλασσα πλατιά, μαγκούφα ξενιτιά.

Ώρε! σε τι τραπε... σε τι τραπέζια,
Τρώει ψωμί, ωχ! Διπλός καημός.
Σε τι ταβέρνες πίνει,
Θάλασσα πλατιά, μαγκούφα ξενιτιά.

Ώρε! τίνος χερα... τίνος χεράκια,
Τον κερνούν, ωχ! Διπλός καημός.
Και τα δικά μου τρέμουν,
Θάλασσα πλατιά, μαγκούφα ξενιτιά.

Ώρε! τίνος ματά... τίνος ματάκια,
Τον κοιτούν, ωχ! Διπλός καημός.
Και τα δικά μου κλαίνε,
Θάλασσα πλατιά, μαγκούφα ξενητιά.

237. ΣΥΡΕ ΓΚΕΖΕΡΑ ΤΑ ΒΟΥΝΑ

(Συρτός)

Σύρε γκεζέρα, Αριστείδη μου,
Σύρε γκεζέρα μάτια μ' το ντουνιά.
Και τον απάνω κόσμο, Αριστείδη μου,
Και τον απάνω κόσμο τζοβαϊρι μου.

Κι αν εύρεις άλλη, Αριστείδη μου,
Κι αν εύρεις άλλη σαν κι εμένα νες.
Ρίξε και σκότωσέ με Αριστείδη μου,
Ρίξε και σκότωσέ με τζοβαϊρι μου.

238. Ο ΛΙΓΚΟΣ

(Συρτός)

-Μην τον είδατε, τον απαντήσατε,
Το Λύγκο το λεβέντη, τον αρχιληστή,
Γέρο Λύγκο, τον αρχιληστή.

-Χτες τον είδαμε, τον απαντήσαμε,
Σε ενός παπά τη στάνη, τον αρχιληστή,
Γέρο Λύγκο, τον αρχιληστή.

Και τρωγόπιναν και σουβλίζανε,
Αρνιά και γουρνοπούλες, τον κερνούσανε,
Γέρο Λύγκο, τον αρχιληστή.

Τον κερνούσανε, τον τραγουδούσανε,
Πέντε έξι βλαχοπούλες, τον αρχιληστή,
Γέρο Λύγκο, τον αρχιληστή.

239. ΚΩΣΤΑ ΤΑ ΧΙΟΝΙΑ ΛΥΩΣΑΝΕ

(Συρτός)

-Κώστα τα χιο... κι αμάν! Αμάν!
Κώστα τα χιόνια λιώσανε.
Κώστα τα χιόνια λιώσανε,
Κι εμείς δεν ανταμώσαμε.

-Τα χιόνια τα.. κι αμάν! Αμάν!
Τα χιόνια τα 'λιώσε η βροχή.
Τα χιόνια τα 'λιώσε η βροχή,
Κι εσύ κοιμάσαι μοναχή.

-Τα χιόνια τα.. κι αμάν! Αμάν!
Τα χιόνια τα 'λιώσε ο καιρός.
Τα χιόνια τα 'λιώσε ο καιρός,
Κι εσύ κοιμάσαι μοναχός.

240. ΕΝΑΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ ΧΟΡΕΥΕ

(Τσάμικος)

Ώρε! ένας λεβέντης, ένας,
Λεβέντης χόρευε.
Ένας λεβέντης χόρευε,
Σε μαρμαρένιο αλώνι.

Ώρε! κι ο Χάρος τον, κι Χάρος,
Τον αγνάντευε.
Κι ο Χάρος τον αγνάντευε,
Από ψηλή ραχούλα.

-Ώρε! γεια σου χαρά, γεια σου,
Χαρά σου Χάροντα.
Γεια σου χαρά σου Χάροντα,
-Καλώς τον το λεβέντη.

Ώρε! λεβέντη, με... μ' έστειλε,
Ο Θεός.
Λεβέντη, μ' έστειλ' ο Θεός,
Να πάρω την ψυχή σου.

-Ώρε! χωρίς ανά... χωρίς,
Ανάγκη κι αρρωστιά.
Χωρίς ανάγκη κι αρρωστιά,
Ψυχή δεν παραδίνω.

241. ΣΤΟΝ ΑΔΗ ΘΑ ΚΑΤΕΒΩ

(Συρτός)

Στον Άδη θα κατέβω,
Στον Άδη θα κατέβω.
Στον Άδη θα κατέβω,
Και στον παράδεισο. (δις)

Το Χάρο ν' ανταμώσω,
Το Χάρο ν' ανταμώσω.
Το Χάρο ν' ανταμώσω,
Δυο λόγια να του 'πω. (δις)

Χάρε για χάρισέ μου,
Χάρε για χάρισέ μου.
Χάρε για χάρισέ μου,
Σαΐτες κοφτερές. (δις)

Θέλω να σαϊτέψω,
Θέλω να σαϊτέψω.
Θέλω να σαϊτέψω,
Δυο τρεις μελαχρινές. (δις)

242. ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΤΗΣ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ

(Συρτός)
Λουλού... λέει, λουλούδι,
Της Μονεμβασιάς.
Λουλούδι της Μονεμβασιάς,
Και κάστρο της Αθήνας, και κάστρο της Αθήνας.

Και Πα... λέει και Παλαμήδι,
Του Αναπλιού. (Ναύπλιου)
Και Παλαμήδι του Αναπλιού,
Άνοιξε να 'μπω μέσα, άνοιξε να 'μπω μέσα.

Να ιδώ, λέει, να ιδώ τις,
Αναπλιώτησσες.
Να ιδώ τις Αναπλιώτησσες,
Τις Αναπλιωτοπούλες, τις Αναπλιωτοπούλες.

Πως πλε... λέει, πως πλένουν,
Πως λευκαίνουνε.
Πως πλένουν, πως λευκαίνουνε,
Πως μοσχοσαπουνίζουν, πως μοσχοσαπουνίζουν.

Με το... λέει, με το 'να,
Χέρι πλένουνε,
Με το 'να χέρι πλένουνε.
Με τα' άλλο σαπουνίζουν, με τα' άλλο σαπουνίζουν

243. ΠΕΡΑΣΕ ΕΝΑ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

(Συρτός)
-Πέρασε ένα καλοκαίρι
Και δεν μου 'στειλες χαμπέρι.
-Τι χαμπέρι να σου στείλω,
Που 'πιάσες καινούριο φίλο.

-Κι αν τον έπιασα το φίλο,
Φίλος είναι τον αφήνω.

Δεν σ’ αλλάζω εγώ με γρόσια,
Μ’ εκατό και με διακόσια.

Θα σε στήσω κυπαρίσσι,
Μες στη μαρμαρένια βρύση.
Να ‘ρχονται η ξανθές να πλένουν,
Μαυρομάτες να λευκαίνουν.

244. ΜΙΚΡΟ ΠΡΑ(Γ)ΜΑΤΕΥΤΟΠΟΥΛΟ

(Συρτός)

Μικρό πρα(γ)μα…. Παναγούλα μου
Ψυχή μου και, και καρδούλα μου.
Μικρό πρα(γ)ματευτόπουλο,
Έρχεται απ’ την Πόλη.

Φέρνει μουλά… Παναγούλα μου,
Ψυχή μου και, και καρδούλα μου.
Φέρνει μουλάρια δώδεκα,
Και μούλες δέκα πέντε.

Τη μούλα τη… Παναγούλα μου,
Ψυχή μου και, και καρδούλα μου.
Τη μούλα τη γριβή, γριβή,
Έρχεται ο νιος καβάλα.

245. ΚΙΝΗΣΑ ΝΑ ‘ΡΘΩ ΤΟ ΒΡΑΔΥ

(Συρτός)

-Κίνησα να ‘ρθω το βράδυ,
Ρίνα, Κατερίνα μου.
Μ’ έπιασε ψιλή βροχή,
Κατερίνα μου μικρή.

-Ας ερχόσουν κι ας βρεχόσουν,
Ρίνα, Κατερίνα μου,
Κι ας γινόσουνα παπί,
Κατερίνα μου μικρή.

Είχα ρούχα να σ’ αλλάξω,
Ρίνα, Κατερίνα μου.
Πάπλωμα να σκεπαστείς,
Κατερίνα μου να ζεις.

Και κορμάκι ν’ αγκαλιάσεις,
Ρίνα, Κατερίνα μου.
Ώσπου να το βαρεθείς,
Κατερίνα μου να ζεις.

246. ΑΝΤΩΝΗ ΜΟΥ ΤΙ ΣΚΕΦΤΕΣΕ

(Τραπεζιού)

-Αντώνη μου, τι σκέπτεσαι…
Τι ‘σαι συλλογισμένος;

-Παιδιά μου μην με βιάζετε.

Παιδιά μου μην με βιάζετε…
Να σας τ' ομολογήσω,
Εχτές μου 'ρθαν δυο γράμματα.

Εχτές μου 'ρθαν δυο γράμματα…
Και δυο κακά μαντάτα,
Μου πήραν τη γυναίκα μου.

Μου πήραν τη γυναίκα μου…
Και το μοναχογιό μου,
Ο Βεληγκέκας το σκυλί.

ΡΕΦΡΕΝ

Της Γης τα χορταράκια, τα μαγειρεύουνε,
Τα τρων τα κοριτσάκια, παντρειά γυρεύουνε.

247. ΕΝΑΣ ΠΕΥΚΟΣ ΜΕΣ ΤΟΝ ΚΑΜΠΟ

(Συρτός)

(Το τραγουδούσαμε συνήθως στο σχολείο)

Ένας πεύκος μες τον κάμπο,
Ένας πεύκος μες στον κάμπο,
Γέρασε ο φτωχός.

Ζει διακόσια, τόσα χρόνια,
Χρόνια μοναχός.

Πέρασε μεγάλες μπόρες,
Πέρασε μεγάλες μπόρες,
Είδε κεραυνούς.

Κι όμως στέκει πάντα όρθιος,
Όρθιος μοναχός.

Άκουσε τα καρυοφύλλια,
Άκουσε τα καρυοφύλλια,
Είδε αρματολούς.

Ζει διακόσια, τόσα χρόνια,
Χρόνια μοναχός.

248. ΛΑΜΠΕΙ Ο ΗΛΙΟΣ ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ

(Τραπεζιού)

Λάμπει ο η…. ο ήλιος στα βουνά…
Ώρε! λάμπει και στα λαγκάδια,
Λάμπει και στα… και στ' Αρκουδόρεμα.

Λάμπει και στα… και στ' Αρκουδόρεμα….
Ώρε! στο δόλιο Λυποβίσι,
Που κει ειν' οι κλε… οι κλέφτες οι πολλοί.

Που κει ειν' οι κλε... οι κλέφτες οι πολλοί...
Ώρε! οι Κολοκοτρωναίοι,
Που 'χουν τ' αση... τ' ασήμια τα πολλά...

Που 'χουν τα' αση... τ' ασήμια τα πολλά...
Ώρε! τις ασημένιες σπάθες,
Καβάλα παν... βρε παν στην εκκλησιά...

Καβάλα παν... βρε παν στην εκκλησιά....
Ώρε! καβάλα προσκυνάνε,
Καβάλα παι.... παίρνουν αντίδωρο....

Καβάλα παι... παίρνουν αντίδωρο...
Ώρε! απ' του παπά το χέρι,
Γεια σας χαρά... χαρά σας κλεφτουριά...

ΡΕΦΡΕΝ

Αέρας τα φυσάει τα πλατανόφυλλα,
Θεός να τα φυλάει τα Ελληνόπουλα.

249. ΤΟ ΦΑΝΤΑΡΑΚΙ

(Συρτός)

Ήμουνα φανταράκι
Και χωροφύλακας...
Και μέσα στο Γιωργίτσι,
Θαλαμοφύλακας.

Το πρώτο μου το σφάλμα,
Ήτανε σοβαρό...
Τραβώ την ξιφολόγχη,
Χτυπώ το Λοχαγό.

Το δεύτερό μου σφάλμα,
Ήτανε πιο βαρύ...
Τραβώ την ξιφολόγχη,
Χτυπώ το Διοικητή.

250. ΓΛΥΚΟΧΑΡΑΖΕΙ Η ΧΑΡΑΥΓΗ

(Το τραγουδούσαν σε κάθε εθνική γιορτή, 25η Μαρτίου και 28η Οκτωβρίου τα παιδιά του σχολείου που πήγαιναν στην Εκκλησία)

(Χορευόταν και Συρτός)

Γλυκοχαράζει η χαραυγή,
Και λάμπει ο ουρανός κι η γη.
Φέρνει την ελευτεριά μας,
Και το τέλος της σκλαβιάς μας.

Στη μάχη στην Τριπολιτσά,
Με τον Πλαπούτα πάει μπροστά.
Των Δερβενακιών τα κάλλη,
Πότε θα ξανά 'ρθουν πάλι.

251. ΣΑΝ ΠΑΣ ΠΟΥΛΙ ΜΟΥ ΣΤΟ ΜΩΡΙΑ

(Τραπεζιού)

Ώρε, σαν πας πουλί μου, στο Μωριά…
Σαν πας στην Άγια Λαύρα.
Χαιρέτα μας… την κλεφτουριά…

Ώρε, χαιρέτα μας, την κλεφτουριά…
Κι αυτόν τον Κατσαντώνη.
Πες του να… κάτσει φρόνημα…

Ώρε, πες του να κάτσει, φρόνημα…
Σιγά ταπεινωμένα.
Δεν είναι ο… περ(υ)σινός καιρός…

Ώρε, δεν είναι ο περ(υ)σινός καιρός…
Κι ο φετινός χειμώνας.
Αλλάξαν τα… καπίτουλα…

Ώρε, αλλάξαν τα καπίτουλα…
Και τα καπετανάτα.
Βγήκαν οι…κλέφτες στα βουνά.

ΡΕΦΡΕΝ

Αέρας τα φυσάει τα πλατανόφυλλα,
Θεός να τα φυλάει τα Ελληνόπουλα.

252. ΣΤΗΣ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ ΤΟ ΚΑΙΡΟ

(Συρτός, σατυρικό, αποκριάτικο)

Στης ακρι…άιντε μπρε!
Στης ακρίβειας τον καιρό.
Στης ακρίβειας τον καιρό,
Επαντρεύτηκα κι εγώ.

Και μου δω…άιντε μπρε!
Και μου δώσαν μια γυναίκα.
Και μου δώσαν μια γυναίκα,
Που ‘τρώγε ‘πίνε για δέκα!

Πρώτη με…άιντε μπρε!
Πρώτη μέρα που την πήρα.
Πρώτη μέρα που την πήρα,
Έφαγε μια προβατίνα!

Και τη δε…άιντε μπρε!
Και τη δεύτερη ‘βδομάδα.
Και τη δεύτερη ‘βδομάδα,
Έφαγε την αγελάδα!

253. ΚΛΕΙΣΑΝ ΟΙ ΣΤΡΑΤΕΣ ΤΟΥ ΜΩΡΙΑ

(Τραπεζιού)

Ώρε! κλείσαν’ οι στρά…τες του Μωριά…
Κλείσαν’ τα μονοπάτια,

Κλαίνε τα χάνια γι άλο…γα…

Ώρε! κλαίνε τα χά…νια γι άλογα…
Και τα τζαμιά γι αγά….δες,
Κλαίει και μια χανούμι…σα.

Ώρε! κλαίει και μια χανούμι…σα,
Για τον μοναχογιό της,
Που ‘χει δυο χρό…νια να τον δει.
ΡΕΦΡΕΝ
Αν είσαι κι αν δεν είσαι, του δήμαρχου παιδί,
Εγώ θα σε φιλήσω κι ας πάω φυλακή.

254. ΘΕΛΩ ΝΑ Σ’ ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΩ

(Συρτός)

Θέλω να σ’ αρραβωνιάσω,
Κουμπα…κουμπαρούλα μου.
Μα που να ‘βρω τα λεφτά,
Κουμπαρούλα μου γλυκιά.

Δέκα λίρες ο αρραβώνας,
Κουμπα…κουμπαρούλα μου.
Κι άλλες είκοσι η παντρειά,
Κουμπαρούλα μου γλυκιά.

Τώρα βγήκε και νέα μόδα,
Κουμπα…κουμπαρούλα μου.
Το φορέματα φαρδιά,
Κουμπαρούλα μου γλυκιά.

255. ΜΑΝΑ ΜΕ ΤΑ ΠΟΛΛΑ ΠΑΙΔΙΑ

(Τραπεζιού)

-Ώρε! Μάνα με τα…μάνα με τα πολλά παιδιά….
Ώρε! Με τους πολλούς λεβέ…ντες,
Για δεν γελούν καλέ, τα χείλη σου…

Ώρε! Για δεν γελούν…για δε γελούν τα χείλη σου….
Ώρε! Δεν χαίρετε η καρδιά…. σου,
-Πως να γελούν καλέ, τα χείλη μου…

Ώρε! Πως να γελούν…πως να γελούν τα χείλη μου…
Ώρε! Να χαίρετ’ η καρδιά… μου,
Τα δυο παιδιά μ’ καλέ, στην ξενιτιά…

Ώρε! Τα δυο παιδιά…τα δυο παιδιά μ’ στην ξενιτιά…
Ώρε! Και τ’ άλλα δυο…στρατιώτες,
Κι εγώ ‘χω μείνει, καλέ μου, μόνη μου….
ΡΕΦΡΕΝ
Της Γης τα χορταράκια τα μαγειρεύουνε,
Τα τρων’ τα κοριτσάκια, παντρειά γυρεύουνε.

256. ΕΚΕΙ ΨΗΛΑ ΣΤΑ ΜΠΑΛΚΟΝΑΚΙΑ

(Συρτός)

Εκεί ψηλά, μάγια μου ‘κανες,
Εκεί ψηλά…ψηλά στα μπαλκονάκια.
Εκεί ψηλά…ψηλά στα μπαλκονάκια,
Κάθονται… δυο κοριτσάκια.

Κι αγναντέ… μάγια μου ‘κανες,
Κι αγναντέ… αγναντεύουν τα καράβια.
Κι αγναντέ…αγναντεύουν τα καράβια,
Που έρχονται… τα παλικάρια.

Που έρχοται…μάγια μου έκανες,
Που έρχονται…από τη Μεσσήνη.
Που έρχονται…από τη Μεσσήνη,
Και μας φε… μας φέρνουν το μπιρσίμι.

Που το βα…μάγια μου έκανες,
Που το βα…το βάζουν παντρεμένες.

Μου το βα…το βάζουν παντρεμένες,
Χήρες και….αρραβωνιασμένες.

Που το βα…μάγια μου έκανες,
Που το βα…το βάζει μια μικρούλα.
Που το βα…το βάζει μια μικρούλα,
Μου ‘χει κα…κάψει την καρδούλα.

257. ΤΟ ΓΙΑΣΕΜΙ ΣΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΣΟΥ

(Συρτός)

Το γιασεμί στην πόρτα σου
Κόρη έχει φυτρώσει.
Να το ποτίζεις ταχτικά,
Να μην σου μαραζώσει.

Να το ποτίζεις ταχτικά,
Να μην σου μαραζώσει.
Το γιασεμί στην πόρτα σου,
Κόρη έχει φυτρώσει.

Είχα έναν πόνο στην καρδιά,
Τώρα έγιναν δυο.
Ζητώ απ’ τα χεράκια σου,
Λίγο νεράκι κρύο.

Ζητώ απ’ τα χεράκια σου,
Λίγο νεράκι κρύο.
Είχα έναν πόνο στην καρδιά,
Τώρα έγιναν δυο.

258. ΠΟΙΟΣ ΑΣΙΚΗΣ ΣΑΝ ΚΙ ΕΜΕΝΑ

(Συρτός)

Ποιος Ασίκης λεβέντης,
Σαν κι εσένα.
Ποιος Ασίκης σαν κι εσένα,
Περπατεί στην αγορά.

Με πιστόλια, καλέ μου,
Δυο στη μέση.
Με πιστόλια δυο στη μέση,
Με γαρύφαλλο στ' αφτί.

-Πες μου Ασίκη, καλέ μου,
Ποια έχεις μάνα.
Πες μου Ασίκη ποια έχεις μάνα,
Κι έχεις τόση ομορφιά.

-Την τριανταφυλλιά, καλέ,
Έχω μάνα.
Την τριανταφυλλιά 'χω μάνα,
Και τη μαντζουράνα θειά.

Το γαρύφαλλο καλέ,
Πατέρα.
Το γαρύφαλλο πατέρα,
Κι έχω τόση ομορφιά.

259. ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΠΟΙΟΣ ΣΕ ΦΙΛΗΣΕ

(Συρτός)

Διαμάντω, ποιος καλέ, σε φίλησε,
Διαμάντω ποιος καλέ, σε φίλησε.
Και σου 'κάνε σημάδι Διαμάντω μου,
Και σου 'κάνε σημάδι Διαμάντω μου.

Με φίλησε εκείνος που αγαπώ,
Με φίλησε εκείνος που αγαπώ.
Και μου 'κάνε σημάδι, λεβέντες μου,
Και μου 'κάνε σημάδι, λεβέντες μου.

Με φίλησε καλέ, κι αρρώστησε,
Με φίλησε καλέ, κι αρρώστησε.
Κοντεύει να πεθάνει μάνα,
Ποιος θα τον γειάνει.

260. ΠΟΥ ΠΑΣ ΑΣΙΚΗ ΜΕΡΜΗΓΚΑ

(Συρτός)

-Που πας Ασίκη, Μέρμηγκα,
Καημένε.
Που πας αρματωμένος.
Με δυο σπαθιά ζωσμένος.

- Αμπέλια είχα στους κορφούς
Ο καημένος.
Και πάω να τα τρυγήσω,
Να τα τσαλαπατήσω.

Τα τρύγησα τα πάτησα,
Ο καημένος.
Και βγάζω τρεις βαρέλες,
Τρεις όμορφες κοπέλες.

Τη μια τη δίνω δεκατιά,
Ο καημένος.
Την άλλη στο βεργάτη,
Να ζεις κόρη περπάτει.

Την Τρίτη την καλλίτερη.
Ο καημένος.
Τη ρίχνω στο βαγένι,
Καλό κρασί να γί(ε)νει.

(Η δεκατιά ήταν φόρος όπου για πολλά χρόνια έδιναν από κάθε παραγωγή στο κράτος το 10%)

261. ΤΙ ΝΑ ΣΕ ΚΑΝΩ ΧΑΪΔΩ ΜΟΥ

(Συρτός)

- Τι να σε κα...σε κάνω, Χάιδω μου.
Τι να σε κάνω Χάιδω μου,
Τι να σε κάνω ο δόλιος...
Τι να σε κάνω ο δόλιος.

Που ‘γω ο δο...ο δόλιος γέρασα.
Που ‘γω ο δόλιος γέρασα,
Κι εσύ παιχνίδια θέλεις...
Κι εσύ παιχνίδια θέλεις.

Θέλεις στην κου...στην κούνια βάλε με.
Θέλεις στην κούνια βάλε με,
Θέλεις στη σαμαρίτσα...
Θέλεις στη σαμαρίτσα.

262. ΠΟΙΑ ΣΚΥΛΑ ΜΑΝΑ ΤΟ ‘ΛΕΓΕ

(Τραπεζιού)

Ώρε! Ποια σκύλα μάνα το ‘λέγε...
Πως δεν πονούν τ’ αδέ...ρφια.
Τ’ αδέρφια σχι...τ’ αδέρφια σχίζουν τα βου...νά.

Ώρε! Τ’ αδέρφια σχίζουν τα βουνά...
Ώσπου ν’ ανταμωθού...νε.
Μα ‘ρθε καιρός... ήρθε καιρός και σμίξανε...

Ώρε! Μα ‘ρθε καιρός και σμίξανε...
Σ’ ένα χρυσό τραπέ...ζι.
Κι ο ένας τον...ένας τον άλλον ερω...τά...

Ώρε! Κι ο ένας τον άλλο ερωτά...
Κι ο ένας τον άλλο λέ...ει.
-Πως τα περνάς...πως τα περνάς βρε αδερφέ...

Ώρε! Πως τα περνάς βρε αδερφέ...
Εκεί στα ξένα που εί...σαι;
-Πως να περνώ...πως να περνάω αδερφέ...

Ώρε! Πως να περνώ βρε αδερφέ...
Εκεί στα μαύρα ξέ...να,
Που έχω πα...που έχω πάντα μονα...ξιά...
ΡΕΦΡΕΝ
Της γης τα χορταράκια τα μαγειρεύουνε,
Τα τρων' τα κοριτσάκια παντρειά γυρεύουνε.

263. ΚΑΤΩ ΣΤΟ ΡΕΜΑ ΣΤΙΣ ΙΤΙΕΣ

(Συρτός)
Κάτω στο ρε... Ρίνα, Ρινάκι μου,
Κάτω στο ρέμα στις ιτιές,
Πλένουν δυο τρεις μελαχρινές.

Και πάρα κα...Ρίνα, Ρινάκι μου
Και πάρα κάτω στο βαθύ,
Πλένει η Ρινούλα μοναχή.

Δεξιά μεριά...Ρίνα, Ρινάκι μου,
Δεξιά μεριά ειν' η πλύστρα της,
Κι αριστερά η χωρίστα της.

Στα παχουλά... Ρίνα, Ρινάκι μου
Στα παχουλά της γόνατα.
Τσοπάνος βόσκει πρόβατα.

Τα σφύριζε...Ρίνα, Ρινάκι μου
Τα σφύριζε τα μάζευε.
Και στο μαντρί τα έβαζε.

Κατά τα ξη... Ρίνα, Ρινάκι μου,
Κατά τα ξημερώματα,
Προγκήξανε τα πρόβατα.

Έβγα Ρίνα...Ρίνα, Ρινάκι μου,
Έβγα Ρινάκι μου να δεις
Και να 'ρθεις πάλι να μας πεις.

Γιατί προγκάν'...Ρίνα, Ρινάκι μου,
Γιατί προγκάν' τα πρόβατα,
Τώρα τα ξημερώματα.

264. ΠΩΣ ΝΑ ΣΕ ΚΑΝΩ ΓΑΛΑΝΗ

(Συρτός)

Πως να, μωρέ, πως να,
Πως να σε κάνω Γαλανή.
Πως να σε κάνω Γαλανή,
Να γίνεις μαυρομάτα.

Στα γο...μωρέ, στα γο,
Στα γόνατα να κάθεσαι.
Στα γόνατα να κάθεσαι,
Να μας κερνάς γεμάτα.

Κέρνα μωρέ, κέρνα.. μας,
Κόρη κέρνα μας.
Κέρνα μας κόρη κέρνα μας,
Γεμάτα τα ποτήρια.

Και στο μωρέ, και στο,
Και στο δικό μου το κρασί.
Και στο δικό μου το κρασί,
Ρίξε σπυρί φαρμάκι.

Φαρμά...μωρέ, φαρμάκι,
Φαρμάκι από τα χείλη σου.
Φαρμάκι από τα χείλη σου,
Κι από τα μάγουλά σου.

265. ΣΑΡΑΝΤΑ ΜΕΡΕΣ ΠΕΡΠΑΤΩ

(Τσάμικος)

Σαράντα με...Πανώρια μου,
Πανώρια και Βητώρια μου.
Σαράντα μέρες περπατώ,
Να βρω παπά πνευματικό.

Κι απάνω στις...Πανώρια μου,
Πανώρια και Βητώρια μου.
Κι απάνω στις σαράντα δυο,
Βρήκα παπά πνευματικό.

Παπά μου εξο...Πανώρια μου,
Πανώρια και Βιτώρια μου.
Παπά μου εξομολόγαμε,
Τα κρίματά μου συγχώρα με.

Τα κρίματα...Πανώρια μου,
Πανώρια και Βητώρια μου.
Τα κρίματά σου είναι βαριά,
Δεν παίρνουνε συγχώρεμα.

266. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥΛΑ ΛΥΓΕΡΗ

(Συρτός)

Παναγιωτου…Αμάν! Αμάν,
Παναγιωτούλα λυγερή.
Παναγιωτούλα λυγερή,
Κατέβα κάτω στην αυλή.

Δεν κατεβαι… Αμάν! Αμάν!
Δεν κατεβαίνω στην αυλή.
Δεν κατεβαίνω στην αυλή,
Τι μ’ έχει η μάνα μ’ ακριβή.

Τι μ’ έχει η μα…Αμάν! Αμάν!
Τι μ’ έχει η μάνα μ’ ακριβή.
Τι μ’ έχει η μάνα μ’ ακριβή,
Πατέρας μ’ ακριβότερη.

Κι απ’ την ακρι…Αμάν! Αμάν!
Κι απ’ την ακρίβεια την πολύ.
Κι απ’ την ακρίβεια την πολύ,
Μου φτιάξαν γυάλινο κλουβί.

Και μέσα με…Αμάν! Αμάν!
Και μέσα με κλειδώσανε.
Και μέσα με κλειδώσανε,
Στην ξενιτιά με δώσανε.

267. ΘΕΛΩ Ν’ ΑΝΕΒΩ ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ

(Τσάμικος)

Θέλω ν’ ανέ…μαυρομάτα μου,
Θέλω ν’ ανέβω στο βουνό.
Θέλω ν’ ανέβω στο βουνό,
Να κάνω φίλο τον αητό.

Για να μου δω…μαυρομάτα μου,
Για να μου δώσει ένα φτερό.
Για να μου δώσει ένα φτερό,
Να περπατώ να κυνηγώ.

Να κυνηγώ…μαυρομάτα μου,
Να κυνηγώ τις όμορφες.
Να κυνηγώ τις όμορφες,
Κι όλες τις μαυρομάτες.

268. ΤΡΕΙΣ ΚΟΠΕΛΕΣ ΛΥΓΕΡΕΣ

(Συρτός)

Τρεις κοπέ…Ωχ! Αμάν!
Τρεις κοπέλες λυγερές.
Τρεις κοπέλες λυγερές,
Παν’ στο δρόμο μοναχές

Κει που ε…Ωχ! Αμάν!
Κει που επηγαίνανε.
Κει που επηγαίνανε,
Η μια στη άλλη λέγανε.

Μωρ’ εδώ…Ωχ! Αμάν!
Μωρ’ εδώ που πάμε εμείς.
Μωρ’ εδώ που πάμε εμείς.
Μήπως έρθει και κανείς.

Και μας ρι…Ωχ! Αμάν!
Και μας ρίξει αβανιά.
Και μας ρίξει αβανιά,
Πως εφίλησε τη μια.

269. ΔΩΔΕΚΑ ΧΡΟΝΟΥΣ ΣΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ

(Συρτός)

Δώδεκα χρό…νους έκανα,
Στης Βουλγαριάς τα μέρη.
Χίλια φλουριά, τραλαλά, λαλά,
Χίλια φλουριά καζάντισα.

Χίλια φλουριά καζάντισα,
Και πεντακόσια γρόσια.
Σε μια βραδιά, τραλαλά, λαλά,
Σε μια βραδιά τα ξόδεψα.

Σε μια βραδιά τα ξόδεψα,
Με μια Βουλγαροπούλα.
Να κοιμηθου…τραλαλά, λαλά,
Να κοιμηθούμε αγκαλιά.

Να κοιμηθούμε αγκαλιά,
Μέσα στο περιβόλι.
Ανάμεσα…τραλαλά, λαλά,
Ανάμεσα σε δυο μηλιές.

Ανάμεσα σε δυο μηλιές,
Σε δυο νεραντζοπούλες.
Να πέφτουν τα…τραλαλά, λαλά,
Να πέφτουν τ’ άνθη επάνω μας.

Να πέφτουν τ’ άνθη επάνω μας,
Τα μήλα στη ποδιά μας.
Κι αυτά τα ρο…τραλαλά, λαλά,
Κι αυτά τα ροδοπέταλα,
Μέσα στην αγκαλιά μας…

270. ΠΗΡΑ ΤΑ ΖΑΓΑΡΑΚΙΑ ΜΟΥ

(Συρτός)

Πήρα τα ζαγαράκια μου,
Μαύρα μου μάτια.
Μαύρα μου μάτια και γλαρά,
Και πάω να κυνηγήσω.

Λαγούς και ελάφια για να βρω,
Μαύρα μου μάτια.
Μαύρα μου μάτια και γλαρά,
Και πάλι να γυρίσω.

Επήγα και τα έριξα,
Μαύρα μου μάτια.
Μαύρα μου μάτια και γλαρά,
Πέρα σε ‘κειν’ τα όρη.

Και βγάλαν τα ζαγάρια μου,
Μαύρα μου μάτια.
Μαύρα μου μάτια και γλαρά,
Μια ζηλεμένη κόρη.

Όπου έπλενε και λεύκαινε,
Μαύρα μου μάτια.
Μαύρα μου μάτια και γλαρά,
Σε μαρμαρένια πλάκα.

271. ΤΡΕΙΣ ΑΔΕΡΦΟΥΛΕΣ ΕΙΜΑΣΤΕ

(Συρτός)

Τρεις αδερφούλες είμαστε,
Γαϊτάνι, γαϊτάνι.
Γαϊτάνι, γαϊτανάκι,
Κι οι τρεις θα παντρευτούμε.

Η μια παίρνει ένα λοχαγό,
Γαϊτάνι, γαϊτάνι.
Γαϊτάνι, γαϊτανάκι,
Κι η άλλη ένα Γυφτάκι.

Κι η Τρίτη η μικρότερη,
Γαϊτάνι, γαϊτάνι.
Γαϊτάνι, γαϊτανάκι,
Παίρνει ένα γεροντάκι.

Στο λοχαγό σφάζουν αρνιά,
Γαϊτάνι, γαϊτάνι.
Γαϊτάνι, γαϊτανάκι,
Στο Γύφτο κοκοράκι.

Στον γέρο τον παλιόγερο,
Γαϊτάνι, γαϊτάνι.

Γαϊτάνι, γαϊτανάκι,
Χυλό στο τηγανάκι.

272. Ο ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

(Συρτός, περπατητός)
Σ' αφήνω γειά... βρε γειά, μανούλα μου,
Σ' αφήνω γειά πατέρα.
Έχετε γειά... βρε γειά, αδερφάκια μου,
Και σεις ξαδερφοπούλες.

Θα φύγω να... βρε να ξενιτευτώ,
Θα πάω μακριά στα ξένα.
Θα φύγω μα...βρε μάνα και μην κλαις,
Και μην πολυλυπιέσαι.

Από τα ξε...τα ξένα όπου βρεθώ,
Μηνύματα θα στέλνω.
Με τη δροσιά... δροσιά της άνοιξης,
Την πάχνη του χειμώνα.

Και με τ' αστε...αστέρια τ' ουρανού,
Και του Μαγιού (Μαΐου) τα ρόδα.
Και θα σου στε...σου στέλνω μάλαμα,
Και θα σου στέλνω ασήμι.

Και θα σου στε...σου στέλνω πράματα,
Που δεν τα συλλογιέσαι.
-Παιδί μου πα...βρε πάαινε στο καλό,
Κι η Παναγιά μαζί σου.

Και η δική...δική μου η ευχή,
Νάναι πάντα μαζί σου.
Να μην σε πια...σε πιάνει βάσκαμα,
Και το κακό το μάτι.

Μην μας ξεχνάς...κι εμάς παιδάκι μου,
Αδέρφια και γονείς σου.
Μην σε πλανε...πλανέψει η ξενιτιά,
Και μας αλησμονήσεις.

-Κάλλιο μανου...μανούλα μου γλυκιά,
Κάλλιο να σκάσω πρώτα.
Παρά να μη...να μη σας θυμηθώ,
Στα έρημα τα ξένα...

273. ΑΠ' ΟΛΑ Τ'ΑΝΘΗ ΤΟΥ ΜΠΑΞΕ

(Συρτός)
Απ' όλα τ' άνθη του μπαξέ,
Μου αρέσουνε τα ία,
Αμάν! Κι απ' όλα τα ονόματα,
Μου αρέσει η Μαρία.

Απ’ όλα τ’ άνθη του μπαξέ,
Μου αρέσουνε τα κρίνα.
Αμάν! Κι απ’ όλα τα ονόματα,
Μου αρέσει η Κατερίνα.

Απ’ όλα τ’ άνθη του μπαξέ,
Μου αρέσει η βιολέτα.
Αμάν! Κι απ’ όλα τα ονόματα,
Μου αρέσει η Νικολέτα.

Απ’ όλα τ’ άνθη το μπαξέ,
Μου αρέσει η μαντζουράνα.
Αμάν! Κι απ’ όλα τα ονόματα,
Μου αρέσει η Ανδριάνα.

Απ’ όλα τ’ άνθη του μπαξέ,
Μου αρέσει η λεβάντα.
Αμάν! Κι απ’ όλα τα ονόματα,
Μου αρέσει η Αλεξάνδρα.

Στο τραγούδι αυτό, ο καθένας έλεγε το όνομα που ήθελε, όπως Αναστασία, Αθανασία, Μαρίνα, Χριστίνα, Κωνσταντίνα και όποιο άλλο θυμόταν ο τραγουδιστής, ή όποιο άνθος εύρισκε ομοιοκαταληξία.

274. ΤΟ ΜΑΘΑΤΕ ΤΙ ΕΓΙΝΕ

(Συρτός)

Το μάθατε, βρε αμάν! Αμάν, Αμάν!
Το μάθατε τι έγινε.
Μες στον Πύργο, μες στ’ αλώνια,
Πέστε το πουλιά κι αηδόνια.

Αγάπησε βρε αμάν! Αμάν, Αμάν!
Αγάπησε ένας λοχαγός.
Δύο πρώτες ξαδερφάδες,
Κακό που ‘πάθαν οι μαύρες.

Τη μια τη λε...βρε αμάν! Αμάν, Αμάν!
Τη μια λέγαν Αθηνά.
Και την άλλη Παναγούλα,
Τι κακό ‘παθε η μαυρούλα.
(Μερικοί, αντί για Αθηνά, έλεγαν Θεωνιά)

Ανάθεμά, κι αμάν! Αμάν, Αμάν!
Ανάθεμά σε λοχαγέ.
Αχ! Κι εσύ επιλοχία,
Δεν αγάπαγες τη μία.

Καλά έκανες, κι αμάν! Αμάν, Αμάν!
Καλά έκανες κι αγάπησες.
Αχ! Κοντά στη γειτονιά σου,
Γεια σου λοχαγέ μου, γεια σου.

Έχεις τον υ...κι αμάν! Αμάν, Αμάν!
Έχεις τον ύπνο διαφορά.
Αχ! Και το φιλί κοντά σου,
Γεια σου λοχαγέ μου, γεια σου.

275. ΣΤ' ΑΝΑΠΛΙΟΥ ΤΟ ΠΑΛΑΜΙΔΙ

(Τσάμικος)

Στ' Αναπλιού, γεια σας παιδιά μου, γεια σας,
Στ' Αναπλιού το Παλαμήδι.
Στ' Αναπλιού το Παλαμήδι,
Εκεί βροντάει το κανονίδι.

Το βροντούν, γεια σας παιδιά μου, γεια σας,
Το βροντούν οι Μοραϊτες.
Το βροντούν οι Μοραϊτες,
Κι όλοι οι βαρυποινίτες.

Το βροντά, γεια σας παιδιά μου, γεια σας,
Το βροντά και μια γυναίκα.
Το βροντά και μια γυναίκα,
Δικασμένη χρόνους δέκα.

Το βροντά, γεια σας παιδιά μου, γεια σας,
Το βροντά και μια δασκάλα.
Το βροντά και μια δασκάλα,
Που 'ναι άσπρη σαν το γάλα.

276. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΞΥΜΕΡΩΝΕ

(Ιδιόμορφος τσάμικος, οι δυο πρώτοι στοίχοι και συρτός γρήγορος οι επόμενοι δυο)

Τρίτη τετά...μωρέ Τάγγαλε,
Τρίτη Τετάρτη θλιβερή. **(Τσάμικος 1)**
Τρίτη Τετά...ρτη θλιβερή,
Πέμπτη μωρέ, Πέμπτη φαρμακωμένη.**(Γρήγορος συρτός 2)**

Παρασκευή, μωρέ Τάγγαλε,
Παρασκευή ξημέρωνε**. (1)**
Παρασκευή... ξημέρωνε,
Π' αχέ μωρέ, π' αχέ μην ξημερώσει. **(2)**

Που πιάσανε, μωρέ Τάγγαλε,
Που πιάσανε τον Τάγγαλο. **(1)**
Που πιάσανε... τον Τάγγαλο,
Και παν' μωρέ, και παν' να τον κρεμάσουν. **(2)**

Χίλιοι τον παν, μωρέ Τάγγαλε,
Χίλιοι τον παν από μπροστά, **(1)**
Χίλιοι τον παν... από μπροστά,
Και δυο μωρέ, και δυο χιλιάδες πίσω. **(2)**

Και μες τη με…μωρέ Τάγγαλε,
Και μες τη μέση ο Τάγγαλος, **(1)**
Και μες τη με…ση ο Τάγγαλος,
Σαν φυ… μωρέ, σαν φύλλο μαραμένο…**(2)**

277. ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

(Τραπεζιού)

-Κορίτσια από τα Γιάννενα….
Κορίτσια από το Σούλι.
Ελάτε μια πιο κοντά,
Κάτι να σας ρωτήσω.

Μην ειν' στρατιώ…μη ειν',
Στρατιώτες στο χωριό…
Μην ειν' στρατιώτες στο χωριό…
Μην ειν' κι ο Βελιγκέκας…

-Ποιος εισ' εσύ…ποιος είσαι,
Εσύ που μας ρωτάς…
Ποιος εισ' εσύ που μας ρωτάς…
Και πρέπει να σου πούμε…

Εγώ είμαι ο Πα…εγώ είμαι
Ο Παύλος ο Μελάς…
Εγώ είμαι ο Παύλος ο Μελάς…
Στον κόσμο ξακουσμένος…

Που 'χω τρομα…που 'χω,
Που 'χω τρομα…
Που 'χω τρομάξει την Τουρκιά…
Κι όλο τους το ντοβλέτι…

ΡΕΦΡΕΝ

Αέρας τα φυσάει, τα πλατανόφυλλα,
Θεός να τα φυλάει τα Ελληνόπουλα

278. ΑΠΟΨΕ ΔΕΝ ΚΟΙΜΗΘΗΚΑ

(Συρτός)

Απόψε δεν κοιμήθηκα,
Πέρδικα μωρέ, πέρδικα.
Πέρδικα, πέρδικά μου,
Και σήμερα νυστάζω.

Γιατί κουβέντιασα πολύ,
Πέρδικα, μωρέ, πέρδικα.
Πέρδικα, πέρδικά μου,
Με μια γειτόνισσά μου.

Είχε τα μάτια σαν ελιές,
Πέρδικα δεν μας το λες.
Πέρδικα, πέρδικά μου,
Τα φρύδια σαν γαϊτάνι.

Τα δυο της πετρομάγουλα,
Πέρδικα, μωρέ, πέρδικα.
Πέρδικα, πέρδικά μου,
Με το βεργκί βαμμένα.

Είχε τα χείλη κόκκινα,
Πέρδικα, μωρέ, πέρδικα.
Πέρδικα, πέρδικά μου,
Με το κραγιόν βαμμένα.

Έσκυψα και τα φίλησα,
Πέρδικα, μωρέ, πέρδικα.
Πέρδικα, πέρδικά μου,
Και βάψαν τα δικά μου.

Σ' εννιά ποτάμια τα έπλυνα,
Πέρδικα, μωρέ, πέρδικα.
Πέρδικα, πέρδικά μου,
Και τα εννιά εβάψαν.

Έβαψε η άκρη του γιαλού,
Πέρδικα μην πας αλλού.
Πέρδικα, πέρδικά μου,
Κι η άκρη του πελάγου(ς).

279. ΠΕΝΤΕ ΔΕΚΑ ΠΑΠΑΔΙΕΣ

(Συρτός)

Πέντε δε...αμάν! Ωχ! Αμάν!
Πέντε δέκα παπαδιές.
Πέντε δέκα παπαδιές,
Κι άλλες τόσες καλογριές.

Πάνε να... αμάν! Ωχ! Αμάν!
Πάνε να θερίσουνε.
Πάνε να θερίσουνε,
Και να κουβαλήσουνε.

'Κει που το...αμάν! Ωχ! Αμάν!
'Κει που το θερίζανε.
'Κει που το θερίζανε,
Και το κουβαλούσανε.

Δίψασε...αμάν! Ωχ! Αμάν!
Δίψασε η 'γουμένισσα.
Δίψασε η 'γουμένισσα.
Και η καπετάνισσα.

Παν' στη βρυ...αμάν! Ωχ! Αμάν!
Παν' στη βρύση για νερό.
Παν' στη βρύση για νερό,
Βρίσκουν το νερό θολό.

Βρύση ποιος... αμάν! Ωχ! Αμάν!
Βρύση ποιος επέρασε.
Βρύση ποιος επέρασε,
Ήπιε και σε θόλωσε. (Και δεν σε ξαστέρωσε).

Ηγούμενος...αμάν! Ωχ! Αμάν!
Ηγούμενος επέρασε.
Ηγούμενος επέρασε,
Ήπιε και με θόλωσε. (Και δεν με ξαστέρωσε).

280. ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΤΑΜΙΑ

(Συρτός)

Αυτή μωρέ, αυτή, αυτή
Την ακροποταμιά.
Αυτή την ακροποταμιά,
Θέλω να βοτανίσω.

Και το μωρέ! Και το, και το,
Κορίτσι του παπά.
Και το κορίτσι του παπά,
Θέλω να το φιλήσω.

Νύχτα μωρέ! Νύχτα, νύχτα ήταν,
Που τη φίλησα.
Νύχτα ήταν που τη φίλησα,
Ποιος ήταν ποιος μας είδε.

Μας ει...μωρέ! Μας ει...μας είδε,
Τ' άστρο της αυγής.
Μας είδε τ' άστρο της αυγής,
Αυγερινός κι η πούλια.

Μας ει...μωρέ! Μας ει...μας είδε,
Το κλεφτόπουλο.
Μας είδε το κλεφτόπουλο,
Που τριγυρνά τις νύχτες.

281. ΧΟΡΤΑΡΑΚΙ ΑΠ' ΤΟ ΛΙΒΑΔΙ

(Συρτός και Τσάμικος)

Το τραγούδι αυτό, τους δυο πρώτους στοίχους τους τραγουδούσαν και τους χόρευαν σε γρήγορο ρυθμό συρτό και τους δυο δεύτερους σε αργό, τσάμικο.

Χορταρά...μωρέ, χορταρά...
Χορταράκι απ' το λιβάδι.(**1 Γρήγορος, συρτός)**
Χορταρά...κι απ' το λιβάδι,
Και νερό... απ΄ το πηγάδι.**(2 Αργός, τσάμικος)**

Στείλανε...μωρέ, στείλανε,
Στείλανε να πάω να φέρω. **(1)**
Στείλανε...να πάω να φέρω,
Και το δρό...μο δεν τον ξέρω. **(2)**

Και στο δρο…μωρέ, και στο δρο…
Και στο δρόμο που πηγαίνω. **(1)**
Και στο δρό…μο που πηγαίνω,
Τρεις κοπέ…λες απανταίνω**. (2)**

Και μου ρη…καλέ, και μου ρη…
Και μου ρήξαν' αβανιά, **(1)**
Και μου ρη…ξαν' αβανιά,
Πως εφί…λησα τη μια.**(2)**

Όρκο μα…μωρέ, όρκο μα…
Όρκο μα την Παναγιά.**(1)**
Όρκο μα… την Παναγιά,
Εγώ δεν φί…λησα καμιά**. (2)**

Μόνο την…μωρέ, μόνο την…
Μόνο την Παπαδοπούλα. **(1)**
Μόνο την Παπα…δοπούλα,
Την εφί…λησα μικρούλα**.(2)**

282. ΣΑΤΥΡΙΚΟ ΑΝΑΜΝΑΜΝΗΣΤΙΚΟ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

(Συρτός στα τρία)

1 Ένα, μάνα μ' ένα, πήρανε κι εμένα.
Στου στρατού την τακτική,
Μάνα μου, μην κλαις πολύ.

2 Δυο, μάνα μ' δυο, και στο πειθαρχείο.
Κάνουμε και φυλακή,
Μάνα μου, μην κλαις πολύ.

3 Τρία, μάνα μ' τρία, και στη θεωρία.
Κάνουμε και τακτική,
Μάνα μου, μην κλαις πολύ.

4 Τέσσερα, μάνα μ΄ τέσσερα, στο στρατό γκεζέρισα.
Το πρωί στο μαγειρείο,
Και το βράδυ πειθαρχείο.

5 Πέντε, μάνα μ' πέντε, έχουμε και λέμε.
Το πρωί στη θεωρία,
Και το βράδυ αγγαρεία.

6 Έξι, μάνα μ' έξι, ο Θεός να με ξεμπλέξει.
Από του στρατού την τάξη,
Μάνα μου, να είμαι εντάξει.

7 Εφτά, μάνα μ' εφτά, στείλε μου λεφτά.
Να πηγαίνω στην ταβέρνα,
Μάνα μου, δεν είναι ψέμα.

8 Οκτώ, μάνα μ' οκτώ, παίρνω και μισθό.
Τρεις δεκάρες την ημέρα,
Μάνα μου, θα μου 'ρθει τρέλα.

9 Εννιά, μάνα μ' εννιά, έχω γυναίκα νεια.
Να προσέχει τα παιδιά,
Όσο εγώ είμαι μακριά.

10 Δέκα, μάνα μ' δέκα, πέσε στη γυναίκα.
Αν τυχόν και μείνει χήρα,
Να μην κλαίει η κακομοίρα...

283. ΞΗΡΟΜΕΡΟ ΚΑΙ ΑΓΡΑΦΑ

(Τσάμικος)

Το τραγουδούσαν συνήθως την 25^{η} Μαρτίου.

Κάτω στου Βάλτου τα χωριά,
Ξηρόμερο και Άγραφα .
Και στα πέντε...βιλαέτια,
Βγείτε δες τε βρε αδέρφια.

Εκεί ειν' οι κλέφτες οι πολλοί,
Όλοι ντυμένοι στο φλουρί.
Κάθονται και... τρων και πίνουν,
Και την Άρτα φοβερίζουν.

Πιάνουν και γράφουν μια γραφή,
Βρίζουν τα γένια του Κατή.
Γράφουνε και στο ...Κομπότι,
Προσκυνούν και το Δεσπότη.

Συλλογισθείτε το καλά,
Γιατί σας καίμε τα χωριά.
Γρήγορα... τ' αρματολίκι,
Γιατί ερχόμαστε σαν λύκοι.

284. ΟΤΑΝ ΠΕΡΝΑΣ ΓΙΑΤΙ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΧΑΜΗΛΩΝΕΙΣ

(Συρτός)

(Το τραγούδι αυτό, το τραγουδούσαν μετά το 1955
Και κάθε στοίχο (2 σειρές) το επαναλάμβαναν).

Όταν περνάς, γιατί, τα μάτια χαμηλώνεις,
Όταν περνάς γιατί, τα μάτια χαμηλώνεις.
Έχεις παράπονο, και δεν το φανερώνεις,
Έχεις παράπονο και δεν το φανερώνεις.

Δεν μου μιλάς, γιατί, δεν θες να μου μιλήσεις,
Δεν μου μιλάς γιατί, δεν θες να μου μιλήσεις.
Ρίξε μου μια ματιά, να με παρηγορήσεις,
Ρίξε μου μια ματιά να με παρηγορήσεις.

285. ΑΛΦΑ ΕΙΝ' ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΓΡΑΜΜΑ

(Συρτός)

Α Α...μωρέ! Άλφα ειν' το πρώτο γράμμα.
Άλφα, ειν' το πρώτο γράμμα,
Για να περπατάμε αντάμα.

Β Βη...μωρέ! Βήτα βέβαια σου λέω.
Βήτα, βέβαια σου λέω,
Μην με τυραννείς και κλαίω.

Γ Γα...μωρέ! Γάμα, γίνομαι κομμάτια.
Γάμα, γίνομαι κομμάτια,
Για τα δυο σου μαύρα μάτια.

Δ Δε...μωρέ! Δέλτα, δεν σου φανερώνω.
Δέλτα, δεν σου φανερώνω,
Της καρδούλας μου τον πόνο.

Ε Ε...μωρέ! Ε...ψιλό μου κυπαρίσσι.
Ε, ψηλό μου, κυπαρίσσι,
Ο βοριάς θα σε λυγίσει.

Ζ Ζη...μωρέ! Ζήτα, με απ' τη μαμά μου.
Ζήτα με, απ' τη μαμά μου,
Μην με δέρνει ο μπαμπάς μου.

Η Η...μωρέ! Ήταν, τυχερό για μένα.
Ήταν τυχερό για μένα,
Που εγνώρισα εσένα.

Θ Θα, μωρέ! Θα σε πάρω απ' τη μαμά σου.
Θα σε πάρω απ' τη μαμά σου,
Μην σε δέρνει ο μπαμπάς σου.

Ι Γιω...μωρέ! Γιώτα, λεν την Παναγιώτα.
Γιώτα λεν' την Παναγιώτα,
Την αγάπαγα από πρώτα.

Κ Κα...μωρέ! Κάπου πρέπει να βρεθούμε.
Κάπου πρέπει να βρεθούμε,
Και γλυκά να φιληθούμε...

286. ΑΥΤΑ ΤΑ ΜΑΥΡΑ ΜΑΤΙΑ

(Συρτός)

-Αυτά τα μαύρα μάτια, αυτά τα μαύρα μάτια,
Αυτά τα μαύρα μάτια, που με κοιτάζουνε.
Αυτά τα μαύρα μάτια, που με κοιτάζουνε,
Χαμήλωσέ τα λίγο, γιατί με σφάζουνε.

-Πως να τα χαμηλώσω, πως να τα χαμηλώσω,
Πως να τα χαμηλώσω, δεν χαμηλώνουνε.

Πως να τα χαμηλώσω, δεν χαμηλώνουνε,
Γιατί έχουνε καρφίτσες, και μ' αγγελώνουνε.

-Δεν θέλω να δουλεύεις, δεν θέλω να δουλεύεις.
Δεν θέλω να δουλεύεις, να βασανίζεσαι,
Δεν θέλω να δουλεύεις, να βασανίζεσαι,
Παρά να τρως να πίνεις, και να στολίζεσαι.

Έβγα στο μπαλκονάκι, έβγα στο μπαλκονάκι,
Έβγα στο μπαλκονάκι, να δεις τι γίνεται.
Έβγα στο μπαλκονάκι να δεις τι γίνεται,
Το αίμα της καρδιάς μου για σένα χύνεται.

Εσύ στο μπαλκονάκι, εσύ στο μπαλκονάκι,
Εσύ στο μπαλκονάκι, εγώ στον καφενέ.
Εσύ στο μπαλκονάκι, κι εγώ στον καφενέ,
Ρίξε μου ένα φραγκάκι, να πιώ έναν καφέ.

287. ΕΙΧΑ ΕΝΑ ΠΕΡΙΒΟΛΑΚΙ

(Συρτός)

Είχα ένα... μάνα μου, μαντζουράνα μου μάνα,
Είχα ένα περιβολάκι.
Είχα ένα περιβολάκι,
Όμορφο και μικρουλάκι.

Είχα γυ...μάνα μου, μαντζουράνα μου, μάνα,
Είχα γύρω, γύρω δάφνες.
Είχα γύρω, γύρω δάφνες,
Και πιο έξω πικροδάφνες.

Και στη με...μάνα μου μαντζουράνα μου, μάνα,
Και στη μέση, μια μηλίτσα.
Και στη μέση, μια μηλίτσα,
Όμορφη σαν μια κουκλίτσα.

Ήταν φο...μάνα μου, μαντζουράνα μου, μάνα,
Ήταν φορτωμένη μήλα.
Ήταν φορτωμένη μήλα,
Κόκκινα και νοστιμούλια.

Πάω κι εγώ...μάνα μου μαντζουράνα μου, μάνα.
Πάω κι εγώ να κόψω μήλο,
Πάω κι εγώ να κόψω μήλο,
Μ' αποκρίνεται το φύλλο.

Τα 'χει αφε...μάνα μου, μαντζουράνα μου, μάνα,
Τα 'χει αφέντης μετρημένα.
Τα 'χει αφέντης μετρημένα,
Κι η κυρά λογαριασμένα.

288. Μ' ΕΚΑΨΕΣ ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ

(Συρτός)

Μ' έκαψες, μ' έκαψες,
Μ' έκαψες γειτόνισσα.
Μ' έκαψες γειτόνισσα,
Κακούργα δολοφόνισσα.

Μ' έκαψε, μ' έκαψε,
Μ' έκαψε η φούστα σου.
Μ' έκαψε η φούστα σου,
Τα νάζια και τα γούστα σου.

Μ' έκαψε, μ' έκαψε,
Μ' έκαψε η τσεμπέρα σου.
Μ' έκαψε η τσεμπέρα σου,
Τα λόγια της μητέρας σου.

Μ' έκαψες, μ' έκαψες,
Μ' έκαψες που να καείς.
Μ' έκαψες που να καείς,
Σαν το κεράκι της Λαμπρής.

289. ΑΠΟ ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΟ ΡΑΔΙΚΙ

(Συρτός)

Το τραγουδούσαν στα μαγαζιά, όταν έπιναν τα ποτηράκια του και έρχονταν στο κέφι.

Από κάτω απ' το ραδίκι, μπρε!
Από κάτω απ' το ραδίκι, μπρε!
Από κάτω απ' το ραδίκι.
Κάθονται δυο πιτσιρίκοι.

Το 'να πόδι επάνω στ' άλλο, μπρε!
Το 'να πόδι επάνω στ' άλλο, μπρε!
Το 'να πόδι επάνω στ' άλλο,
Και φουμάρανε τσιγάρο.

290. ΤΙ ΜΕ ΚΟΙΤΑΤΕ ΑΝΥΠΕΝΤΡΕΣ

(Τσάμικος)

Τι με κοιτα... λέει! Τι με κοιτα...
Τι με κοιτάτε ανύπαντρες.
Τι με κοιτάτε ανύπαντρες,
Κι εσείς κοπέλες ελεύθερες.

Κοιτάτε το...λέει! Κοιτάτε το...
Κοιτάτε το χεράκι μου.
Κοιτάτε το χεράκι μου,
Και το δαχτυλιδάκι μου.

Που 'χει αρραβω...λέει! Που 'χει αρραβω...
Που 'χει αρραβώνα κι είναι χρυσή.
Που 'χει αρραβώνα κι είναι χρυσή,

Φερμένη απ' την Αμερική.

291. ΣΑΝ ΤΗ ΜΑΡΜΑΡΟΚΟΛΩΝΑ

(Συρτός, αργός)

Δεν σου είπα παντρεμένη,
Στο γιαλό μην κατεβείς.
Τι ο γιαλός φέρνει φουρτούνα,
Και σε πάρει και χαθείς.

Βάζω το κορμί μου βάρκα,
Και τα χέρια μου κουπιά.
Και το χρυσομάντηλό μου,
Της βαρκούλας τα πανιά.

Σαν τη μαρμαροκολώνα,
Στέκεις μες την εκκλησιά.
Και μαραίνεις και τρελαίνεις,
Νέους, γέρους και παιδιά.

292. ΟΛΕΣ ΟΙ ΔΑΦΝΕΣ, ΔΑΦΝΕΣ

(Τσάμικος)

Όλες οι Δα...τσατσούλα βγαίνω,
Σε γέλασα και δεν σε παίρνω.
Όλες οι Δάφ...νες, Δάφνες,
Κι όλες οι μαυρο...μάτες.

Όλες φιλί...τσατσούλα βγαίνω,
Σε γέλασα και δεν σε παίρνω.
Όλες φιλί μου...'δώσαν,
Κι όλες το μετανοιώσαν.

Και μια μικρή...τσατσούλα βγαίνω,
Σε γέλασα και δεν σε παίρνω.
Και μια μικρή...Δαφνούλα,
Δάφνη και Δαφνοπούλα.

Λέει δεν θα μου...τσατσούλα βγαίνω,
Σε γέλασα και δεν σε παίρνω.
Λέει δεν θα μου...το δώσει,
Μα δεν θα μου...γλυτώσει...

293. ΠΕΡΙΒΟΛΙ(Ν) ΕΙΧΑ ΠΑΠΙΑ Μ'

(Συρτός)

Περιβόλι είχα, πάπια μ',
Περιβόλι είχα.
Ώρε! περιβόλι είχα,
Νεραντζοσπαρμένο.

Νεραντζοσπαρμένο, πάπια μ'
Νεραντζοσπαρμένο.
Ώρε! Νεραντζοσπαρμένο,

Κι άνθη γεμισμένο.

Κάτω από τ' άνθη, πάπια μ'
Κάτω από τ' άνθη.
Ώρε! Κάτω από τ' άνθη,
Πέρδικα καθόταν.

Πέρδικα καθόταν, πάπια μ'
Πέρδικα καθόταν.
Ώρε! Πέρδικα καθόταν,
Και δροσολογιόταν.

Κι από τη δροσιά της, πάπια μ'
Κι από τη δροσιά της.
Ώρε! Κι από τη δροσιά της,
'Πέσαν τα φτερά της.

'Πέσαν τα φτερά της, πάπια μ'
'Πέσαν τα φτερά της.
Ώρε! 'πέσαν τα φτερά της,
Τα χρυσοπούπουλά της.

294. ΤΗΣ ΓΑΛΑΝΗΣ ΤΟ ΦΟΡΕΜΑ

(Συρτός)

Της γαλανής...της γαλανής,
Το φόρεμα, μωρ' Ελενιώ.
Της γαλανής το φόρεμα,
Της ρούσας το φουστάνι.

'Ξήντα ραφτα...ξήντα ραφτάδες,
Το έραβαν μωρ' Ελενιώ.
'Ξήντα ραφτάδες το έραβαν,
Κι εξήντα μαθητάδες.

Κι ένα μικρό...κι ένα μικρό,
Ραφτόπουλο μωρ' Ελενιώ.
Κι ένα μικρό ραφτόπουλο,
Ράβει και τραγουδάει.

295. ΣΑΝ ΠΗΡΑ ΕΝΑΝ ΑΝΗΦΟΡΟ

(Τσάμικος)

Σαν πήρα έναν... λέει, σαν πήρα έναν,
Σαν πήρα έναν ανήφορο.
Ώρε! Και βγήκα ιδρωμένος,
Πως το 'πάθα ο καημένος.

Πάω τα χαι...λέει, πάω τα χαι..
Πάω τα χαιρετίσματα.
Ώρε! Σε μια μου φιλενάδα,
Που να την κάψει λαύρα.

Πάω και δεν...πάω και δεν...
Πάω και δεν τη βρίσκω εκεί.
Ώρε! Της κρένω δεν μου κρένει,
Στον αργαλειό να υφαίνει.

Κρίνε καλή μου, κρίνε μου,
Που υφαίνεις και ξ(ε)υφαίνεις.
Ώρε! Δυο λόγια μπιστεμένα,
Και μη γελάς με ‘μένα.

296. ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΣΤΡΑ ΤΑ ΕΙΔΑ

(Συρτός)

Όλα τα κάστρα τα είδα, τα περπάτησα.
Τα είδα τα περπάτησα...
Φράγκο Ρου...Φράγκο Ρουμελιώτισσα.

Σαν της Ώριάς το Κάστρο, Κάστρο δεν είδα.
Κάστρο, Κάστρο δεν είδα...
Φράγκο Ρου...Φράγκο Ρουμελιώτισσα.

Μα είχε ασημένιες πόρτες, κι αργυρά κλειδιά.
Κι αργυρά, χρυσά κλειδιά...
Φράγκο Ρου...Φράγκο Ρουμελιώτισσα.

Σαράντα πολεμούνε, να τ’ ανοίξουνε.
Να τ’ ανοι...τ’ ανοίξουνε...
Και να το...και να το πατήσουνε.

Και μια μικρή Τουρκάλα, μιας Ρωμιάς παιδί.
Μιας Ρωμιάς, Ρωμιάς παιδί...
Τουρκοπου...Τουρκοπούλα να γε(ι)νείς.

Βάζει ωριές βαμβάκι, αντίς γκαστριά.
Αντίς, αντίς για γκαστριά...
Τουρκοπου...Τουρκοπούλα και Ρωμιά.

Πάει και χτυπάει την πόρτα και συχνόκλαιγε.
Και συχνο...συχνόκλαιγε...
Έλα ανοι...έλα ανοίχτε μ’ έλεγε.

Ανοίχτε της δόλιας, και της ορφανής.
Και της ο...της ορφανής...
Τουρκοπούλα να γε(ι)νείς.

Γιατί είμαι γκαστρωμένη, και στο μήνα μου.
Και στο μη...στο μήνα μου...
Να ‘χετε το κρίμα μου.

297. ΠΕΡΑΣΑ ΑΠ’ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΣΟΥ

(Συρτός)

- Πέρασα, μωρέ! Πέρασα,

Πέρασα απ’ την πόρτα σου.

Πέρασα απ’ την πόρτα σου,
Κι έγνεθες τη ρόκα σου.

Δαχχτυλι…μωρέ! Δαχτυλι…
Δαχτυλίδι λάμπισε.
Δαχτυλίδι λάμπισε,
Κι η καρδιά μου ράγισε.

Μην σ’ αρρα…μωρέ! Μην σ’ αρρα…
Μην σ’ αρραβωνιάσανε.
Μην σ’ αρραβωνιάσανε,
Μην σε καπαριάσανε.

-Δεν μ’ αρρα…μωρέ! Δεν μ’ αρρα…
Δεν μ’ αρραβωνιάσανε.
Δεν μ’ αρραβωνιάσανε,
Δεν με καπαριάσανε.

Είναι μο…μωρέ! Είναι μο…
Είναι μόδα στο χωριό.
Είναι μόδα στο χωριό,
Δαχτυλίδι να φορώ.

-Δαχτυλι…μωρέ! Δαχτυλι…
Δαχτυλίδι κι αρραβώνα.
Δαχτυλίδι κι αρραβώνα,
Κόρη ανύπαντρη ‘σαι ακόμα.

298. ΣΤΑ ΒΕΡΒΕΝΑ ΔΟΛΙΑΝΑ

(Συρτός)

Αμάν! Στα Βέρβενα, στα Βέρβενα,
Στα Βούρβουρα κυρά μου.
‘Κει στον ωραίο τόπο,
Που μιλάνε με τον τρόπο.

Αμάν! Εκεί ‘ναι τα, εκεί ‘ναι,
Τα γλυκά κρασιά κυρά μου.
Και μεθούν τα παλικάρια,
Μαργαριταριάς κλωνάρια.

299. ΦΟΡΑΣ ΚΑΙΝΟΥΡΙΑ ΦΟΡΕΣΙΑ

(Συρτός)

Φοράς καινού…ρια φορεσιά,
Που σου πηγαίνει τρέλα, βρε Σταυρούλα μου.
Που σου πηγαίνει τρέλα, μοδιστρούλα μου.

Είσαι σαν πας…στην εκκλησιά,
Η πιο όμορφη κοπέλα, βρε Σταυρούλα μου,
Η πιο όμορφη κοπέλα , μοδιστρούλα μου.

Τα παλικάρια του χωριού,
Εσύ θα τα τρελάνεις, βρε Σταυρούλα μου,
Εσύ θα τα τρελάνεις, μοδιστρούλα μου.

300. ΣΑΝ ΠΑΣ ΜΑΛΑΜΩ ΓΙΑ ΝΕΡΟ

(Συρτός)

Σαν πας Μαλα…Μαλάμω μου,
Σαν πας Μαλάμω για νερό.
Σαν πας Μαλάμω για νερό,
Εγώ στη βρύση καρτερώ.

Να σου τσακί…Μαλάμω μου,
Να σου τσακίσω το σταμνί.
Να σου τσακίσω το σταμνί,
Να πας στη μάνα σ' αδειανή.

Κι αν σε ρωτή…Μαλάμω μου,
Κι αν σε ρωτήσει η μάνα σου.
Κι αν σε ρωτήσει η μάνα σου,
Μαλάμω που ειν' η στάμνα σου.

-Μανούλα πα…Μαλάμω μου,
Μανούλα παραπάτησα.
Μανούλα παραπάτησα,
Και 'πέσα και την τσάκισα.

-Δεν είναι πα…Μαλάμω μου,
Δεν είναι παραπάτημα.
Δεν είναι παραπάτημα,
Παρά είναι ανδρός αγκάλιασμα.

301. ΣΤΗ ΖΗΡΙΑ ΒΓΑΙΝΕΙ ΕΝΑΣ ΚΑΠΝΟΣ

(Τσάμικος)

Στη Ζήρια βγαι…στην Ζήρια,
Βγαίνει ένας καπνός.
Στη Ζήρια βγαίνει ένας καπνός,
Μα, τι καπνός να είναι.

Οι Βλάχοι κα…οι Βλάχοι,
Κάνουν μια χαρά.
Οι Βλάχοι κάνουν μια χαρά,
Παντρεύουν τη Σταυρούλα.

Της δίνουν χι…της δίνουν,
Χίλια πρόβατα.
Τις δίνουν χίλια πρόβατα,
Και δυο χιλιάδες γίδια.

302. ΜΗΛΙΤΣΑ ΠΟΥ ΕΙΣΑΙ ΣΤΟ ΓΚΡΕΜΟ

(Συρτός)

Μηλι… βαϊ, μηλι…μηλίτσα,
Που είσαι στο γκρεμό.
Ωχ! Μηλίτσα που είσαι στο γκρεμό,
Τα μήλα φορτωμένη.

Τα μη…βαϊ, τα μη…τα μήλα σου,
Λιμπίζομαι.
Ωχ! Τα μήλα σου λιμπίζομαι,
Μα το γκρεμό φοβάμαι.

Σαν τον βαϊ, σαν τον…σαν τον,
Φοβάσαι το γκρεμό.
Ωχ! Σαν τον φοβάσαι το γκρεμό,
Έλα απ' το μονοπάτι.

Να σε βαΐ, να σε…να σε χορτάσω
Με γλυκά.
Να σε χορτάσω με γλυκά,
Και μυρωδάτα μήλα.

303. ΚΑΙΝΟΥΡΙΑ ΛΟΓΙΑ ΜΟΥ 'ΡΘΑΝΕ

(Τσάμικος)

Καινού…ρια λο…καινούρια λόγια,
Μου 'ρθανε.
Καινούρια λόγια μου 'ρθανε,
Απ' την παλιά μ' αγάπη.

Εγώ 'βρα… κι α…εγώ 'βρα,
Κι αρραβώνιασα.
Εγώ 'βρα κι αρραβώνιασα,
Κι εσύ αν θες παντρέψου.

Αν μ' αγαπάς… αν μ' αγαπάς,
Πουλάκι μου.
Αν μ' αγαπάς πουλάκι μου,
Έλα να στεφανώσεις.

Παίρνω τα… στε…παίρνω,
Τα στέφανα χρυσά.
Παίρνω τα στέφανα χρυσά,
Και τα κεριά ασημένια.

Και τη λαμπα…και τη λα…μπάδα,
Του γαμπρού.
Και τη λαμπάδα του γαμπρού,
Χρυσή μαλαματένια…

304. ΣΤΟΥ ΒΟΡΕΙΑ ΤΟ ΜΠΑΛΚΟΝΑΚΙ

(Συρτός)

Στου βοριά το μπαλκονάκι,
Στου βοριά το μπαλκονάκι.
Στου βοριά το μπαλκονάκι,
Στρώσε μου να κοιμηθώ…
Στρώσε μου να κοιμηθώ.

Στρώσε στρώμα πουπουλένιο,
Στρώσε στρώμα πουπουλένιο.
Στρώσε στρώμα πουπουλένιο,
Πάπλωμα μεταξωτό…
Πάπλωμα μεταξωτό.

Βάλε και για μαξιλάρι,
Βάλε και για μαξιλάρι.
Βάλε και για μαξιλάρι,
Τα χεράκια σου το δυο…
Τα χεράκια σου τα δυο.

305. ΕΝΑ ΠΟΥΛΙ ΑΠ' ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ 306.

(Συρτός)

Ένα πουλί, μάνα μου, μαντζουράνα μου μάνα,
Ένα πουλί απ' το χωριό μας.
Ένα πουλί απ' το χωριό μας,
Φεύγει για κακό δικό μας.

Φεύγει πάει, μάνα μου, μαντζούρανα μου μάνα,
Φεύγει πάει μακριά στα ξένα.
Φεύγει πάει μακριά στα ξένα,
Και αλλοίμονο σε μένα.

Είδα από… μάνα μου, μαντζουράνα μου μάνα,
Είδα απόψε στ' όνειρό μου.
Είδα απόψε στ' όνειρό μου,
Μαύρα μάτια στο πλευρό μου.

Και ξυπνώ, μάνα μου, μαντζουράνα μου μάνα,
Και ξυπνώ και δεν τα βρίσκω.
Και ξυπνώ και δεν τα βρίσκω,
Μου 'ρχεται να αυτοκτονήσω.

306. ΟΛΕΣ ΟΙ ΜΕΛΑΧΡΙΝΕΣ

(Συρτός)

Όλες οι μελαχρινές…
Το μελαχρινάκι μου.
Αχ! Κι όλες οι μαυρομάτες,
Δροσιά είναι γεμάτες.

Όλες τις εφίλησα…
Το μελαχρινάκι μου.
Αχ! Κι όλες θα τις φιλήσω,
Καμία δεν θ’ αφήσω.

Και μια μικρή μια μελαχρινή…
Το μελαχρινάκι μου.
Αχ! Αυτή έχει τη χάρη,
Να δω ποιος θα την πάρει.

Της εζήτησα φιλί,
Το μελαχρινάκι μου.
Αχ! Λέει δεν θα μου το δώσει,
Μα δεν θα το γλυτώσει.

307. ΚΑΛΟΤΥΧΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΒΟΥΝΑ

(Τραπεζιού)

Ώρε! Καλότυχα…είναι τα βουνά…
Καλότυχοι κι κά…μποι.
Που Χάρος δεν…
Που Χάρος δεν τα καρτε…ρεί…

Ώρε! Που Χάρος…δεν τα καρτερεί…
Χάρο δεν περιμέ…νουν.
Μον… καρτερούν…
Μον καρτερούν…την Άνοιξη…

Ώρε! Που καρτερούν…την Άνοιξη,
Τ’ όμορφο καλοκαί..ρι.
Που ‘χει τα φρου…
Που ‘χει τα φρούτα τα πολλά…

ΡΕΦΡΕΝ

Τούτη γης που την πατούμε,
Όλοι μέ…σα θέλα μπούμε.

308. ΛΑΛΑ, Τ’ΑΗΔΟΝΙ ΛΑΛΑ ΤΟ

(Τσάμικος)

Λάλα, τ’ αηδό…λάλα τ’ αηδόνι,
Λάλα το.
Λάλα τ’ αηδόνι λάλα το,
Σ’ όλα τα περιβόλια.

Και στον δι…κό και στον δικό μου,
Το μπαξέ.
Και στον δικό μου τον μπαξέ,
Ποτέ να μην λαλήσεις.

Γιατί ειν’ η κο…γιατί ειν’ κόρη μ’,
Άρρωστη.
Γιατί ειν’ η κόρη μ’ άρρωστη,
Βαριά για να πεθάνει.

Της φέρ…νω ο… της φέρνω όλους,
Τους γιατρούς.
Της φέρνω όλους τους γιατρούς,
Μα γιατρεμούς δεν έχει.

309. ΘΕΛ(Ε)ΤΕ Ν' ΑΚΟΥΣΤΕ ΚΛΑΜΑΤΑ

(Συρτός)

Θέλ(ε)τε ν' ακου…ν' ακούστε κλάματα,
Κι σντρίκια μοιρολόγια,
Περάστ' απ' το…απ' το Αιτωλικό.

Περάστ' απ' το…απ' το Αιτωλικό,
Κι από το Μεσολόγγι,
Εκεί θ' ακου…θ' ακούστε κλάματα.

Εκεί θ' ακου…θ' ακούστε κλάματα,
Κι αντρίκια μοιρολόγια,
Με το κακό…κακό που έγινε.

Με το κακό…κακό που έγινε,
Κάψαν' το Μεσολόγγι,
Κλαίνε μανου…μανούλες για παιδιά.

Κλαίνε μανου…μανούλες για παιδιά,
Γυναίκες για τους άντρες,
Κλαίνε και για…για το χαλασμό…

310. ΠΗΡΑ ΡΟΚΑ, ΠΗΡΑ ΑΔΡΑΧΤΙ

(Συρτός)

Πήρα ρο…τσούπρες μου,
Πήρα ρόκα, πήρα αδράχτι.
Πήρα ρόκα πήρα αδράχτι,
Και πηγαίνω φράχτη, φράχτη.

Είδα τσου…τσούπρες μου,
Είδα τσούπρες να κεντάνε.
Είδα τσούπρες να κεντάνε,
Και το μάτι μου πατάνε.

Πάρτε με…τσούπρες μου,
Πάρτε με στον αργαλειό σας.
Πάρτε με στον αργαλειό σας,
Για το σκάσιμο τ' ανδρός σας.

Πάρτε με…τσούπρες μου,
Πάρτε με στην αγκαλιά σας.
Πάρτε με στην αγκαλιά σας,
Για να σκάσει η πεθερά σας.

Να με μα...τσούπρες μου,
Να με μάθετε κεντίδια.
Να με μάθετε κεντίδια,
Να σας μάθω ‘γω παιχνίδια.

311. Ω! ΠΩ, ΠΩ ΜΑΡΙΑ

(Συρτός)

Ένα Σαββάτο βράδυ, καλέ, Μαρία.
Μια Κυριακή πρωί.
Ω! πω! πω! Μαρία, Ω! πω! πω! Μαρία,
Ω! πω! πω! Μαρία, σ’ αγαπώ.

Επήρα την απόφαση Μαρία,
Για να σε παντρευτώ.
Ω! πω! πω! Μαρία, Ω! πω! πω! Μαρία,
Ω! πω! πω! Μαρία, σ’ αγαπώ!

Και όργανα θα...πάρω καλέ Μαρία,
Τον παλιό μερακλή.
Ω! πω! πω! Μαρία, Ω! πω! πω! Μαρία,
Ω! πω! πω! Μαρία σ’ αγαπώ!

312. ΑΝΑΘΕΜΑ ΣΕ ΑΜΕΡΙΚΗ

(Συρτός)

Ανάθεμα, κι αμάν, αμάν,
Ανάθεμα σε Αμερική.
Ανάθεμα σε Αμερική,
Κι εσύ κακούργα Αφρική.

Που ‘χεις λίρες και δολάρια,
Και γελάς τα παλικάρια.
Μας πήρες όλα, κι αμάν, αμάν,
Μας πήρες όλα τα παιδιά.

Μας πήρες όλα τα παιδιά,
Ρημώσανε τα μαγαζιά.
Κι όλους τους καλούς λεβέντες,
Και ρημώσανε οι ταβέρνες.

Εμείνανε, κι αμάν, αμάν,
Εμείνανε οι μοναχογιοί.
Εμείνανε οι μοναχογιοί,
Και κάνουνε τον ευγενή.

Και γυρεύουνε χιλιάδες,
Αχ! Οι παλιομασκαράδες.
Και τις χιλιάδες, κι αμάν! Αμάν,
Και τις χιλιάδες τις πολλές.

Και τις χιλιάδες τις πολλές,
Και τις κοπέλες τις καλές.

Αχ! Οι παλιομασκαράδες,
Τι τις θέλουν τις χιλιάδες.

313. ΑΘΗΝΑ ΣΕ ΒΑΡΕΘΗΚΑ

(Συρτός)

Αθήνα σε βαρέθηκα,
Και θα σε παρατήσω.
Θα πάω πάλι στο χωριό,
Πρόβατα να βοσκήσω.

Κι ας με λένε και τσοπάνο,
Στην Αθήνα τι να κάνω.

Θα πάω πάλι στο χωριό,
Στα πεύκα στο λιβάδι.
Σαν τι γυρεύει η αλεπού,
Στη μέση στο παζάρι.

Κι ας με λένε και τσοπάνο,
Στην Αθήνα τι να κάνω.

314. ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ ΗΘΕΛΑ Ν' ΑΝΕΒΩ

(Συρτός)

Στο βουνό ήθελ' ανεβώ,
Για να φτιάξω κήπο,
Μήπως και σε πετύχω...
Μήπως και σε πετύχω.

Κήπο και παράκηπο,
Και ωραίο αμπέλι,
Πορτούλα για να μπαίνει...
Πορτούλα για να μπαίνει.

Να φωνάζεις αμπελουργέ,
Δώσε μου σταφύλι,
Και ελα φίλα με στα χείλη...
Και έλα φίλα με στα χείλη.

315. ΠΑΡΕ ΓΙΑΝΝΑΚΗ ΤΟ ΒΙΟΛΙ

(Συρτός)

Ώρε! Πάρε Γιαννάκη,
Γιαννάκη το βιολί.
Πάρε Γιαννάκη το βιολί,
Και πήγαινε στη βρύση,
Και πήγαινε στη βρύση.

Ώρε! Κι εγώ θα πάω,
Θα πάω, στη μάνα μου.
Κι εγώ θα πάω στη μάννα μου,
Να την καταγελάσω,
Να την καταγελάσω.

Ώρε! Μάνα νερό,
Νερό, δεν έχουμε.
Μάνα νερό δεν έχουμε,
Και ξένους καρτερούμε,
Και ξένους καρτερούμε.

Ώρε! Πότε κόρη, κόρη,
Με ρώτησες.
Πότε κόρη με ρώτησες,
Και με ρωτάς και τώρα,
Και με ρωτάς και τώρα.

Ώρε! Και το βαρέλι,
Βαρέλι άρπαξε.
Και το βαρέλι άρπαξε,
Νερό πάει να φέρει,
Νερό πάει να φέρει.

Ώρε! Στο δρόμο που,
Όπου πήγαινε.
Στο δρόμο όπου πήγαινε,
Τρεις τούρκους απαντάει,
Τρεις τούρκους απαντάει.

Ώρε! Ένας την πιάνει,
Την πιάνει απ' τα μαλλιά.
Ένας την πιάνει απ' τα μαλλιά,
Κι ο άλος απ' το χέρι,
Κι ο άλος απ' το χέρι.

Ώρε! Κι ο τρίτος ο μωρέ,
Ο μικρότερος.
Κι ο τρίτος ο μικρότερος,
Της πήρε το βαρέλι,
Της πήρε το βαρέλι.

316. ΤΑΞΕ ΜΑΝΟΥΛΑ ΤΑΜΑΤΑ

(Τσάμικος)
Ώρε! Τάξε μανου...τάξε,
Μανούλα τάματα.
Τάξε μανούλα τάματα,
Σ' όλα τα μοναστήρια.

Ώρε! Τάξε κερί...τάξε,
Κερί στο Άϊ Λια.
Τάξε κερί στον Άϊ Λια,
Φλουριά στην Άγια Λαύρα...

317. ΤΡΕΙΣ ΑΔΕΡΦΟΥΛΕΣ ΕΙΜΑΣΤΕ

(Συρτός)

Τρεις αδερφούλες είμαστε,
Γαϊτάνι, γαϊτάνι.
Γαϊτάνι, γαϊτανάκι,
Κι οι τρεις κατατρεγμένες.

Η μια έχτισε το Δούναβη.
Γαϊτάνι, γαϊτάνι.
Γαϊτάνι, γαϊτανάκι,
Κι η άλλη τον Ευφράτη.

Κι η τρίτη η μικρότερη,
Γαϊτάνι, γαϊτάνι.
Γαϊτάνι, γαϊτανάκι,
της Άρτας το γεφύρι.

318. ΤΗΣ ΑΡΤΑΣ ΤΟ ΓΕΦΥΡΙ

(Συρτός)

Σαράντα πε...ντε μάστοροι...
Κι εξήντα μαθητάδες.
Γεφύρι θε...τριαλα, λα, λα, λα,
Γεφύρι θεμελιώνανε.

Γεφύρι θε...μελιώνανε...
Στης Άρτας το ποτάμι.
Όλη μερίς, τριαλα, λα,λα,λα,
Όλη μερίς το χτίζανε.

Όλη μερίς...το χτίζανε...
Το βράδυ γκρεμιζόταν.
Πουλάκι πη...τριαλα, λα, λα, λα,
Πουλάκι πήγε κι έκατσε.

Πουλάκι πη...γε κι έκατσε...
Στη μεσιανή καμάρα.
Δεν κελαηδου...τριαλα, λα, λα, λα,
Δεν κελαηδούσε σαν πουλί.

Δεν κελαηδού...σε σαν πουλί...
Ούτε σαν χελιδόνι.
Μα κελαηδού...τριαλα, λα, λα ,λα,
Μα κελαηδούσε κι έλεγε.

Μα κελαηδού...σε κι έλεγε...
Ανθρώπινη λαλίτσα.
-«Αν δεν στοιχειώ...τριαλα, λα, λα, λα,
Αν δεν στοιχειώσετ' Άνθρωπο.

Αν δεν στοιχειώ…σετ’ άνθρωπο…
Γεφύρι δεν στεριώνει.
Και στοιχειώ…τριαλα, λα, λα, λα,
Και μη στοιχειώστε ορφανό.

Και μη στοιχειώ…σετε ορφανό…
Μη ξένο, μη διαβάτη.
Παρά του πρω…τριαλα, λα, λα, λα,
Παρά του πρωτομάστορα.

Παρά του…πρω…τομάστορα…
Την όμορφη γυναίκα.
Πόρχεται αργά …τριαλα, λα, λα, λα,
Πόρχεται αργά τ’ αποταχύ.

Πόρχεται αργά…τ’ αποταχύ…
Και πάρωρα το γιόμα.
Τ’ ακούει ο πρω…τριαλα, λα, λα, λα.
Τ’ακούει ο πρωτομάστορας.

Τ’ ακούει ο πρω…τομάστορας,
Και του θανάτου πέφτει.
Πιάνει μηνά…τριαλα, λα, λα, λα,
Πιάνει μηνάει της λυγερής.

Πιάνει μηνά…ει της λυγερής…
Με το πουλί τ’ αηδόνι.
-«Αργά ντύσου…τριαλα, λα, λα, λα,
Αργά ντύσου, αργά άλαξε.

Αργά ντύσου…αργά άλαξε…
Αργά να ρθεις του γιόμα.
Αργά να πας…τριαλα, λα, λα, λα,
Αργά να πας και να διαβείς.

Αργά να πας…και να διαβείς,
Της Άρτας το γεφύρι».
Και το πουλί…τριαλα, λα, λα, λα,
Και το πουλί παράκουσε.

Και το πουλί…παράκουσε…
Κι αλλιώς πήγε και είπε:
-«Γοργά, ντύσου…τριαλα, λα, λα, λα,
Γοργά ντύσου, γοργά άλαξε.

Γοργά ντύσου…γοργά άλαξε…
Γοργά να πας το γιόμα.
Γοργά να πας…τριαλα, λα, λα, λα,
Γοργά να πας και να διαβείς.

Γοργά να πας…και να διαβείς…
Της Άρτας το γεφύρι».
Νάτη νε και τριαλα, λα, λα, λα,
Νάτη νε και ξανάφανε.

Νάτη νε και…ξανάφανε…
Από την άσπρη στράτα.
Την είδε ο πρω…τριαλα ,λα, λα, λα,
Την είδε ο πρωτομάστορας.

Την είδε ο πρω…τομάστορας…
Ραγίζεται η καρδιά του.
Από μακριά…τριαλα, λα, λα, λα,
Από μακριά τους χαιρετά.

Από μακριά…τους χαιρετά…
Από κοντά τους λέει:
-«Γεια σας, χαρά…τριαλα, λα, λα, λα,
Γεια σας χαρά σας μάστοροι.

Γεια σας χαρά…σας μάστοροι…
Και σεις οι μαθητάδες.
Μα τι έχει ο πρω…τριαλα, λα, λα, λα,
Μα τι έχει ο πρωτομάστορας.

Μα τι έχει ο πρω…τομάστορας…
Κι είναι βαργκομισμένος;»
-«Το δαχτυλί…τριαλα, λα, λα, λα,
Το δαχτυλίδι του ‘πεσε.

Το δαχτυλίδι…του ‘πεσε…
Στην πρώτη την καμάρα.
Και ποιος θα μπει…τριαλα, λα, λα, λα,
Και ποιος θα μπει και ποιος θα βγει.

Και ποιος θα μπει…και ποιος θα βγει…
Το δαχτυλίδι να βρει».
-«Μάστορα μην…τριαλα, λα, λα, λα,
Μάστορα μην πικραίνεσαι.

Μάστορα μην…πικραίνεσαι..
Κι εγώ θα σου το φέρω.
Εγώ θα μπω…τριαλα, λα, λα, λα,
Εγώ θα μπω, εγώ θα ‘βγω.

Εγώ θα μπω…εγώ θα βγω…
Το δαχτυλίδι να βρω».
Μηδέ καλά…τριαλα, λα, λα, λα,
Μηδέ καλά κατέβηκε.

Μηδέ καλά…κατέβηκε…
Μήδε στη μέση πήγε.
-«Τράβα καλέ…τριαλα, λα, λα, λα,
Τράβα καλέ τον άλυσο.

Τράβα καλέ…τον άλυσο…
Τράβα την αλυσίδα.
Τι όλον τον κο…τριαλα, λα, λα, λα,
Τι όλον τον κόσμο γύρισα.

Τι όλο τον κο…σμο γύρισα…
Και τίποτα δεν βρήκα».
Ένας πιχά…τριαλα, λα, λα, λα,
Ένας πιχάει με το μιστρί.

Ένας πιχάει με…το μιστρί…
Κι άλλος με τον ασβέστη.
Παίρνει κι ο πρω…τριαλα, λα, λα, λα,
Παίρνει κι ο πρωτομάστορας.

Παίρνει κι ο πρω…τομάστορας…
Και ρίχνει μέγα λίθο.
-«Αλίμονο…τριαλα, λα, λα, λα,
Αλίμονο στη μοίρα μας.

Αλίμονο…στη μοίρα μας…
Κρίμα στο ριζικό μας.
Τρεις αδελφου…τριαλα, λα, λα, λα,
Τρεις αδελφούλες είμαστε.

Τρεις αδελφου…λες είμαστε,
Κι οι τρεις κακογραμμένες.
Η μια έχτισε…τριαλα, λα, λα, λα,
Η μια έχτισε το Δούναβη.

Η μια έχτισε το…Δούναβη…
Η άλλη τον Ευφράτη.
Κι εγώ πιο…τριαλα, λα, λα, λα,
Κι εγώ η πιο μικρότερη.

Κι εγώ η πιο…μικρότερη…
της Άρτας το γεφύρι.
Κι ως πέφτουν τα…τριαλα, λα, λα, λα,
Κι ως πέφτουν τα δεντόφυλλα.

Κι ως πέφτουν τα…δεντόφυλλα…
Να πέφτουν οι διαβάτες».
-«Κόρη το λο…τριαλα, λα, λα, λα,
Κόρη το λόγο άλλαξε.

Κόρη το λο…γο άλλαξε…
Κι άλλη κατάρα δώσε.
Τι έχεις μονα…τριαλα, λα, λα, λα,
Τι έχεις μονάκριβο αδερφό.

Τι έχεις μονά…κριβο αδερφό…
Μην τύχει περάσει».
Κι αυτή το λο…τριαλα, λα, λα, λα,
Κι αυτή το λόγο άλλαξε.

Κι αυτή το λο…γο άλλαξε…
Κι άλλη κατάρα δίνει:
-«Αν τρέμουν τα…τριαλα, λα, λα, λα,
Αν τρέμουν τ' άγρια τα βουνά.

Αν τρέμουν τα…άγρια τα βουνά…
Να τρέμει το γεφύρι.
Κι αν πέφτουν τα…τριαλα, λα, λα, λα,
Κι αν πέφτουν τ' άγρια τα πουλιά.

Κι αν πέφτουν τα…άγρια τα πουλιά…
Να πέφτουν οι διαβάτες.
Τι έχω μονα…τριαλα, λα, λα, λα,
Τι έχω αδερφό στην ξενιτιά.

Τι έχω αδερφό…στην ξενιτιά…
Μην τύχει και περάσει».
Τι έχει γυναι…τριαλα, λα, λα, λα,
Τι έχει γυναίκα και παιδιά…

319. ΠΑΣ(Ι)ΟΠΟΥΛΟ ΜΠΕΟΠΟΥΛΟ

(Τσάμικος)
Αχε καεί…αχε καεί, ο πλάτανος,
Ώρε! Ο πλάτανος.
Να του 'πέφταν 'πέφταν τα φύλλα,
Πασ(ι)όπουλο…Μπεόπουλο,
Μικρό μου…αρχοντόπουλο.

Που κρέμασαν…που κρέμασαν,
Ωρέ! Το μπόι σου.
Πασ(ι)όπουλο Μπεόπουλο,
Μικρό μου…αρχοντόπουλο.

320. ΜΑΡΑΘΗΚΑΝ ΤΑ ΔΕΝΤΡΑ

(Τσάμικος)
Μαράθηκαν…τα δέντρα…
Μαράθηκαν…τα δέντρα.
Κι 'όλα τα κλαριά, μώρε Δήμο,
Κι όλα τα κλαριά.

Μαράθηκε…κι ο Δήμος…
Μαράθηκε…κι ο Δήμος.
Από τα κλάματα, μωρέ Δήμο,
Από τα κλάματα.

Βγαίνει…στα πέντε αλώνια…
Βγαίνει…στα πέντε αλώνια.
Κι αγνάντιο στο Χωριό, μωρέ Δήμο,
Κι αγνάντιο στο Χωριό.

Βλέπει…φωτιές να καίνε…
Βλέπει…φωτιές να καίνε.
Καίνε το σπίτι του, μωρέ Δήμο,
Καίνε το σπίτι του.

Κι η μά…να του του λέει…
Κι η μά…να του του λέει.
Και τον παρηγορεί, μωρέ Δήμο,
Και τον παρηγορεί.

-Σώπα…καημένε Δήμο…
Σώπα…καημένε Δήμο.
Και μην πικραίνεσαι, μωρέ Δήμο,
Και μην πικραίνεσαι.

Κι εγώ…σου φτιάχνω σπίτια…
Κι εγώ…σου φτιάχνω σπίτια.
Σου παίρνω πρόβατα, μωρέ Δήμο,
Σου παίρνω πρόβατα.

-Δεν θέλω ‘γω…για τα σπίτια…
Δεν θέλω…’γω για τα σπίτια.
Ούτε τα πρόβατα, μωρέ Δήμο,
Ούτε τα πρόβατα.

Μα θέλω…τα παιδιά μου…
Μα θέλω…τα παιδιά μου.
Κι τη γυναίκα μου, μωρέ μάνα,
Και τη γυναίκα μου.

321. Σ’ ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗ

(Συρτός)

Σ’ όλο τον κόσμο…άιντε μορ’ Ελένη,
Σ’ όλο τον κόσμο…και στην οικουμένη.
Αμάν! Σ’ όλο τον κόσμο, και στην οικουμένη,
Δεν βρήκα άλλη, σαν και την Ελένη.

Είχε δυο μάτια…άιντε μορ’ Ελένη,
Είχε δυο μάτια…μαύρα και μεγάλα
Αμάν! Είχε δυο μάτια…μαύρα και μεγάλα,
Και το πρόσωπό της άσπρο σαν το γάλα.

Κι ένας Ασίκης...άιντε μορ' Ελένη,
Κι ένας Ασίκης από το Λιμπάρτζι.
Αμάν! Κι ένας Ασίκης απ' το Λιπμάρτζι,
της Ελένης θέλει για να κουβεντιάσει.

Έλα Ελένη...άιντε μορ' Ελένη,
Έλα Ελένη για να σε φιλήσω.
Αμάν! Έλα Ελένη...για να σε φιλήσω,
Γιατί νηστεύω θέλω να κοινωνήσω.

Αφού νηστεύεις...άιντε μορ' Ελένη,
Αφού νηστεύεις και θα κοινωνήσεις.
Αμάν! Αφού νηστεύεις και θα κοινωνήσεις,
Τι τα μαύρα μάτια θέλεις να φιλήσεις.

322. ΤΟ ΒΡΑΔΙ ΤΟ ΚΟΝΤΟΒΡΑΔΟ

(Συρτός)
Το βράδι το κοντό...κοντόβραδο, να τρα...μωρέ,
Να τραγουδήσω θέλω.
Που ρο...μωρέ, που ρο...που ροβολάν'
Οι όμορφες.

Που ροβολάν' οι ο...οι όμορφες, απ' το μωρέ,
Απ' το βουνό ιδρωμένες.
Κι άλλες μωρέ, κι άλλες...άλλες πεινούν,
Κι άλλες διψούν.

Κι άλλες πεινούν κι άλλες...κι άλλες διψούν,
Κι άλλες καλέ, άλλες παντρειά γυρεύουν.
Και μια μωρέ, και μια, και μικρή,
Μελαχρινή.

Και μια μικρή...μικρή μελαχρινή,
Του κα...μωρέ, του καπετάνιου η κόρη.
Ούτε μωρέ, ούτε...ούτε πεινάει,
Ούτε διψάει.

Ούτε πεινάει, ούτε...ούτε διψάει,
Ούτε μωρέ, ούτε παντρειά γυρεύει.
Μα κα, μωρέ, μα κα, μα καρτερεί,
Τον άντρα της...

323. ΓΙΑ ΙΔΕΣ ΛΕΒΕΝΤΗ ΠΟΥ ΕΧΟΥΜΕ

(Συρτός)
Για ιδές μωρέ, για ιδές, για ιδές,
Λεβέντη που έχουμε.
Για ιδές λεβέντη που έχουμε,
Λεβέντικα χορεύει.

Λεβε…μωρέ, λεβε…λεβέντικα
Πατάει τη γη(ς).
Λεβέντικα πατάει τη γη(ς),
Και η γη(ς) τον καμαρώνει.

Σέρνει μωρέ, σέρνει, σέρνει,
Δροσιά στα ρούχα του.
Σέρνει δροσιά στα ρούχα του
Και μόσχο στα μαλλιά του.

Έχει μωρέ, έχει, έχει,
Και στο γιλέκο του.
Έχει και στο γιλέκο του,
Ολόχρυση καδένα.

Έχει μωρέ, έχει, έχει,
Και στο μαντήλι του.
Έχει και στο μαντήλι του,
Μαγιάτικο λουλούδι.

Τρεις λυ…μωρέ, τρεις λυγερές ,
Τον παν' κοντά.
Τρεις λυγερές τον παν' κοντά,
Τον παν' παρακαλώντας.

Δωσ' μας μωρέ, δωσ' μας, μωρέ, δωσ' μας
Δωσ' μας κι εμάς λεβέντη μου.
Δωσ' μας κι εμάς λεβέντη μου,
Μαγιάτικο λουλούδι.

324. Ο ΓΙΑΝΝΟΣ ΚΑΙ Η ΜΑΡΙΓΩ

(Τσάμικος)

Ο… Γιάννος…με τη Μαριγώ…
Σ΄ ένα σχολειό πηγαίνουν.
Αμάν! Ο Γιάννος μαθαίνει γράμματα,
Κι Μάρω…τα κεντίδια.

Πέ…ντε…χρόνια αγαπιόντουσαν,
Κρυφά από τους γονείς τους,
Αμάν! Ο Γιάννος το ξεστόμισε,
Της μάνας του…το λέει.

-Μά…να τη Μάρω αγαπώ…
Και θέλω να την πάρω.
-Αμάν! Τι λες μωρέ παιδάκι μου,
Τι λες μωρέ παιδί μου.

Η…Μάρω είναι ξαδέρφη σου,
Πρώτη ξαδέρφησσά σου.
Αμάν! Να βρεις άλλη να παντρευτείς,
Και να είσαι ευτυχισμένος.

325. ΑΓΓΕΛΩ ΚΡΕΝΕΙ Η ΜΑΝΑ ΣΟΥ

(Τσάμικος)

Αγγέλω...κρέ...Αγγέλω...κρένει,
Η μάνα σου.
Αγγέλω κρένει η μάνα σου,
Δεν...ξέρω τι σε θέλει, δεν...ξέρω τι σε θέλει.

Θέλει...να πα...θέλει να πάω,
Για νερό.
Θέλει...να πάω για νερό,
Να...φέρω το βαρέλι, να φέρω το βαρέλι.

Να φέ...ρω, αθα...να φέρω αθάνατο,
Νερό.
Να φέρω αθάνατο νερό,
Αθά...νατο βοτάνι, αθά...νατο βοτάνι.

Να δώ...σω της...να δώ...σω,
Της αγάπης μου.
Να δώ..σω της αγάπης μου,
Πο...τέ να μην πε...θάνει, πο...τέ να μην πε...θάνει.

326. ΕΧΩ ΤΩΡΑ ΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΟΥΣ

(Συρτός)

Έχω τω...μάνα, καημένη μου μάνα,
Έχω τώρα μάνα, πέντε χρόνους.
Έχω τώρα μάνα, πέντε χρόνους,
Αναστεναγμούς καλέ, και πόνους.

Αγαπώ...μάνα, καημένη μου μάνα,
Αγαπώ μάνα, ένα χελιδόνι.
Αγαπώ μάνα, ένα χελιδόνι,
Κι η μαμά το, βρε το μαλώνει.

Χελιδό...μάνα, καημένη μου μάνα,
Χελιδόνι μου καλέ, ν' απέχεις.
Χελιδόνι μου καλέ, ν' απέχεις,
Γιατί διαφορά καλέ, δεν έχεις.

Πως ν' απέ...μάνα, καημένη μου μάνα,
Πως ν' απέχω μάνα, απ' την αγάπη.
Πως ν' απέχω μάνα, απ' την αγάπη,
Που 'χασα πολλά για δ' αύτη.

327. ΡΙΝΙΩ ΜΟΥ ΚΑΤΣΕ ΦΡΟΝΗΜΑ

(Τσάμικος)

Ρινιώ...μου κάτσε φρόνημα...
Ρινιώ μου Κατερινιώ μου.
Ρινιώ...Κατερινιώ μου...

Σαν ό…λα τα κορίτσια.

Μην μπαινο…βγαίνεις και κοιτάς…
Ρινιώ μου Κατερινιώ μου.
Ρινιώ…και Κατερίνα…
Κοιτάς τα παλικάρια.

Τα παληκά…ρια τα καλά…
Ρινιώ μου Κατερινιώ μου.
Ρινιώ…και Κατερίνα…
Καλές γυναίκες θέλουν.

Να ξέ…ρουν ρόκα κι αργαλειό…
Ρινιώ μου Κατερινιώ μου.
Ρινιώ…και Κατερίνα…
Να ξέρουν να κεντάνε.

Το κέ…ντιμα είναι γλέντιμα…
Ρινιώ μου Κατερινιώ μου.
Ρινιώ…και Κατερίνα…
Κι η ρόκα είναι σιργιάνι.

Κι ο βου…λιαγμένος αργαλειός…
Ρινιώ μου Κατερινιώ μου.
Ρινιώ…Κατερινιώ μου…
Σκλαβιά…για τα κορίτσια.

328. ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΘΑ ΓΙΝΩ

(Συρτός)
Βασιλικός θα γίνω στο παραθύρι σου,
Στο παραθύρι σου.
Κι ανύπαντρος θα μείνω για το χατίρι σου,
Για το χατίρι σου.

Έβγα στο παραθύρι, να δεις τι γίνεται.
Να δεις τι γίνεται.
Το αίμα της καρδιάς μου, για σένα χύνεται.
Για σένα χύνεται.

Έβγα στο μπαλκονάκι κρυφά απ’ τη μάνα σου,
Κρυφά απ’ τη μάνα σου.
Και κάνε πως ποτίζεις τη μαντζουράνα σου,
Τη μαντζουράνα σου.

Πες μου βασιλικέ μου γιατί μαράθηκες,
Γιατί μαράθηκες.
Ποιος σ’ έβαλε στα λόγια και με παράτησες,
Και με παράτησες.

Έβγα να σε δω…έβγα να σε δω,
Έβγα να σε δω, να παρηγορηθώ.

Το Φεγγάρι κάνει βόλτα,
Στης αγάπης μου την πόρτα.

329. ΕΧΤΕΣ ΜΕ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΜΟΥ

(Συρτός)

Εχτές με την, κακό που ‘παθα εγώ,
Εχτές με την αγάπη μου.
Εχτές με την αγάπη μου…
Προχτές με την καλή μου.

Για κάτι τα, κακό που ‘παθα εγώ,
Για κάτι τα χαλάσαμε.
Για κάτι τα χαλάσαμε…
Κι είμαστε μαλωμένοι.

Πιάνει και στρω, κακό που ‘παθα εγώ,
Πιάνει και στρώνει χώρια της.
Πιάνει και στρώνει χώρια της,
Επάνω στο κρεβάτι.

Στρώνει κι εμέ, κακό που ‘παθα εγώ,
Στρώνει κι εμέ στον καναπέ.
Στρώνει κι εμέ στον καναπέ,
Τον παραπεταμένο.

Τη νύχτα τα, κακό που ‘παθα εγώ,
Την νύχτα τα μεσάνυχτα.
Τη νύχτα τα μεσάνυχτα,
Στις δώδεκα η ώρα.

Ακ(ου)ώ την πο, κακό που ‘παθα εγώ
Ακ(ου)ώ την πόρτα να χτυπά.
Ακ(ου)ώ τηνπόρτα να χτυπά,
Το ζεμπερέκι τρίζει.

Βάζω το πα, κακό που ‘παθα εγώ,
Βάζω τα πασουμάκια μου.
Βάζω τα πασουμάκια μου,
Και πάω αγάλια, αγάλια.

Ψάχνω και βρι, κακό που ‘πάθα εγώ,
Ψάχνω και βρίσκω σκοτεινά.
Ψάχνω και σκοτεινά,
Και βρίσκω δυο κεφάλια.

Το ‘να ‘χε μπο, κακό που ‘παθα εγώ,
Το ‘να ‘χε μπόλκα τα μαλλιά.
Το ‘να ‘χε μπόλκα τα μαλλιά,
Και τ’ άλλο δυο κοτσίδες.

330. ΟΛΟΙ ΤΟΝ ΗΛΙΟ ΤΟΝ ΚΟΙΤΟΥΝ

(Συρτός)

Αμάν! Όλοι τον ήλιο,
Καλέ μου τον κοιτάν.
Όλοι τον ήλιο τον κοιτάν,
Που πάει να βασιλέψει…που πάει να βασιλέψει.

Αμάν! Κι η κόρη που ‘χει,
Καλέ μου τον καημό.
Κι κόρη που ‘χει τον καημό,
Τη θάλασσα αγναντεύει…τη θάλασσα αγναντεύει.

Αμάν! Βλέπει καράβια,
Καλέ μου κι έρχονται.
Βλέπει καράβια κι έρχονται,
Βαρκούλες αρμενίζουν…βαρκούλες αρμενίζουν.

Αμάν! Μην είδατε,
Καλέ, τον αρνητή.
Μην είδατε τον αρνητή,
Τον ψεύτη της αγάπης…τον ψεύτη της αγάπης.

Αμάν! Σε τι τραπέζια,
Καλέ μου κάθεται.
Σε τι τραπέζια κάθεται,
Σε τι ταβέρνες πίνει…σε τι ταβέρνες πίνει.

Αμάν! Τίνος χεράκια,
Καλέ μου τον κερνούν.
Τίνος χεράκια τον κερνούν,
Και τα δικά μου τρέμουν…και τα δικά μου τρέμουν.

Αμάν! Τίνος ματάκια,
Καλέ μου τον κοιτούν.
Τίνος ματάκια τον κοιτούν,
Και τα δικά μου κλαίνε…και τα δικά μου κλαίνε.

Καλέ μου τον κοιτούν.
Τίνος ματάκια τον κοιτούν,
Και τα δικά μου κλαίνε…και τα δικά μου κλαίνε. Εγέρασα

331. ΕΓΕΡΑΣΑ ΚΑΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ

(Συρτός)

-Εγέρασα… μωρέ παιδιά…
Εγέρασα και δεν μπορώ.
Εγέρασα και δεν μπορώ…
Τα τραγουδια για να (ει)πω.

Βλέπω νιες...μωρέ παιδιά...
Βλέπω νιες κι είμαι ζηλιάρης.
Βλέπω νιες κι είμαι ζηλιάρης...
Γέρος και παραπονιάρης.

-Σιώπα γε...γέροντα...
Σιώπα γέρο και μην κλαις.
Σιώπα γέρο και μην κλαις...
Θα γεράσουνε κι αυτές.

Και θα (ει)δεις...γέρο μου...
Και θα (ει)δεις άσπρα μαλλιά.
Και θα (ει)δεις άσπρα μαλλιά...
Στα ματάκια τους γυαλιά.

Και στα χε...γέροντα...
Και στα χέρια τους μαγκούρα.
Και στα χέρια τους μαγκούρα...
Και στη ράχη τους καμπούρα.

332. ΣΗΚΩ ΔΗΜΗΤΡΩ ΚΙ ΑΛΛΑΞΕ

(Συρτός)

Ώρε!Για σήκω επάνω,
Δημήτρω, κι άλλαξε...
Ώρε! Και φόρεσ' τα καλά,
Τα καλά σου Δημητρούλα μου.

Ώρε! Να πάμε επάνω,
Δήμήτρω στα βουνά...
Ώρε ψηλά στα κορφοβού...
Κορφοβούνια Δημητρούλα μου.

Ώρε! Να σου βαφτήσω,
Δημήτρω το παιδί...
Ώρε! Να βάλω τ' όνομα,
Τ' όνομά μου Δημητρούλα μου.

Ώρε! Κι αν δεν σ' αρέσει ,
Δημήτρω τ' όνομα...
Ώρε! Να βάλω το δικό,
Το δικό σου Δημητρούλα μου.

333. ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΜΕ 'ΜΑΡΑΝΕ

(Συρτός)

Τίποτα δεν, κι αμάν, αμάν, αμάν!
Τίποτα δεν με μάρανε.
Τίποτα δεν με μάρανε...
Το σύρε και το έλα.

Το σύρε και το έλα…
Του γείτονα η κοπέλα.
Που βάζει τα, κι αμάν, αμάν, αμάν!
Που βάζει τα στολίδια της.

Που βάζει τα στολίδια της…
Κι όλα τα δαχτυλίδια.
Και περπατεί καμαρωτά…
Πολύ χαριτωμένα.

Και παίρνει τη, κι αμάν, αμάν, αμάν,
Και παίρνει τη βαρέλα της.
Και παίρνει τη βαρέλα της…
Και και πάει για τη βρύση.

Και πάει για τη βρύση…
Νερό να τη γεμίσει.
παίρνω κι εγώ, κι αμάν, μάν αμάν,
Παίρνω κι εγώ το γρίβα μου.

Παίρνω κι εγώ το γρίβα μου…
Και πάω κι εγώ στη βρύση.
Και πάω να τον ποτίσω…
Την κόρη να φιλίσω.

334. ΜΑΝΟΥΣΑΚΙΑ

(Συρτος)
Εμένα η…μάνα μ’ μ’έστειλε,
Εμένα η…μάνα μ’ μ’ έστειλε.
Να μάσω μανουσακια.

Μανουσάκια, μανουσάκια,
Όμορφα είν’τα κοριτσάκια.

Μα πήγα και τα έμασα,
Μα πήγα και τα έμασα.
Και τα έκανα ματσάκια.

Μανουσάκια, μανουσάκια,
όμορφα είν’τα κοριτσάκια.

Βρε τι τον…έχεις τον παππά,
Βρε τι τον…έχεις τον παππά.
Και κάθεσαι κοντά του.

Μανουσάκια, μανουσάκια,
Όμορφα είν’ τα κοριτσάκια.

Είναι της…μάνας μ’ αδεφός,
Είναι της μάνας μ’ αδερφός.
Κι’ εγώ τον έχω θείο.

Μανουσάκια, μανουσάκια,
Όμορφα είν τα κοριτσάκια.

335. ΜΕ ΠΗΡΕ ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ

(Συρτός)

Με πήρε το ποτάμι,
Με πήρε ο ποταμός.
Βγάλε τα βγάλτα Ρινιώ μου,
Τι μ' έφαγε ο καημός.

Τα μάυρα δεν τα βγάζω,
Γιατί μου μοιάζουνε,
Είμαι κοντούλα άσπρη παχιούλα,
Και μου ταιριάζουνε.

Ακολουθεί πίνακας περιεχομένων
Οκτώβριος 2024
Γιώργος Δ. Βέργος

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ **Σελίδα**

Αντί προλόγου **1**

1. ΑΣ ΠΑΝ ΝΑ ΔΟΥΝ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΜΟΥ *3*
2. ΚΙΤΡΟΛΕΜΟΝΙΑ *3*
3. ΑΛΟ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ *3*
4. ΕΝΑ ΜΗΛΟ ΚΟΚΚΙΝΟ *3*
5. ΣΤΗ ΒΡΥΣΗ ΤΗΝ ΚΡΥΟΒΡΥΣΗ *4*
6. Η ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ *4*
7. ΟΛΑ ΤΑ ΠΟΥΛΑΚΙΑ *5*
8. Η ΚΥΡΑ ΔΑΣΚΑΛΑ *6*
9. ΤΟ ΜΗΛΟ *6*
10. ΤΟΥ ΛΙΟΝΤΑΡΙΟΥ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ *8*
11. ΤΑ ΓΗΡΑΤΕΙΑ *8*
12. ΘΑ ΧΟΡΕΨΕΙΣ ΘΕΣ ΔΕ ΘΕΣ *10*
13. Η ΠΕΡΔΙΚΑ *10*
14. Η ΠΑΠΑΔΙΑ *11*
15. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥΛΑ *11*
16. ΣΠΙΡΙ ΠΙΠΕΡΙ ΕΣΠΕΡΝΑ *12*
17. ΤΟ ΠΑΠΑΚΙ *12*
18. ΟΤΑΝ ΣΕ ΓΕΝΑ Η ΜΑΝΑ ΣΟΥ *13*
19. ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ *13*
20. ΘΕΛΩ ΝΑ ΣΚΙΣΩ ΤΑ ΒΟΥΝΑ *14*
21. ΣΤΟΥ ΠΑΠΑ ΤΑ ΠΑΡΑΘΥΡΙΑ *14*
22. ΕΝΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΘΑ ΣΑΣ ΠΩ *15*
23. ΕΜΕΙΣ ΕΔΩ ΔΕΝ ΗΡΘΑΜΕ *15*
24. Ο ΕΝΩΜΑΤΑΡΧΗΣ *16*
25. ΤΡΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΒΟΛΙΩΤΙΚΑ *17*
26. Η ΜΑΝΑ ΜΟΥ ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ *17*
27 Η ΓΚΟΛΦΩ *18*
28. ΤΑ ΤΣΑΜΟΠΟΥΛΑ *19*
29. Σ'ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΡΑΧΕΣ *20*
30. Ο ΓΙΩΡΓΟΣ Ο ΜΑΡΑΘΙΑΝΟΣ *20*
31. ΠΕΡΑΣΑ ΞΑΝΑ ΠΕΡΑΣΑ *20*
32. Ο ΔΥΟΣΜΟΣ ΚΙ Ο ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ *21*
33. Η ΒΑΜΠΑΚΙΑ *21*
34. ΑΣΠΡΟ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟ *22*
35. ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΑΚΙ *22*
36. Σ' ΟΣΟΥΣ ΓΑΜΟΥΣ ΚΙ ΑΝ ΕΠΗΓΑ *22*
37. ΑΣ ΤΡΑΓΟΥΔΗΣΩ ΚΙ ΑΣ ΧΑΡΩ *23*
38. ΤΟ ΒΛΕΠΕΙΣ ΚΕΙΝΟ ΤΟ ΒΟΥΝΟ *24*
39. ΠΟΙΟΣ ΕΙΔΕ ΨΑΡΙ ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ *24*
40. ΕΚΕΙ ΨΗΛΑ ΠΟΥ ΠΑΣ ΣΤΗ ΦΤΕΡΗ *25*
41. Τ' ΑΗΔΟΝΙ *25*
42. ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΤΙ ΜΑΡΑΘΗΚΕΣ *26*
43. ΜΠΗΚΑΝ ΤΑ ΓΙΔΙΑ ΣΤΟ ΜΑΝΤΡΙ *26*
44. ΒΙΟΛΕΤΑ ΑΝΘΗΣΜΕΝΗ *27*
45. Ο ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ *27*
46. ΔΙΑΜΑΝΤΙ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙ *28*
47. ΕΡΟΔΙΣΕ Η ΑΝΑΤΟΛΗ *28*
48. ΑΥΤΑ ΤΑ ΜΑΥΡΑ ΜΑΤΙΑ *28*

49. ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΜΠΗΚΑ ΣΤΟ ΧΟΡΟ 28
50. ΛΕΜΟΝΑΚΙ ΜΥΡΩΔΑΤΟ 29
51. ΕΝΑΣ ΑΗΤΟΣ 30
52. ΙΤΙΑ ΜΟΣΧΟΪΤΙΑ 30
53. ΣΤΗΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ ΤΟΝ ΠΛΑΤΑΝΟ 31
54. ΠΕΝΤΕ ΑΔΕΡΦΑΚΙΑ ΕΙΜΑΣΤΕ 31
55. ΠΑΝΩ ΣΕ ΤΡΙΚΟΡΦΟ ΒΟΥΝΟ 32
56. ΣΥΝΝΕΦΙΑΣΕ ΣΤΟΝ ΠΑΡΝΑΣΟ 32
57. ΚΟΡΗ ΜΑΓΟΥΛΙΑΝΙΤΗΣΣΑ 33
58. ΚΑΡΑΒΟΜΠΟΓΙΑ 33
59. ΜΟΥ ΠΑΡΗΓΓΕΙΛΕ Τ΄ΑΗΔΟΝΙ 34
60. ΑΦΗΝΩ ΓΕΙΑ ΣΤΣ ΟΜΟΡΦΕΣ. 34
61. ΤΟΥΤΗ ΓΗΣ ΚΥΡΑ ΓΙΩΡΓΑΙΝΑ 35
62. Η ΜΑΝΑ ΣΟΥ ΠΑΡΗΓΓΕΙΛΕ 35
63. ΣΗΚΩ ΕΠΑΝΩ ΠΕΡΔΙΚΑ 36
64. ΜΕ ΤΟ ΒΑΛΤΕΤΣΙ ΕΧΩ ΚΑΥΓΑ 36
65. ΣΕ ΚΑΚΟΣΚΑΛΙΑ 37
66. ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΥΛΑ 38
67. ΟΡΚΟ ΕΧΩ ΚΑΝΟΜΕΝΩ 38
68. ΠΕΡΑ ΘΕΛΩ ΝΑ ΠΕΡΑΣΩ 38
69. ΚΑΤΩ ΣΤΟ ΓΥΑΛΟ 39
70. ΤΟΥΤΟ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΑΚΙ 39
71. ΝΕΡΑΤΖΟΥΛΑ 40
72. ΣΟΥΛΙΜΙΩΤΗΣΑ 40
73. ΨΗΛΑ ΣΤΗΝ ΚΟΝΤΗΡΑΧΗ 41
74. ΜΠΕΡΔΕΥΤΗΚΕ ΜΙΑ ΛΕΜΟΝΙΑ 41
75. ΠΕΡΔΙΚΟΥΛΑ ΤΟΥ ΜΩΡΙΑ 42
76. ΠΑΝΩ ΣΕ ΨΗΛΗ ΡΑΧΟΥΛΑ 42
77. ΕΝΑ ΝΕΡΟ ΚΑΛΟ ΝΕΡΟ 43
78. ΤΟΥΤΗ ΡΑΧΗ 'ΚΕΙΝΗ ΡΑΧΗ 43
79. Ο ΧΑΡΑΛΑΜΠΗΣ 44
80. ΠΟΥ ΕΙΝ' ΤΑ ΔΑΧΤΥΛΙΔΙΑ ΣΟΥ 45
81. ΜΙΑ ΜΙΚΡΗ ΤΣΕΛΙΓΓΟΠΟΥΛΑ 45
82. ΣΤΑ ΣΑΛΩΝΑ ΣΦΑΖΟΥΝ ΑΡΝΙΑ 46
83. ΜΙΑ ΚΟΡΗ ΔΙΑΖΕΤΑΙ ΠΑΝΙ 46
84. ΑΡΓΙΤΟΠΟΥΛΑ 47
85. ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ ΜΙΑ ΒΑΣΚΟΠΟΥΛΑ 47
86. ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ ΟΡΚΙΣΤΗΚΑ 48
87. ΛΕΜΟΝΙΑ ΛΕΜΟΝΙΣΕ ΜΕ 48
88. ΣΤΗ ΛΕΙΒΑΔΙΑ 49
89. ΚΑΛΟ ΤΑΞΙΔΙ 49
90. Σ' ΕΝΑ ΧΩΡΙΟ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΠΑΩ 50
91. ΜΗΝ ΕΙΔΑΤΕ ΤΟΝ ΑΡΝΗΤΗ 51
92. ΑΠΑΝΩ ΣΤΗΝ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑ 51
93. ΜΙΑ ΧΗΡΑ ΠΟΥΛΑΓΕ ΚΡΑΣΙ 52
94. ΒΑΣΙΛΩ ΜΟΥ Σ'ΑΝΤΑΜΩΣΑ 52
95. ΒΑΤΟΥΣ ΚΙ ΑΓΓΑΘΙΑ 53
96. ΚΑΤΩ ΣΤΗ ΡΟΔΟ 53
97. ΣΤΟΥ ΠΑΠΑΛΑΜΠΡΟΥ ΤΗΝ ΑΥΛΗ 54
98. ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ 55
99. ΟΛΑ Τ' ΑΗΔΟΝΙΑ ΤΟ ΠΡΩΪ 55

100. ΣΤΑ ΤΡΙΚΟΡΦΑ 56
101. ΚΑΤΑΚΑΗΜΕΝΗ ΑΡΑΧΩΒΑ 57
102. ΧΗΡΑΣ Ο ΓΙΟΣ ΨΥΧΟΜΑΧΑΕΙ 57
103. ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ ΜΟΥ ΤΑ 'ΡΙΞΕΣ 58
104. ΤΑ ΜΑΓΙΑ ΣΤΟ ΠΗΓΑΔΙ 58
105. ΜΑΡΙΤΣΑ ΤΙ 'ΘΕΛΕΣ ΕΔΩ 59
106. ΑΓΓΙΝΑΡΑ ΜΕ Τ' ΑΓΓΑΘΙΑ 59
107. ΣΤΗΣ ΑΓΓΙΝΑΡΑΣ ΤΟΝ ΑΝΘΟ 60
108. ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ 61
109. ΝΑ ΕΙΣΑΝ ΤΑ ΝΙΑΤΑ ΔΥΟ ΦΟΡΕΣ 61
110. ΒΑΡΕΘΗΚΑ ΜΑΝΤΗΛΙΑ ΝΑ ΚΕΝΤΩ 62
111. ΕΧΤΕΣ ΤΟ ΒΡΑΔΙ, ΒΡΑΔΙ 62
112. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΑ ΘΕΡΙΖΕ 63
113. ΔΕΝ ΣΤΟ 'ΠΑ ΜΙΑ ΚΑΙ ΔΥΟ 63
114. ΣΑΜΙΩΤΗΣΣΑ 64
115. ΕΝΑ ΚΑΡΑΒΙ ΑΠΟ ΤΗ ΧΙΟ 64
116. ΑΣΤΡΟΠΕΛΕΚΙ ΚΑΙ ΦΩΤΙΑ 64
117. ΔΥΟ ΛΕΜΟΝΙΑ 65
118. ΜΕΣ ΤΗΣ ΜΥΡΤΙΑΣ ΤΟΝ ΠΛΑΤΑΝο 66
119. ΑΡΧΟΝΤΟΥ ΓΙΟΣ ΠΑΝΤΡΕΥΕΤΑΙ 66
120. ΤΟ ΜΑΡΙΟΛΙΚΟ 67
121. ΚΑΡΑΒΙ ΚΑΡΑΒΑΚΙ 67
122. Η ΦΕΒΡΩΝΙΑ 68
123. ΑΥΤΑ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΑ ΓΛΑΡΑ 69
124. ΣΤΙΣ ΔΕΚΑ ΠΕΝΤΕ ΤΟΥ ΜΑΓΙΟΥ 69
125. Η ΓΕΡΑΚΙΝΑ 70
126. Μ' ΟΡΚΙΖΕΣΑΙ ΜΙΚΡΟ ΜΟΥ 70
127. ΜΕ ΓΕΛΑΣΑΝ ΜΙΑ ΧΑΡΑΥΓΗ 71
128. ΚΟΒΩ ΜΙΑ ΚΛΑΡΑ 71
129. ΚΑΤΩ ΣΤΟΥ ΒΑΛΤΟΥ ΤΑ ΧΩΡΙΑ 72
130. ΕΧΕ ΓΕΙΑ ΚΑΗΜΕΝΕ ΚΟΣΜΕ 72
131. ΞΕΚΙΝΑΕΙ ΜΙΑ ΨΑΡΟΠΟΥΛΑ 73
132. ΠΟΥΛΑΚΙ ΞΕΝΟ.. 73
133. ΣΤΗΝ ΚΕΝΤΗΜΕΝΗ ΣΟΥ ΠΟΔΙΑ 73
134. ΜΑΝΑ ΣΓΟΥΡΟΣ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ 74
135. ΚΑΤΩ ΣΤΟ ΓΥΑΛΟ 74
136. ΟΤΑΝ ΠΕΡΝΑΣ ΓΙΑΤΙ 75
137. ΤΟ ΦΕΓΓΑΡΙ ΚΑΝΕΙ ΚΥΚΛΟ 75
138. ΝΑΜΟΥΝ ΕΛΙΑ ΣΤΑ ΣΑΛΩΝΑ 75
139. ΚΑΤΩ ΣΤΑ ΒΑΘΙΑ ΤΑ ΠΛΑΤΑΝΙΑ 75
140. ΚΟΡΗ ΠΟΥ ΠΑΣ ΣΤΟΝ ΠΟΤΑΜΟ. 76
141. ΠΑΕΙ Η ΣΤΑΜΝΑ 77
142. ΕΝΑΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ ΔΙΑΒΑΙΝΕ 77
143. ΜΠΕΙΤΕ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΣΤΟ ΧΟΡΟ 77
144. ΜΙΑ ΚΟΚΚΙΝΟΦΟΡΕΜΕΝΗ 79
145. ΜΠΗΚΑΝ ΟΙ ΑΣΠΡΕΣ ΣΤΟ ΧΟΡΟ 79
146. ΣΑΝ ΘΑ ΠΕΘΑΝΩ ΘΑΨΤΕ ΜΕ 80
147. ΠΟΥΛΙΑ ΜΟΥ ΔΙΑΒΑΤΑΡΙΚΑ 80
148. ΣΑΡΑΝΤΑ ΠΑΛΙΚΑΡΙΑ 81
149. ΣΗΚΩ ΔΙΑΜΑΝΤΩ 81
150. ΣΤΗ ΜΕΣΗ ΣΤΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΑ 81

151. ΠΟΛΛΑ ΝΤΟΥΦΕΚΙΑ ΠΕΦΤΟΥΝΕ 82
152. ΠΕΡΑ ΣΤΟΥΣ ΠΕΡΑ ΚΑΜΠΟΥΣ 83
153. ΣΗΚΩ ΕΠΑΝΩ ΓΙΑΝΝΟ ΜΟΥ 84
154. ΜΗΝ ΜΕ ΣΤΕΛΝΕΙΣ ΜΑΝΑ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ 84
155. Ο ΚΙΤΣΟΣ 84
156. ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ ΠΕΡΠΑΤΗΣΑ 85
157. ΓΑΛΑΖΙΑ ΠΟΥ ΕΙΝ' Η ΘΑΛΑΣΣΑ 85
158. ΤΗ ΘΑΛΑΣΣΑ ΤΗ ΓΑΛΑΝΗ 86
159. ΒΛΑΧΟΘΑΝΑΣΩ 86
160. ΘΑΛΑΣΣΑ ΠΙΚΡΟΘΑΛΑΣΣΑ. 87
161. ΤΙ ΕΧΕΙΣ ΡΙΝΑ ΚΙ ΑΡΡΩΣΤΑΙΝΕΙΣ 87
162. ΤΟΥ ΚΙΤΣΟΥ Η ΜΑΝΑ ΚΑΘΕΤΑΙ 87
163. ΕΒΓΑ ΚΥΡΑ ΚΑΙ ΠΕΘΕΡΑ 88
164. ΜΑΝΟΥΣΑΚΙΑ 88
165. Ο ΠΑΝΟΣ ΜΑΣ ΑΡΡΩΣΤΗΣΕ 88
166. ΓΙΩΡΓΗ ΒΑΡΟΥΝ ΤΑ ΣΗΜΑΝΤΡΑ 88
167. ΚΟΦΤΗΝ ΕΛΕΝΗ ΤΗΝ ΕΛΙΑ 90
168. ΑΠΟΨΕ ΜΑΥΡΟΜΑΤΑ ΜΟΥ 90
169. ΝΤΙΛΜΠΕΡΑΚΗ ΜΟΥ 90
170. ΤΗ ΝΥΧΤΑ ΤΑ ΜΕΣΑΝΥΧΤΑ 91
171. ΣΙΓΑΛΑ ΒΡΕΧΕΙ Ο ΟΥΡΑΝΟΣ 91
172. ΜΠΗΚΑΝ ΚΛΕΦΤΕΣ ΣΤΗΝ ΑΥΛΗ 92
173. ΕΝΑ ΠΑΛΙΚΑΡΙ ΔΩΔΕΚΑ ΕΤΩΝ 93
174. ΔΕΝ ΣΤΟ 'ΠΑ ΒΑΣΙΛΩ 93
175. ΑΝ ΑΡΧΙΝΙΣΩ ΚΑΙ ΣΑΣ ΠΩ 94
176. ΣΑΝ ΠΕΘΑΝΩ ΜΕΣ ΤΗ ΜΑΧΗ 95
177. ΒΓΗΚΑ ΨΗΛΑ ΣΤΑ ΔΙΑΣΕΛΑ 95
178. ΕΒΓΑ ΣΤΟ ΜΠΑΛΚΟΝΑΚΙ 96
179. ΣΗΜΕΡΑ ΒΓΗΚΑ ΝΑ ΧΑΡΩ 96
180. ΜΑΥΡΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΟ ΠΟΤΗΡΙ 97
181. ΟΛΕΣ ΟΙ ΝΙΕΣ ΠΑΝΤΡΕΥΟΝΤΑΙ 97
182. ΚΟΡΗ ΠΟΥ ΥΦΑΙΝΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΙ 98
183. ΣΙΓΑ ΑΜΑΞΑ ΤΗΝ ΑΜΑΞΑ 98
184. ΑΣΤΡΟΠΕΛΕΚΙ ΚΑΙ ΦΩΤΙΑ 98
185. ΔΥΟ ΜΑΥΡΑ ΜΑΤΙΑ ΑΓΑΠΩ 99
186. ΤΗΣ ΜΑΥΡΗΣ ΚΟΤΑΣ ΤΑ ΦΤΕΡΑ 99
187. ΤΟ 'ΠΙΕ Η ΒΑΣΙΛΩ ΤΟ ΚΡΑΣΙ 99
188. ΠΕΝΤΕ ΗΜΕΡΟΥΛΕΣ ΣΗΜΕΡΑ 100
189. ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ ΜΑΡΓΑΡΩ 101
190. Η ΘΗΒΑ ΕΧΕΙ ΟΜΟΡΦΕΣ 101
191. ΤΟ ΛΕΝ ΟΙ ΚΟΥΚΟΙ ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ 102
192. ΒΑΡΑΝΕ ΤΑ ΒΙΟΛΙΑ 102
193. ΤΙ ΕΧΕΙΣ ΚΑΗΜΕΝΕ ΠΛΑΤΑΝΕ 103
194. ΣΤΟΝ ΠΛΑΤΑΝΟ ΜΕΣ ΤΙΣ ΔΡΟΣΙΕΣ 103
195. ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΚΙΑ ΟΜΟΡΦΑ 104
196. ΧΤΕΣ ΤΟ ΒΡΑΔΥ ΒΑΓΓΕΛΙΤΣΑ 104
197. ΕΚΑΤΟΝ ΕΙΚΟΣΙ ΠΑΙΔΙΑ 104
198. ΚΟΙΜΗΣΟΥ ΚΑΙ ΠΑΡΗΓΓΕΙΛΑ 105
199. ΤΡΕΙΣ ΑΝΤΡΙΩΜΕΝΟΙ 105
200. ΠΑΙΔΙΑ ΓΙΑΤΙ ΕΙΣΤΕ ΑΝΑΛΑΓΑ 106

201. ΞΕΝΕ ΠΟΥ ΕΙΣΕ ΣΤΗΝ ΞΕΝΗΤΕΙΑ 106
202. ΜΕΣ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ ΤΑ ΒΟΥΝΑ 107
203. ΣΟΥ ΕΙΠΑ ΜΑΝΑ ΠΑΝΤΡΕΨΕ ΜΕ 108
204. ΓΙΑ ΜΙΑ ΠΕΡΙΒΟΛΑΡΙΣΑ 108
205. ΜΑΝΤΗΛΙ ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟ 109
206. ΜΑΡΙΩΡΗ ΤΟΥ ΜΥΛΩΝΑ 109
207. Ο ΜΑΝΟΥΣΟΣ 109
208. Ο ΛΟΥΛΙΟΣ 110
209. ΜΠΟΥΓΙΟΥΡΝΤΗΣ 111
210. ΜΠΑΙΝΩ ΜΕΣ' Τ' ΑΜΠΕΛΙ 111
211. ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΚΟΝΤΟΜΑΡΙΓΩ 112
212. ΧΟΡΤΑΡΑΚΙ ΑΠ' ΤΟ ΛΙΒΑΔΙ 112
213. ΑΜΠΕΛΙ ΜΟΥ ΠΛΑΤΥΦΥΛΛΟ 113
214. ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΝ ΘΕΛΤΕ ΛΕΒΕΝΤΙΑ 113
215. ΜΕ ΠΗΡΕ ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ 114
216. ΝΤΥΣΟΥ ΣΤΟΛΙΣΟΥ ΛΥΓΕΡΗ 114
217. ΤΑ ΛΟΓΙΑ ΠΟΥ ΕΙΠΕΣ ΤΑ 'ΜΑΘΑ 115
218. ΔΙΚΟ ΣΟΥ ΗΤΑΝ ΤΟ ΦΤΑΙΞΙΜΟ 115
219. ΠΟΙΑ ΜΑΝΑ ΕΧΕΙ ΟΜΟΡΦΟ ΓΙΟ 116
220. ΤΗΣ ΑΣΠΡΗΣ ΑΣΠΡΑ ΜΟΙΑΖΟΥΝΕ 116
221. ΜΗΝ ΤΑ ΜΑΛΩΝΕΙΣ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ 117
222. Ο ΒΑΤΟΣ ΕΧΕΙ ΤΗ ΟΡΓΗ 117
223. Θ' ΑΦΗΣΩ ΓΕΝΙΑ ΚΑΙ ΜΑΛΛΙΑ 118
224 ΤΑΧΑ ΔΕΝ ΗΜΟΥΝ ΚΙ ΕΓΩ ΝΙΟΣ 118
225. ΠΟΥ ΗΣΟΥΝ ΠΕΡΔΙΚΑ 118
226. ΑΠ' ΤΗ ΓΕΙΤΟΝΙΑ ΜΟΥ ΦΕΥΓΩ 119
227. ΠΟΤΑΜΕ, ΤΖΑΝΕ ΠΟΤΑΜΕ ΜΟΥ 119
228 ΒΟΥΝΑ ΜΗΝ ΚΑΜΑΡΩΝΕΤΕ 120
229. ΓΕΙΡΑΝ ΤΑ ΕΛΑΤΟΚΛΑΡΑ 120
230. ΜΙΑ ΠΕΡΔΙΚΑ ΠΑΙΝΕΥΤΗΚΕ 120
231. ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΕΙΝΑΙ Η ΛΕΒΕΝΤΙΑ 121
232. ΤΩΡΑ ΤΑ ΠΟΥΛΙΑ 121
233. ΤΙ ΕΧΟΥΝ ΤΗΣ ΜΑΝΗΣ ΤΑ ΒΟΥΝΑ 121
234. ΣΤΗΝ ΑΠΑΝΩ ΓΕΙΤΟΝΙΤΣΑ 122
235. ΒΟΥΝΑ ΤΗΣ ΑΛΩΝΙΣΤΑΙΝΑΣ 123
236. ΝΑ ΧΑΜΗΛΩΝΑΝ ΤΑ ΒΟΥΝΑ 123
237. ΣΥΡΕ ΓΚΕΖΕΡΑ ΤΑ ΒΟΥΝΑ 124
238. Ο ΛΥΓΚΟΣ 124
239. ΚΩΣΤΑ ΤΑ ΧΙΟΝΙΑ ΛΥΩΣΑΝΕ 125
240. ΕΝΑΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ ΧΟΡΕΥΕ 125
241. ΣΤΟΝ ΑΔΗ ΘΑ ΚΑΤΕΒΩ 125
242. ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΤΗΣ ΜΟΝΕΜΒΑΣΙΑΣ 126
243. ΚΙ ΑΝ ΤΟΝ ΕΠΙΑΣΑ ΤΟ ΦΙΛΟ 126
244. ΜΙΚΡΟ ΠΡΑ(Γ)ΜΑΤΕΥΤΟΠΟΥΛΟ 127
245. ΚΙΝΗΣΑ ΝΑ 'ΡΘΩ ΤΟ ΒΡΑΔΙ 127
246. ΑΝΤΩΝΗ ΜΟΥ ΤΙ ΣΚΕΦΤΕΣΕ 127
247. ΕΝΑΣ ΠΕΥΚΟΣ ΜΕΣ ΣΤΟΝ ΚΑΜΠΟ 128
248. ΛΑΜΠΕΙ Ο ΗΛΙΟΣ ΣΤΑ ΒΟΥΝΑ 128
249. ΗΜΟΥΝΑ ΦΑΝΤΑΡΑΚΙ 129
250. ΓΛΥΚΟΧΑΡΑΖΕΙ Η ΧΑΡΑΥ 129
251. ΣΑΝ ΠΑΣ ΠΟΥΛΙ ΜΟΥ ΣΤΟ ΜΩΡΙΑ 130

252. ΣΤΗΣ ΑΚΡΙΒΕΙΑΣ ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ 130
253. ΚΛΕΙΣΑΝ ΟΙ ΣΤΡΑΤΕΣ ΤΟΥ ΜΩΡΙΑ 130
254. ΘΕΛΩ ΝΑ Σ' ΑΡΡΑΒΩΝΙΑΣΩ 131
255. ΜΑΝΑ ΜΕ ΤΑ ΠΟΛΛΑ ΠΑΙΔΙΑ 131
256. ΕΚΕΙ ΨΗΛΑ ΣΤΑ ΜΠΑΛΚΟΝΑΚΙΑ 132
257. ΤΟ ΓΙΑΣΕΜΙ ΣΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΣΟΥ 132
258. ΠΟΙΟΣ ΑΣΙΚΗΣ ΣΑΝ ΚΙ ΕΣΕΝΑ 133
259. ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΠΟΙΟΣ ΣΕ ΦΙΛΗΣΕ 133
260. ΠΟΥ ΠΑΣ ΑΣΙΚΗ ΜΕΡΜΗΓΚΑ 133
261. ΤΙ ΝΑ ΣΕ ΚΑΝΩ ΧΑΪΔΩ ΜΟΥ 134
262. ΠΟΙΑ ΣΚΥΛΑ ΜΑΝΑ ΤΟ 'ΛΕΓΕ 134
263. ΚΑΤΩ ΣΤΟ ΡΕΜΑ ΣΤΙΣ ΙΤΙΕΣ 135
264. ΠΩΣ ΝΑ ΣΕ ΚΑΝΩ ΓΑΛΑΝΗ 136
265. ΣΑΡΑΝΤΑ ΜΕΡΕΣ ΠΕΡΠΑΤΩ 136
266. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥΛ ΛΥΓΕΡΗ 137
267. ΘΕΛΩ Ν' ΑΝΕΒΩ ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ 137
268. ΤΡΕΙΣ ΚΟΠΕΛΕΣ ΛΥΓΕΡΕΣ 137
269. ΔΩΔΕΚΑ ΧΡΟΝΟΥΣ ΕΚΑΝΑ
ΣΤΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ ΤΑ ΜΕΡΗ 138
270. ΠΗΡΑ ΤΑ ΖΑΓΑΡΑΚΙΑ ΜΟΥ 139
271. ΤΡΕΙΣ ΑΔΕΡΦΟΥΛΕΣ ΕΙΜΑΣΤΕ 139
272. Ο ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ 140
273. ΑΠ' ΟΛΑ Τ' ΑΝΘΗ ΤΟΥ ΜΠΑΞΕ 140
274. ΤΟ ΜΑΘΑΤΕ ΤΙ ΕΓΙΝΕ 141
275. ΣΤ΄ ΑΝΑΠΛΙΟΥ ΤΟ ΠΑΛΑΜΙΔΙ 142
276. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΞΗΜΕΡΩΝΕ 142
277. ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ 143
278. ΑΠΟΨΕ ΔΕΝ ΚΟΙΜΗΘΗΚΑ 143
279. ΠΕΝΤΕ ΔΕΚΑ ΠΑΠΑΔΙΕΣ 144
280. ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΑΚΡΟΠΟΤΑΜΙΑ 145
281. ΧΟΡΤΑΡΑΚΙ ΑΠ' ΤΟ ΛΙΒΑΔΙ 145
282. ΣΑΤΥΡΙΚΟ, ΑΝ/ΚΟ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟ 145
283. ΑΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΞΗΡΟΜΕΡΟ 147
284. ΟΤΑΝ ΠΕΡΝΑΣ ΓΙΑΤΙ
ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΧΑΜΗΛΩΝΕΙΣ 147
285. ΑΛΦΑ ΕΙΝ ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΓΡΑΜΜΑ 148
286. ΑΥΤΑ ΤΑ ΜΑΥΡΑ ΜΑΤΙΑ 148
287. ΕΙΧΑ ΕΝΑ ΠΕΡΙΒΟΛΑΚΙ 149
288. Μ' ΕΚΑΨΕΣ ΓΕΙΤΟΝΙΣΣΑ 150
289. ΑΠΟ ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΟ ΡΑΔΙΚΙ 150
290. ΤΙ ΜΕ ΚΟΙΤΑΤΕ ΑΝΥΠΑΝΤΡΕΣ 150
291. ΣΑΝ ΤΗ ΜΑΡΜΑΡΟΚΟΛΩΝΑ 151
292. ΟΛΕΣ ΟΙ ΔΑΦΝΕΣ, ΔΑΦΝΕΣ 151
293. ΠΕΡΙΒΟΛΙ ΕΙΧΑ ΠΑΠΙΑ Μ' 151
294. ΤΗΣ ΓΑΛΑΝΗΣ ΤΟ ΦΟΡΕΜΑ 152
295. ΤΣΕΤΣΕΚΙ ΜΟΥ, ΤΣΕΤΣΕΚΙ ΜΟΥ 152
296. ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΣΤΡΑ ΤΑ ΕΙΔΑ 153
297. ΠΕΡΑΣΑ ΑΠ' ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ ΣΟΥ 153
298. ΣΤΑ ΒΕΡΒΕΝΑ ΣΤΑ ΔΟΛΙΑΝΑ 154
299. ΦΟΡΑΣ ΚΑΙΝΟΥΡΙΑ ΦΟΡΕΣΙΑ 154
300. ΣΑΝ ΠΑΣ ΜΑΛΑΜΩ ΓΙΑ ΝΕΡΟ 155

301. ΣΤΗ ΖΗΡΙΑ ΒΓΑΙΝΕΙ ΕΝΑΣ ΚΑΠΝΟΣ 155
302. ΜΗΛΙΤΣΑ ΠΟΥ ΕΙΣΑΙ ΣΤΟ ΓΚΡΕΜΟ 156
303. ΚΑΙΝΟΥΡΙΑ ΛΟΓΙΑ ΜΟΥ 'ΡΘΑΝΕ 156
304. ΣΤΟΥ ΒΟΡΕΙΑ ΤΟ ΜΠΑΛΚΟΝΑΚΙ 157
305. ΕΝΑ ΠΟΥΛΙ ΑΠ' ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ 157
306. ΟΛΕΣ ΟΙ ΜΕΛΑΧΡΙΝΕΣ 157
307. ΚΑΛΟΤΥΧΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΒΟΥΝΑ 158
308. ΛΑΛΑ Τ' ΑΗΔΟΝΙ ΛΑΛΑΤΟ 158
309. ΘΕΛ(Ε)ΤΕ Ν' ΑΚΟΥΣΤΕ ΚΛΑΜΑΤΑ 159
310. ΠΗΡΑ ΡΟΚΑ ΠΗΡΑ ΑΔΡΑΧΤΙ 159
311. Ω! Ω! ΠΩ! ΠΩ! ΜΑΡΙΑ 160
312. ΑΝΑΘΕΜΑ ΣΕ ΑΜΕΡΙΚΗ 160
313. ΑΘΗΝΑ ΣΕ ΒΑΡΕΘΗΚΑ 161
314. ΣΤΟ ΒΟΥΝΟ ΗΘΕΛΑ Ν' ΑΝΕΒΩ 161
315. ΠΑΡΕ ΓΙΑΝΝΑΚΗ ΤΟ ΣΠΑΘΙ 161
316. ΤΑΞΕ ΜΑΝΟΥΛΑ ΤΑΜΑΤΑ 162
317. ΤΡΕΙΣ ΑΔΕΡΦΟΥΛΕΣ ΕΙΜΑΣΤΕ 163
318. ΤΗΣ ΑΡΤΑΣ ΤΟ ΓΕΦΥΡΙ 163
319. ΠΑΣ(Ι)ΟΠΟΥΛΟ ΜΠΕΟΠΟΥΛΟ 167
320. ΜΑΡΑΘΗΚΑΝ ΤΑ ΔΕΝΤΡΑ 167
321. Σ' ΟΛΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΟΙΚΟΥΜΕΝΗ 168
322. ΤΟ ΒΡΑΔΙ ΤΟ ΚΑΝΤΟΒΡΑΔΟ 169
323. ΓΙΑ ΙΔΕΣ ΛΕΒΕΝΤΗ ΠΟΥ ΕΧΟΥΜΕ 169
324. Ο ΓΙΑΝΝΟΣ ΚΑΙ Η ΜΑΡΙΓΩ 170
325. ΑΓΓΕΛΩ ΚΡΕΝΕΙ Η ΜΑΝΑ ΣΟΥ 171
326. ΕΧΩ ΤΩΡΑ ΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΟΥΣ 171
327. ΡΙΝΙΩ ΜΟΥ ΚΑΤΣΕ ΦΡΟΝΗΜΑ 171
328. ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΘΑ ΓΙΝΩ 172
329. ΤΙ ΝΑ ΣΕ ΚΑΝΩ ΓΑΛΑΝΗ 173
330. ΟΛΟΙ ΤΟΝ ΗΛΙΟ ΤΟΝ ΚΟΙΤΟΥΝ 174
331. ΕΓΕΡΑΣΑ ΚΑΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΩ 174
332. ΣΗΚΩ ΔΗΜΗΤΡΩ ΚΙ ΑΛΛΑΞΕ 175
333. ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΜΕ ΜΑΡΑΝΕ 175
334. ΜΑΝΟΥΣΑΚΙΑ 176
335. ΜΕΠΗΡΕ ΤΟ ΠΟΤΑΜΙ 177

ΤΕΛΟΣ